

‘श्री मुनिसुप्रतजिन वंदनावलि’

‘ શ્રી મુનિસુવ્રતજિન વંદનાવલિ ’

સંકલન

પ.પૂ. મુનિશ્રી વિમલકીર્તિવિજયજી મ.

‘ શ્રી મુનિસુવ્રતજિન વંદનાવલિ ’

પ્રકાશક : પ.પૂ.આ.શ્રી વિજયનન્દનસૂરિ સ્મારક ટ્રસ્ટ,
શ્રી નન્દનવન તીર્થ, તગડી-અમદાવાદ.

મુલ્ય : અમુલ્ય

મુદ્રક : ‘સચીન એન્ટરપ્રાઇઝ’, અમદાવાદ.

ફોન : ૦૭૯-૭૪૯૭૦૪૭

પ્રકાશકીય

પ.પૂ. શાસન સમ્રાટ તપાગચ્છાધિપતિ આચાર્ય ભગવંત શ્રીવિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્ધર પ.પૂ. સિદ્ધાંત વાચસ્પતિ આ. શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્ધર પ.પૂ. વાત્સલ્યનિધિ સંઘનાયક આ. શ્રી વિજયનંદનસૂરીશ્વરજી મહારાજનું સમાધિ સ્થળ શ્રી નન્દનવન તીર્થ-તગડીમાં પ.પૂ. શાસન સમ્રાટ આ. શ્રી વિજયનેમિ-વિજ્ઞાન-કસ્તૂર-ચશોભદ્રસૂરિજી અને પૂ. આ. શ્રીવિજયનંદનસૂરિજી મ.સા.ના અંતેવાસી પ.પૂ. આ. શ્રી વિજયશુભંકરસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્ધર પ.પૂ. પ્રવચન પ્રભાવક આ. શ્રી વિજયસૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા તેઓશ્રીના પદ્ધર પ.પૂ. વિદ્વદ્વર્ચ આ. શ્રીવિજયશીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની શુભ પ્રેરણાથી ખંભાત નિવાસી (હાલ મુંબઈ) શ્રી સુંદરલાલ દલપતભાઈ ઝવેરી પરિવાર તરફથી શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના ભવ્ય જિનાલયનું નિર્માણ કરાવવામાં આવ્યું અને તેના પ્રેરક પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતોની જ શુભ નિશ્રામાં વિ.સં. ૨૦૫૫, ફાગણ સુદ-૫ તા. ૨૦-૨-૬૯ને શનિવારે મૂળનાયક શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી આદિ જિનખિંબોની અંજનશલાકા-પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

આ નૂતન તીર્થ અમદાવાદ-પાલીતાણાના ધોરીમાર્ગ ઉપર અમદાવાદથી ફક્ત ૧૧૫ કિ.મી. દૂર છે. એક વર્ષમાં ઘણા બધા ભાવિકોએ આ તીર્થની યાત્રા કરી છે. અને આગામી વર્ષોમાં હજારો યાત્રાળુઓ આ તીર્થની યાત્રાનો પવિત્ર લાભ લેશે. એ સૌને માટે આ તીર્થના મૂળનાયક શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના વિવિધ સ્તુતિ-ચૈત્યવંદન-સ્તવન-થોય-સંસ્કૃત-પ્રાકૃત સ્તોત્રો વગેરેનો એક અપૂર્વ સંગ્રહ પ.પૂ.આ.શ્રીવિજયસૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ.આ.

શ્રીવિજયશીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રેરણાથી તેઓશ્રીના વિનેય શિષ્યરત્ન પ. પૂ. મુનિશ્રી વિમલકીર્તિવિજયજી મહારાજે અથાગ પરિશ્રમ કરી વિવિધ ગ્રંથો માંથી કર્યો છે. તેને અમે એક જ ગ્રંથ સ્વરૂપે પ્રકાશિત કરી રહ્યા છીએ. તેનું સંપાદન કાર્ય પણ તેઓએ જ કરી આપ્યું છે.

આ ગ્રંથ પ્રકાશનમાં શ્રી નવરંગપુરા શ્વેતાંબુપર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ-અમદાવાદ તથા શ્રી બોરસદ વિશા શ્રીમાળી તપગરઘ જૈન સંઘ-બોરસદ, શ્રી કરેલીબાગ શ્વે. મૂ. પૂ. જૈન સંઘ-કરેલીબાગ (વડોદરા) વગેરે તરફથી આર્થિક સહયોગ પ્રાપ્ત થયો છે, તેથી તેઓનો તથા આ ગ્રંથનું સુંદર-સુઘડ મુદ્રણ કાર્ય કરી આપનાર ભાઈશ્રી આનંદ 'સચીન એન્ટરપ્રાઇઝ' અમદાવાદ નો અમો હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ.

આ ગ્રંથ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનની ભક્તિમાં સહાયક બનો એ જ શુભેચ્છા.

પ. પૂ. આ. શ્રી વિજયનન્દનસૂરિ સ્મારક ટ્રસ્ટ
તગડી-અમદાવાદ

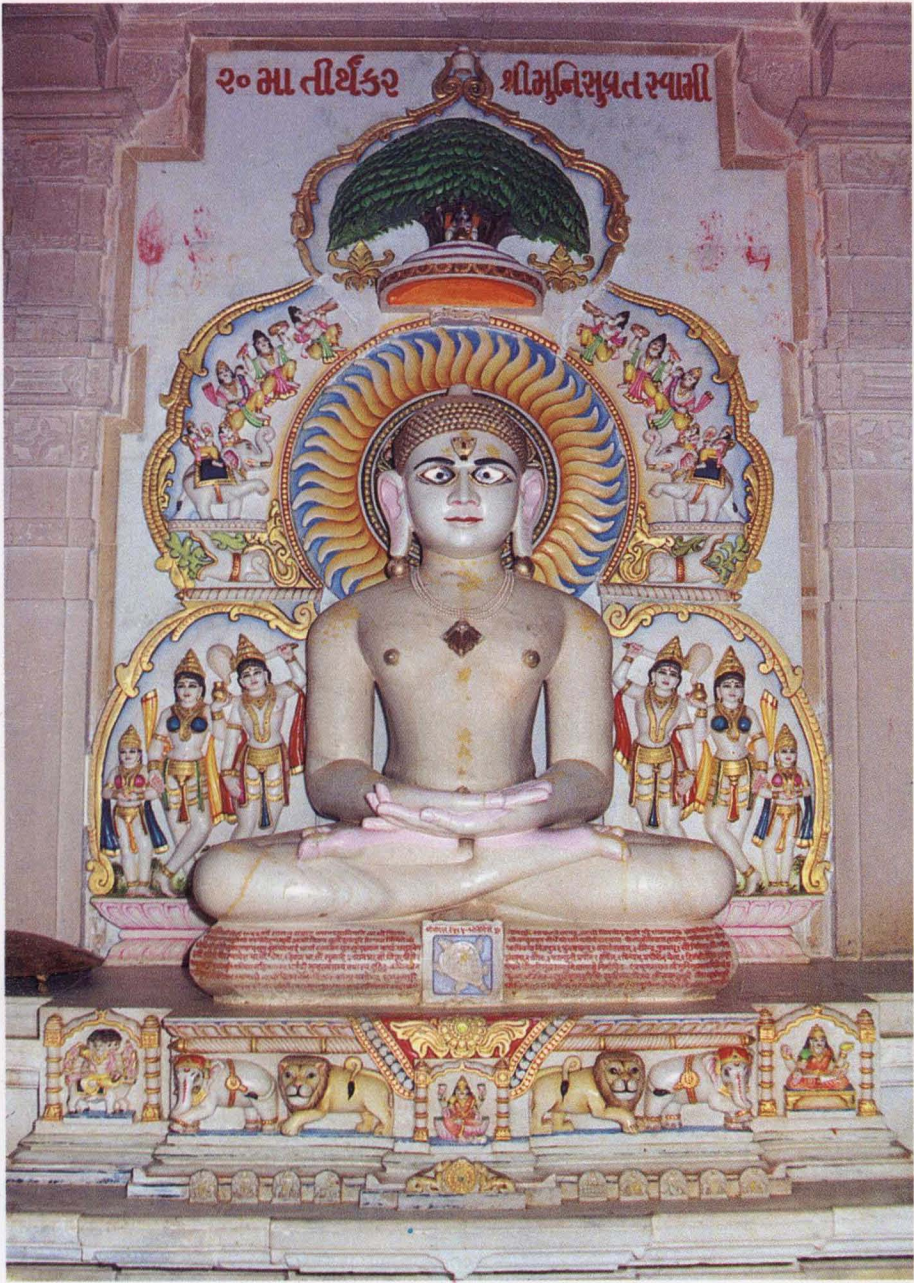
વિ. સંવત. ૨૦૫૬ ફાગણસુદ ૫ શુક્રવાર

૧૦, માર્ચ ૨૦૦૦

શ્રી નન્દનવન તીર્થ

તગડી-૩૮૨ ૨૫૦

નંદનવન તીર્થ (તગડી)

અનુક્રમણિકા

૧. દેરાસરમાં પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિઓ.....	૧ થી ૩
૨. પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો.....	૪ થી ૯
૩. શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના સવૈયા.....	૯
૪. પ્રાચીન સ્તવનો	
હીરસાગરજી કૃત.....	૧૦
મોહનવિજયજી કૃત.....	૧૦
જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.....	૧૧
જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.....	૧૨
જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.....	૧૩
જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.....	૧૩
વિનયવિજયજી કૃત.....	૧૪
રામવિજયજી કૃત.....	૧૫
ન્યાયસાગરજી કૃત.....	૧૬
ન્યાયસાગરજી કૃત.....	૧૬
માનવિજયજી કૃત.....	૧૭
જિનવિજયજી કૃત.....	૧૮
જિનવિજયજી કૃત.....	૧૯
દેવચંદ્રજી કૃત.....	૨૦
આનંદઘનજી કૃત.....	૨૧
પદ્મવિજયજી કૃત.....	૨૨
પદ્મવિજયજી કૃત.....	૨૩
વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કૃત.....	૨૪
ભાણવિજયજી કૃત.....	૨૫
નયવિજયજી કૃત.....	૨૬
લક્ષ્મીવિમલજી કૃત.....	૨૭

પ્રમોદસાગરજી કૃત	૨૮
વિનીતવિજયજી કૃત	૨૯
ચતુરવિજયજી કૃત	૨૯
રામવિજયજી કૃત	૩૦
અમૃતવિજયજી કૃત	૩૧
હરભચંદ્રજી કૃત	૩૧
ગુણવિલાસજી કૃત	૩૨
ભાવવિજયજી કૃત	૩૨
આણંદવર્ધનજી કૃત	૩૨
ઉદયરત્નજી કૃત	૩૩
જિનરાજસૂરિજી કૃત	૩૩
આત્મારામજી કૃત	૩૪
ખુશાલમુનિ કૃત	૩૫
ઉદયરત્નજી કૃત	૩૫
માણિક્યસિંહસૂરિ કૃત	૩૬
માણેકમુનિ કૃત	૩૭
ઉદયરત્નજી કૃત	૩૮
યશોવિજયજી કૃત	૩૯
યશોવિજયજી કૃત	૩૯
યશોવિજયજી કૃત	૪૦
ભાણચંદ્રજી કૃત	૪૦
કીર્તિવિમલજી કૃત	૪૧
દાનવિમલજી કૃત	૪૨
જ્ઞાનસારજી કૃત	૪૩
જ્ઞાનસારજી કૃત	૪૩
જિનલાભસૂરિજી કૃત	૪૪
જિનલાભસૂરિજી કૃત	૪૫
સમયસુંદરજી કૃત	૪૫

ઋષભસાગરજી કૃત.....	૪૬
કાંતિવિજયજી કૃત.....	૪૭
હંસરત્નજી કૃત.....	૪૭
જીવણવિજયજી કૃત.....	૪૯
મેઘવિજયજી કૃત.....	૫૦
કેશરવિજયજી કૃત.....	૫૦
કનકવિજયજી કૃત.....	૫૧
રૂચિરવિમલજી કૃત.....	૫૨
ભાવપ્રભસૂરિ કૃત.....	૫૩
રતનવિજયજી કૃત.....	૫૩
દીપવિજયજી કૃત.....	૫૪
ધર્મકીર્તિગણિ કૃત.....	૫૫
જશવિજયજી કૃત.....	૫૬
જગજીવનજી કૃત.....	૫૭
જિનહર્ષજી કૃત.....	૫૭
સમયસુંદર કૃત.....	૫૮
મુક્તિવિમલજી કૃત.....	૬૦
દાનવિજયજી કૃત.....	૬૧
માણિક્યસિંહસૂરિ કૃત.....	૬૧
વીરવિજયજી કૃત.....	૬૨
તત્ત્વવિજયજી કૃત.....	૬૨
પાર્શ્વચન્દ્રસૂરિ કૃત.....	૬૩
પદ્મવિજયજી કૃત.....	૬૬
દેવ ચંદ્રજી કૃત સ્તવન.....	૬૬
ભદ્રસેન સૂરિ કૃત સ્તવન.....	૬૬

૫. થોથો

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.....	૬૮
પદ્મવિજયજી કૃત.....	૬૮
નંદસૂરિ કૃત.....	૬૮

६. थोयना थोय

मेघविजयञ्च रचित	७०
क्षेमकुशलमुनि रचित	७१
कीर्तिविमलविजयञ्च रचित	७१
विजयदानसूरि रचित	७२
कल्याणसागरसूरि रचित	७३
वीरविजयञ्च कृत	७३

७. संस्कृत - स्तुति / स्तवन / स्तोत्र

श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतय	७४
श्रीमुनिसुंदरसूरिप्रणीता स्तुति:	७५
श्रीकमलविजय रचिता स्तुति:	७५
महोपाध्यायश्रीहेमहंसगणिवि रचिता स्तुति:	७५
पंडितश्रीजिनविजयवि रचिता स्तुति:	७५
महोपाध्यायश्रीहेमहंसगणिवि रचिता स्तुति:	७५
पुण्यरत्नसूरिवि रचिता स्तुति:	७५
श्रीधर्मघोषसूरि प्रणीता स्तुति:	७५
श्रीचारित्ररत्नगणि प्रणीता स्तुति:	७५
श्रीगुणसौभाग्यमुनीश्वर प्रणीता स्तुति:	७५
श्रीसोमप्रभेशसूरि कृता स्तुति:	७५
श्रीजयकेसरसूरिविरचितो देवदुन्दुभिवर्णनात्मकः स्तवः	७७
श्री मुनिसुव्रतजिनस्तवनम्	७८
कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः स्तवः	७८
कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः स्तवः	८०
कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता स्तुति:	८०
अज्ञातकर्तृक स्तोत्रम्	८१
शीलरत्नसूरि कृता स्तुति:	८१
श्रीसोमविमलसूरिवि रचिता स्तुति:	८१
श्रीजिनप्रभसूरि कृता स्तुति:	८१

श्रीमुनिशेखरसूरिवि रचिता स्तुति:.....	८२
श्रीचारित्ररत्नगणि कृता स्तुति:	८२
सहस्रावधानिश्रीमुनिसुन्दरसूरि प्रणीता स्तुति:	८२
श्रीजिनमण्डनगणि कृता स्तुति:	८२
श्रीजिनप्रभसूरिप्रणीतः स्तवः	८२
श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः स्तवः	८३
श्रीदेवरत्नसूरिकृतः स्तवः	८३
श्रीधर्मशेखरगणिकृतः स्तवः	८३
श्रीगुणविजयगणिविरचितः स्तव	८३
श्रीकुलप्रभकविविरचितः स्तवः	८३
कविश्रीपालविरचितं स्तवनम्	८३
श्रीजिनपतिसूरिप्रणीतं स्तवनम्	८४
श्रीजिनेश्वरसूरिप्रणीतं स्तवनम्	८४
श्रीसोमसुन्दरसूरि स्तवनम्	८४
श्रीजिनप्रभसूरिकृतं स्तोत्रम्	८४
श्रीजिनसुन्दरसूरि कृत स्तोत्रम्	८४
श्रीरत्नशेखरसूरिविरचितं स्तोत्रम्	८४
श्रीदेवनन्दिप्रणीतं स्तोत्रम्	८५
मुनिसुव्रतजिनचैत्यवन्दनम्	८५
श्रीशोभनमुनिवर्यविरचिताः स्तुतयः.....	८५
श्रीमद्यशोविजयोपाध्यायविरचिता स्तुतयः	८६
श्रीबप्पभट्टिसूरिवर्यविरचिताः स्तुतयः	८७
पण्डितवर्यश्रीमेरुविजयगणिगुम्फिताः स्तुतयः	८७
पण्डितश्रीहेमविजयगणिप्रणीताः स्तुतयः	८८
श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतयः.....	८८
पण्डितविनयहंसगणिविरचितं स्तोत्रम्	८९
सहस्रावधानिश्रीमुनिसुन्दरसूरिविरचितं स्तोत्रम्	८९
श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तवनम्	९०
श्रीरामचन्द्रसूरिकृतः श्रीमुनिसुव्रतदेवस्तवः.....	९५

શ્રીહેમવિજયમુનિવિરચિતં મુનિસુવ્રતજિનસ્તવનમ્ ૯૯

૮. પ્રાકૃત વિભાગ

મુણિસુવ્વયજિણથુઈ ૯૯

શ્રીધર્મનિધાનકૃતા મુનિસુવ્રતજિનસ્તુતિ: ૯૯

શ્રીકુશલવર્દ્ધનપ્રણીતા સ્તુતિ: ૧૦૦

અજ્ઞાતકર્તૃક ૧૦૦

ધર્મઘોષસૂરિકૃતં શ્રીમુનિસુવ્રત ૧ ભવસ્તોત્રમ્ ૧૦૦

૯. શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના ૧૨૩ બોલ ૧૦૨

દેરાસરમાં પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની ભાવવાહી સ્તુતિઓ

અજ્ઞાનાંધકૃતિ વિનાશ કરવા, જે સૂર્ય જેવા કહ્યાં,
જેણે અષ્ટ પ્રકારનાં કઠિન જે, કર્મો બધાં તે દહ્યાં;
જેની આત્મસ્વભાવમાં રમણતા, જે મુક્તિદાતા સદા,
એવા શ્રી મુનિસુવ્રતેશ નમીએ, જેથી ટળે આપદા. ॥૧॥

દયા લાવી અશ્વે, સુરસહિત આવ્યા ભૃગુપુરે,
ઉગાર્યો આવીને, પ્રવર ઉપદેશે પ્રભુ તમે ;
હડાવી કર્મોને, પરમપદ પામ્યા જગદાણી,
મને અર્પો સેવા, મુનિસુવ્રતદેવા ! ચરણની. ॥૨॥

જે દષ્ટિ પ્રભુ દર્શન કરે, તે દષ્ટિને પણ ધન્ય છે,
જે જીભ જિનવરને સ્તવે, તે જીભને પણ ધન્ય છે;
પીયે મુદા વાણી સુધા, તે કર્ણયુગને ધન્ય છે,
તુજ નામ મંત્ર વિશદ ધરે, તે હૃદયને નિત ધન્ય છે. ॥૩॥

જે પ્રભુના અવતારથી અવનિમાં, શાંતિ બધે વ્યાપતી,
જે પ્રભુની સુપ્રસન્ન ને અમીભરી, દષ્ટિ દુઃખો કાપતી;
જે પ્રભુએ ભરયૌવને વ્રત ગ્રહી, ત્યાગી બધી અંગના,
તે તારક જિનદેવના ચરણમાં, હોજો સદા વંદના. ॥૪॥

સુણ્યા હશે પૂજ્યા હશે, નિરખ્યા હશે પણ કો કાણે,
હે જગતબંધુ ચિત્તમાં, ધાર્યા નહીં ભક્તિપણે;
જનમ્યો પ્રભુ તે કારણે, દુઃખપાત્ર હું સંસારમાં,
હા ભક્તિ તે ફળતી નથી, જે ભાવ શૂન્યાચારમાં. ॥૫॥

શું કર્મ કેરો દોષ આ, અથવા શું મારો દોષ છે,
શું ભવ્યતા નથી માહરી, હત કાળનો શું દોષ છે;
અથવા શું મારી ભક્તિનિશ્ચલ, આત્મમાં પ્રગટી નથી,
જેથી પરમપદ માંગતા પણ, દાસને દેતાં નથી. ॥૬॥

હે દેવ ! તારા દિલમાં, વાત્સલ્યના ઝરણાં ભર્યાં,
હે નાથ ! તારા નયનમાં, કંડૂણાતણા અમૃત ભર્યાં;
વીતરાગ તારી મીઠી મીઠી, વાણીમાં જાદુ ભર્યાં,
તેથી જ તારા ચરણમાં, ખાલક બની આવી ચડ્યાં. ॥૭॥

ક્યારે ? પ્રભો ! નિજ દ્વાર ઉભો, ખાલને નિહાળશો,
નીતનીત માંગે ભીખ ગુણની, એક ગુણ કબ્બ આપશો;
શ્રદ્ધા દીપકની જ્યોત ઝાંખી, જ્વલંત ક્યારે બનાવશો,
સુનાં સુનાં મુજ જીવનગૃહમાં, આપ ક્યારે પધારશો. ॥૮॥

મુક્તિ કેરા વિમલ ઘરમાં, આપ દૂરે વસો છો,
તો એ વહાલા મુજ મન સદા, પ્રેમ રૂપે રહો છો;
જો કે દૂરે રવિ કમલથી, તો એ આનંદ આપે,
તેવી રીતે મુજ મન વને, તેજ તારું પ્રકાશે. ॥૯॥

ક્યારે ? પ્રભો ! સંસાર કારણ, સર્વ મમતા છોડીને,
આજ્ઞા પ્રમાણે આપની, મન તત્ત્વજ્ઞાને જોડીને;
રમીશ આત્મ વિષે વિભો!, નિરપેક્ષ વૃત્તિ થઈ સદા,
ત્યજીશ ઈચ્છા મુક્તિની પણ, સન્ત થઈને હું કદા. ॥૧૦॥

પ્રભુ ! દેવના પણ દેવ છો, વળી સત્ય શંકર છો તમે,
છો બુદ્ધ ને આ વિશ્વત્રયના, છો તમે નાયક પણે;
એ કારણે આન્તર રિપુ, સમુદાયથી પીડિલ હું,
હે નાથ ! તુમ પાસે રડીને, હાર્દના દુઃખો કહું. ॥૧૧॥

ક્યારે પ્રભો ! નિજ દેહમાં પણ, આત્મબુદ્ધિને તજી,
શ્રદ્ધાજળે શુદ્ધિ કરેલ, વિવેકને ચિત્તે સજી;
સમ શત્રુ મિત્ર વિષે બની, ન્યારો થઈ પરભાવથી,
રમીશ સુખકર સંયમે, ક્યારે પ્રભો ! આનંદથી. ॥૧૨॥

તહારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો, ઉદ્ધારનારો પ્રભુ,
મહારાથી નહિ અન્ય પાત્ર જગમાં, જોતા જડે હે વિભુ;
મુક્તિ મંગળ સ્થાન તોય મુજને, ઈચ્છા ન લક્ષ્મી તણી,
આપો સમ્યગ્ રત્ન શ્યામ જીવને, તો તૃપ્તિ થાયે ઘણી. ॥૧૩॥

દાદા તારી મુખમુદ્રાને, અમિય નજરે નિહાળી રહ્યો,
તારા નયનોમાંથી ઝરતું, દિવ્ય તેજ હું ઝીલી રહ્યો;
ક્ષણભર આ સંસારની માયા, તારી ભક્તિમાં ભૂલી ગયો,
તુજ મૂર્તિમાં મસ્ત બનીને, આત્મિક આનંદ માણી રહ્યો. ॥૧.૪॥

અંતરના એક કોડિયામાં, દીપ બળે છે ઝાંખો,
જીવનના જ્યોતિર્ધર એને, નિરાદિન જલતો રાખો;
ઉચે ઉચે ઉડવા કાજે, પ્રાણ ચાહે છે પાંખો,
તમને ઓળખું નાથ નિરંજન ! એવી આપો આંખો. ॥૧.૫॥

હે નાથ ! આ સંસારસાગરે, ડૂબતા એવા મને,
મુક્તિપુરીમાં લઈ જવાને, જહાજરૂપે છો તમે;
શિવરમણીના શુભ સંગથી, અભિરામ એવા હે પ્રભો !,
મુજ સર્વ સુખનું મુખ્ય કારણ, છો તમે નિત્યે વિભુ. ॥૧.૬॥

આત્મા તણા આનંદમાં, મરાગૂલ રહેવા ઈચ્છતો,
સંસારના દુઃખ દર્દથી, ઝટ છૂટવાને ઈચ્છતો;
આપો અનુપમ આશરો, હે દીનખંધુ દેવ છો,
શરણે આવ્યો આપના, તારો પ્રભુ ! તારો મને. ॥૧.૭॥

મેં પ્રભુ ! તુજ પાલવ પકડ્યો, હવે કદી ના છોડું,
તારા દરશન કરવા કાજે, નિત્ય સવારે દોડું;
દરશન દરશન રટતો પ્રભુજી ! આવ્યો તારે દ્વારે,
મહેર કરી મુજ દરશન આપો, એજ તમન્ના મારે, ॥૧.૮॥

પથર જેવું હૈયું મારું, કોમળ ફૂલ બનાવજો,
સૂના સૂના મનમંદિરીયે, સ્વસ્તિકો રચાવજો;
તુમ વિહોણું જીવન બને ના, એવા સૂર રેલાવજો,
ઝંખુ છું હું જે જનમ જનમથી, મનના દીપ જલાવજો ॥૧.૯॥

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો

પદ્મવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

- મુનિસુવ્રત જિન વીશમા, કર્ચપનું લંછન;
પદ્મા માતા જેહની, સુમિત્ર નૃપ નંદન. ૧
- રાજગૃહી નગરી ધણી, વીશ ધનુષ સારીર;
કર્મ નિકાચિત રેણુવ્રજ, ઉદામ સમીર; ૨
- ત્રીશ હજાર વરસ તણું એ, પાલી આયુ ઉદાર;
'પદ્મવિજય' કહે શિવ લહ્યા, શાશ્વત સુખ નિરધાર. ૩

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત ચૈત્યવંદન

- અપરાજિતથી આવિયા, શ્રાવણ શુદ્ધિ પૂનમ;
આઠમ જેઠ અંધારડી, થયો સુવ્રત જનમ. ૧
- ફાગણ શુદ્ધી ખારસે વ્રત, વદિ ખારસે જ્ઞાન;
ફાગણની તિમ જેઠ નવમી, કૃષ્ણે નિર્વાણ. ૨
- વર્ણ શ્યામ ગુણ ઉજ્જવલા એ, તિહુણ કરે પ્રકાશ;
'જ્ઞાનવિમલ' જિનરાજના, સુર નર નાયક દાસ. ૩

કવિ ઋષભદાસ કૃત ચૈત્યવંદન

- મુનિસુવ્રત નમું સ્વામી, શિષ તણ છત્ર સોહાવે;
ઈન્દ્રધ્વજ તિહાં સાર, પાય નવ કમળ કહાવે. ૧

ત્રણ વપ્ર તિહાં દેવ, હેમ મણિ રૂપા કેરા;
જિન પ્રતિમા તિહાં ચાર, ટાળે ભવભ્રમણ ઘણેરા. ૨

અશોકવૃક્ષ શિર ઉપરે, અમૃતવાણી મુખથી ઝરે;
'ઋષભ' કહે સુવ્રતસ્વામિની, ઈન્દ્ર ચન્દ્ર કીર્તિ કરે. ૩

વીરવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

સુવ્રત અપરાજિતથી, રાજગૃહી રહેઠાણ;
વાનર યોનિ રાજતી, સુંદર ગણ ગીર્વાણ. ૧

શ્રવણ નક્ષત્રે જનમિયા, સુરવર જયજયકાર;
મકર શશિ છદ્મસ્થમાં, મૌન માસ અગિયાર. ૨

ચંપક હેઠે ચાંપિયા એ, જે ધનઘાતી ચાર;
'વીર' વડો જગમાં પ્રભુ, શિવપદ એક હજાર. ૩

નંદસૂરિજી કૃત ચૈત્યવંદન

ખાર જોયાણ ખાર જોયાણ નગર વિસ્તાર. ૧

રાજગૃહ રણિયામણું, સુમિત્ર રાય અરિ જીપે;
ધનદેવી પદમાવતી, જાસ નયાણ મુખ ચંદ દીપે. ૨

મુનિસુવ્રત જિણે જાઈઓ, સામી કાજલ વાન;
લંછન કર્ચપ અતિ ભલો, ભાવે કરો ગુણગાન. ૩

રૂપવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

- જપો નિરંતર સ્નેહશું, વીશમા જિનરાયા;
સુમિત્ર રાય પદ્માવતી સુતશું મુજ માયા. ૧
- કચ્છપ લંછન ધનુષ વીશ, શ્યામ વર્ણી કાયા;
ત્રીશ સહસ વર આઉખું, હરિવંશ દીપાયા. ૨
- મુનિસુવ્રત મહિમાનીલો એ, નગરી રાજગૃહી જાસ;
'રૂપવિજય' કહે સાહિબા, નામે લીલ વિલાસ. ૩

રામવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

- મુનિસુવ્રત જિન વીશમા, સેવ્યા સુખ લહિયે;
મુગતિ રમણીનો રમણ, તસ ધ્યાને રહિયે. ૧
- કચ્છપ લંછન નિર્વિકલ્પ, નિર્મોહી અકોહી;
લંછન રહિત ખિરાજમાન, શામલ જસ દેહી. ૨
- એમ અનેક ગુણે ભર્યો એ, ભવ ભવ ભંગણહાર;
સુમતિ સહિત જિન સેવતાં, 'રામ' લહે જયકાર. ૩

માનવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

- શ્રી મુનિસુવ્રત સુવ્રતો, નમીએ દુઃખ ગમીએ;
વમીએ પાપ મિથ્યાત્વને, શિવપુરમાં રમીએ. ૧
- રાજગૃહી રાજા સુમિત્ર, પદ્મા તનુ જનમા;
વીશ ધનુષ તનુ કૃષ્ણવર્ણ, શિવ કમલા સદ્મા. ૨

વરસ સહસ ત્રીશ આઉખું એ, લાંછન કૂર્મ સુચંગ;
'માનવિજય' પ્રભુ પ્રણામતાં, નિત નિત નવ નવ રંગ.

૩

મહોપાધ્યાય શ્રી ક્ષમાકલ્યાણવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

શ્રી હરિવંશ સુમિત્ર રાય, પદ્મા તનુ જાત;
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃષ્ણવર્ણ, ત્રિ જગતિ વિખ્યાત. ૧

કચ્છપ લાંછન ધનુષ વીશ, તનુ ઉન્નત સોહે;
આયુ તીસ હજાર વર્ષ, ભવિ જન મોહે. ૨

છઠ ભત્ત સંજમ લિયો એ, રાજગૃહી પુર નામ;
નિજ અઢાર ગણધર સહિત, આપો શિવપુર સ્વામ. ૩

તીસ સહસ મુનિ જસુ, સીસ પચાસ સહસ;
સાધ્વી શ્રાવક એક લાખ, બાવત્તર સહસ. ૪

તીન લાખ પચાસ સહસ, શ્રાવકણી સાર;
નરદત્તા સુરી વરૂણ યક્ષ, નિત સાનિધકાર. ૫

એક સહસ મુનિ સાયસું એ, માસખમણ તપ જાણ;
પ્રભુ સીધા સમેતગિરિ, કરો સંઘ કલ્યાણ. ૬

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત નવભવનું ચૈત્યવંદન

પહેલે ભવ શ્રીકિતુ રાય, પહેલે સ્વર્ગે જાય;
ત્રીજે ભવ થયો રાજવી, કુખેરદત્ત મહારાય. ૧

સનત્કુમાર દેવલોકમાં, ચોથો ભવ સોહે;
વજ્ર કુંડલ નૃપ પાંચમે, છઠે બ્રહ્મલોક મોહે. ૨

તીર્થંકર પદ સાધતો, શ્રીવર્મા ઋષિરાજ;
આઠમે ભવ અપરાજિતે, અહં ઈન્દ્ર મહારાજ. ૩

નવમે ભવે રાજગૃહી, મુનિ સુવ્રત મન ભાવે;
એ જિન આરાધન થકી, 'જ્ઞાનવિમલ' પદ પાવે. ૪

ગણી ગૌતમ કૃત ચૈત્યવંદન

વીરામા જિનેસરને સ્મરું, સંતાપ તાપ દૂરે કરે,
તુજ આણ દિલમાં જે ધરે, તે સિદ્ધિ સુખ સહેજે લહે;
ઈચ્છા વિના પણ પ્રાણીઓ, સંસારના સુખને લહે,
સુવ્રત જિનને નિત્ય નમું, જે ભૃગુકચ્છ પૂરે રહે. ૧

એક રાતમાં પણ સાઠ યોજન, ચાલીયા ઉગારવા,
યજ્ઞમાંહે હોમ કરવા, જે લીધો છે મારવા;
તે પૂર્વભવના મિત્ર કેરી, કઙ્કણા દિલમાં વહે,
સુવ્રત જિનને નિત્ય નમું, જે ભૃગુકચ્છ પૂરે રહે. ૨

ઘોડલો પણ દેવ થાતાં, કરે મંદિર જિન તણું;
અશ્વાવખોધ તીર્થ મહિમા, 'ગણી ગૌતમ' કરે ઘણું;
સુદર્શના ઉદ્ધાર કરતી, સમળી વિહાર કહે,
સુવ્રત જિનને નિત્ય નમું, જે ભૃગુકચ્છ પૂરે રહે. ૩

કીર્તિચન્દ્ર કૃત ચૈત્યવંદન

શ્રી જિનવર આરાધતાં, નાસે કર્મ વિકાર;
પાપ સંતાપ દૂરે ટળે, ઉતારે ભવ પાર. ૧

વીતરાગ જગ સહુ કહે, યોગ સેમ કરનાર;
એ અચરિજ મુજને વડું, લીલા અપરંપાર.

૨

મુનિસુવ્રત કીજે કૃપા, તું ગુણનો ભંડાર;
'કીર્તિચન્દ્ર' ઈમ વિનવે, તું તરીયો મુજ તાર.

૩

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના સવૈયા

સમયસુંદરજી કૃત સવૈયો

હરિહર બ્રહ્મા દેવ તણે રે, દેહરે ભૂલા કાય ભમૌ,
સમક્તિ સૂધો ધર મનમાંહે, મિથ્યા મારગ દૂર ગમૌ;
આઠ કર્મ બંધનથી છૂટૌ, અરિહંત દેવને આય નમૌ,
'સમયસુંદર' કહે શ્રીમુનિસુવ્રત વાંઢૌ તીર્થંકર વીસમૌ.

રાજ વિરચિત સવૈયો

(ખાવીસા)

કાહેકું કોટિ કિલેસ સહો તનિ દૂરિ દેસંતરિ જાવહુ રે,
સાધિકે મંત્ર આરાધિકે દેવકું રાતિ અખંડ જગાવહુ રે;
કાહેકું સિદ્ધિ રસાયન ઢુંઢત ધાત અગાન્નિ ધમાવહુ રે,
ચાહત હૌ રસ 'રાજ' કી પ્રાપતિ તૌ મુનિસુવ્રત ધ્યાવહુ રે.

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના પ્રાચીન સ્તવનો

હીરસાગરજી કૃત સ્તવન (આવો આવો રે સ્વામીજી - એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીજી, મયા કરો જગધણી રે;
ઓલગડી માનો દાસની કાંઈ, નજર કરોં મોં ભણી રે શ્રી૦ ॥૧॥

હું છું કિંકર સ્વામી તુમારો, દાસને દીજે દીલાસો રે;
સેવક નયણ નિહાલીને હું, ખિણ ન તજું તુમ પાસો રે શ્રી૦ ॥૨॥

રાંક હાથે જે રતન આવ્યું, કિમ મેલું મહારાજે રે;
કામકુંભ ચિંતામણી સુરતરુ, ફલિયો મુઝઘર આજે રે શ્રી૦ ॥૩॥

અશ્વ ઉપરિ જિમ દયા કીધી, ભરુઅચ્ચ નયર મઝાર રે;
અનુચરને નિજ લહરઈ, કરી ઉતારો ભવપાર રે શ્રી૦ ॥૪॥

આજ મહોદય માહરો મુઝ, મળીયા ત્રિભુવન સ્વામી રે;
શ્રી જિનચંદ્ર સુખસાગરુ, 'હીર' નમેં શિરનામી રે શ્રી૦ ॥૫॥

મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન (હો પીઠ પંખીડા - એ દેશી)

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા ન્યારા થયા કેઈ રીત જો,
ઓળગુઆને આળાલુંબન તાહરો રે લો;
હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા ભક્તિવત્સલ ભગવંત જો,
આય વસો મનમંદિર સાહિબ માહરો રે લો. ૧

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા ખીણ ન વીસારું તુજ જો,
તંબોલીના પત્રતાણી પરે ફેરતો રે લો;
હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા લાગી મુને માયા જોર જો,
દિણયરવાસી સુસાહિબ તુમને હેરતો રે લો. ૨

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા તું નિસનેહી જિનરાય જો,
એકપખી પ્રીતલડી કીણ પરે રાખીએ રે લો;
હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા અંતરગતિની મહારાજ જો,
વાતલડી વિણ સાહિબ કેહને દાખીએ રે લો. ૩

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા અલખ રૂપ થઈ આપ જો,
જાય વસ્યો શિવમંદિરમાંહે તું જઈ રે લો;
હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા લાધ્યો તુમારો ભેદ જો,
સૂત્ર સિધ્ધાંત ગતિને સાહિબ તુમ લહી રે લો. ૪

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા જગજીવન જિનરાય જો,
મુનિસુવ્રત જિન મુજરો માનજો માહરો રે લો;
હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા પય પ્રણમી જિનરાય જો,
ભવભવ શરણું સાહિબ સ્વામી તાહરું રે લો. ૫

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા રાખશું હૃદય મઝાર જો,
આપો શામળીયા ઘો પદવી તાહરી રે લો;
હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા રૂપવિજયનો શિષ જો,
'મોહનને' મન લાગી માયા તાહરી રે લો. ૬

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત સ્તવન (રાગ-આજ નહેજો - એઢેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન વીરામા, વિરામીઆ મનમાંહિજી;
કોઈક શુભ મુહુરતે આવી વસ્યા, વીરા વસા ઉચ્છાહિંજી.
શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૧

અનુભવ જાગ્યો જ્ઞાનદશા તણો, પરપરિણતિ ગઈ દૂરજી;
વિષસમ વિષયતાણાં ફળ જાણીયાં, શ્રદ્ધા પરિમલ પૂરજી.
શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૨

ઈત્યાદિક ગુણ પ્રગટે પ્રભુ થકી, અવર ન આવે દાયજી;
ચંપકતરૂતલે જે રતિ પામ્યા, આઉલ તસ ન સુહાયજી.

શ્રી મુનિસુવ્રત ૦ ૩

જે સુગુણશું મનહું વેધ્યું, તે ન કરે નિર્ગુણ સંગજી;
હંસા છીલર સર નવિ આદરે, છોડી ગંગ તરંગજી.

શ્રી મુનિસુવ્રત ૦ ૪

જગ જણ સાથે પ્રીત કરે ઘણી, તે કોઈ નાવે દાયજી;
'જ્ઞાનવિમલ' પ્રભુ પામ્યાથી હોવે, સેવક વંછિત થાયજી.

શ્રી મુનિસુવ્રત ૦ ૫

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત સ્તવન (તારી ભૂરતિનું નહિ મૂલ્ય રે)

શ્રી જિનના ગુણ ગાઉરે, પ્રભુજી જયકારી;
ચરણકમલને પાઉરે, જાઉં બલિહારી.

॥આંકણી॥

શ્રી મુનિસુવ્રત જિનવર સુખકર, જગબંધવ જગવાહલા;
સુકૃતલતા નવપદ્મ કરવા, તુજ આજ્ઞા ધનમાલા રે. પ્રભુજી ૦ ૧

ઉપકારી શિર શેષ છે તુંહી, ગુણનો પાર ન લહીએ;
લોકોત્તર ગુણ લૌકિક નરથી, કુણ અતિશયથી કહીએ રે. પ્રભુજી ૦ ૨

સમક્તિસુખડલી લઘુશિશુને, આપીને પ્રીતિ કરાવી;
કેવલરયાણ દિયા વિણ સાહિબ, કિમ સરશે કહો સમજાવી રે. પ્રભુજી ૦ ૩

કચ્છપલંછન વાને અંજનપાણે, પાપપંક સવિ ટાળે;
અચરિજ એહ અદ્ભુત જગમાંહી, ધવલધ્યાન અજુઆળે રે. પ્રભુજી ૦ ૪

વીતરાગપણે લોકતાણાં મન, રંજે એ અધિકાર્થ;
સુમિત્ર જાત તે યુગતું સહુશ્યું, રાખે જે મિત્રાર્થ રે. પ્રભુજી ૦ ૫

પદ્માનંદનના પદવંદન, કરતાં સુરનર કોડી;
કપૂર હીરતાણે દેહરાસરે, ભવને ન કો તસ જોડી રે. પ્રભુજી ૦ ૬

‘જ્ઞાનવિમલ’ ગુણની પ્રભુતાર્થ, અધિક ઉદય દિલ ધારો;
દરિસનથી દર્શન કરી નિર્મળ, સક્ષળ કરો જમવારો રે. પ્રભુજી ૦ ૭

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત જિનવર વીશમા, ભર્યછબંદર ગુણમણિમંદિર ;
ભવિજન ચિત્તે વિસમ્યા, મુનિસુવ્રત જિનવર વીશમા. ૧

જિનમુદ્રા જિનવરને સરિખી, અવર નહિ કોઈ ઉપમા ;
શામલવરણ શરણ ત્રિહું જગને, એહ સુભગતા મનોરમા. મુનિસુવ્રત ૦ ૨

કુમતિ કુસંગતિ કુગ્રહબુદ્ધિ, જેણે તુમ્હ પદ નવિ નમ્યા ;
કાલ અનાદિ અનંત લગે તે, નરકનિગોદમાંહિ ભમ્યા. મુનિસુવ્રત ૦ ૩

તે ધન્ય તે કૃતપુણ્ય ભવિકજન, જસ ચિત્તે પ્રભુગુણ રમ્યા ;
‘જ્ઞાનવિમલ’ ગુણ નવનિધિ સંપદા, જેણે દુશ્મન સવિ દમ્યા. મુનિસુવ્રત ૦ ૪

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત સ્તવન (એ બાહુ અનાથી - દેશી)

પૂર્વ ભવિ સુપ્રતિષ્ઠપુરીનો, શિવકેતુ નામે રાય ;
સમક્ષિ પામી સૌધર્મે સુર, વરપુરે કુબેરદત્ત થાય. ૧

સુગુણ નર વંદો શ્રી અરિહંત. ॥આંકણી॥

સનતકુમારે સુર થઈ ચવિયા, નામ પુરવર તામા ;
 વજ્રકુંડલ નામે થયા રાજા, બંભ કલ્પે સુર ધામા. સુગુણ૦ ૨

ચંપા નયરીએ શ્રીવર્મરાજા, સંયમ ગ્રહે મુનિ પાસે ;
 જિનપદ બાંધી અપરાજિત સુર, સુખ પામ્યા અતિ ખાસ. સુગુણ૦ ૩

રાજગ્રહીપતિ સુમિત્ર નરેસર, પદ્મમાવતીના નંદ ;
 અંજનવની મુનિસુવ્રતા નામિ, વીશામા જિન સુખકંદ. સુગુણ૦ ૪

કચ્છપ લંછન વીશ ધનુ તનુ, હરિવંશ જિનભાણ ;
 ‘જ્ઞાનવિમલ’ કહે જિનસેવાથી, હોઈ કોડી કલ્યાણ. સુગુણ૦ ૫

વિનયવિજયજી કૃત સ્તવન (ભારગે વહે ઉતાવળો - એ દેશી)

મન મધુકર સુણ વાતડી, તજી અવર સંવાદ ;
 જિનગુણ કુસુમ સવાદથી, ટળે સવિ વિખવાદ. મન૦ ૧

વિષય ધતૂરો મૂકીએ, તે માંહિ નથી ગંધ ;
 નારી વિજયા પરિહરે, મ મ થાઈશ તું અંધ. મન૦ ૨

સોળ કસાય એ કેરડા, તેથી રહેજે દૂર ;
 તે કંટક છે બાપડા, તુંને કરશે ચૂર. મન૦ ૩

વિસમો પણ તપ કેવડો, આદરી ગુણ જાણ ;
 જે પરિણામે રૂઝો, તેહની મ કરીશ કાણ. મન૦ ૪

મુનિસુવ્રત પદ પંકજે, જો તું પૂરે વાસ ;
 ‘વિનય’ ભણે તો તાહરી, પહોંચે સઘળી આસ. મન૦ ૫

રામવિજયજી કૃત સ્તવન (હરની હમયી રે - એ દેશી)

આવો આવોની સખી દહેરે જઈએ,
 પ્રભુ દરિશણ કરીને નિરમલ થઈએ ;
 ગાવો ગાવો રે હરખ અપાર, જિનગુણ ગરબો રે,
 તુમે પહેરો સોળ શિણગાર, જિનગુણ ગરબો રે,
 મારે લાખેણી એ વાર, જિનગુણ ગરબો રે,
 દોહિલો માનવ અવતાર, જિનગુણ ગરબો રે. ૧

પદ્મા દેવીનો નંદન નીકો છે,
 પ્રભુ રાય સુમિત્ર કુળ ટીકો છે ;
 નમો નમો રે એહ જ નાથ, જિનગુણ ગરબો રે,
 ફોકટ શી કરવી વાત, જિનગુણ ગરબો રે,
 ફૂડી લાગે છે નેહની લાત, જિનગુણ ગરબો રે. ૨
 કરછપ લંછન પ્રભુ પાય છે,

જિન વીશ ધનુષની કાય છે ;
 ત્રીશ સહસ વરસનું આય, જિનગુણ ગરબો રે,
 મારે હઈડે હરખ ન માય, જિનગુણ ગરબો રે,
 એહની સેવાથી સુખ થાય, જિનગુણ ગરબો રે,
 મારાં દુઃખડા દૂરે જાય, જિનગુણ ગરબો રે. ૩

પ્રભુ શ્યામ વરણ વિરાજે છે,
 મુખડું દેખી વિધુ લાજે છે ;
 એહને મોહી હરિની નાર, જિનગુણ ગરબો રે,
 તે કરે લુંછણડાં સાર, જિનગુણ ગરબો રે,
 પ્રભુ નયણ તણે મટકાર, જિનગુણ ગરબો રે,
 તેહથી લાગ્યો પ્રેમ અપાર, જિનગુણ ગરબો રે. ૪

પ્રભુ હૃદય કમળનો વાસી છે,

શિવરમણી જેહની દાસી છે;

હું તેહ તણો છું દાસ, જિનગુણ ગરબો રે,

મારી પૂરે મનડાની આશ, જિનગુણ ગરબો રે,

પ્રભુ અવિચળ લીલ વિલાસ, જિનગુણ ગરબો રે,

‘રામવિજય’ કહે ઉદ્ધાસ, જિનગુણ ગરબો રે, પ

ન્યાયસાગરજી કૃત સ્તવન

(જિનમુખદેખન જાઉં રે પ્રભુકો જનમ ભયો હે - એ દેશી)

દિલ ભરી દરિશન પાઉં રે, પ્રભુકો રૂપ બન્યો હે. દિલ૦

પદ્માનંદન હરિકૃત વંદન, ચરન કમલ બાલિ જાઉં રે. પ્રભુ૦ ૧

નીલકમલદલ કોમલ વાને, સેવનમેં ચિત લાઉં રે. પ્રભુ૦ ૨

ચુની ચુની કલીયાં ચંપકકી, હાથસેં માલ બનાઉં રે. પ્રભુ૦ ૩

શ્રીમુનિસુવ્રત સુવ્રત સેવી, નાથ સમાન કહાઉં રે. પ્રભુ૦ ૪

‘ન્યાયસાગર’ પ્રભુ સુવ્રત સેવા, નિયત ફળે દિલ ભાઉં રે. પ્રભુ૦ ૫

ન્યાયસાગરજી કૃત સ્તવન

(દેશી - ફાગની)

મુનિસુવ્રત જિન વીશમા, વિસમિયા મનમાંહિ ;
જિમ નંદનવન સુરતરૂ, સુરતરૂ સમ જસ બાંહિ. ૧

કચ્છપ લંછન જાણીયેં, ચરણોન્નત ગુણહાર ;
પામીઓ ધામીઓ સેવે, પાયકમળ મનોહાર. ૨

જયું ઘન મોર ચકોર, શશી ચકવા દિનકાર ;
પાવસ પંથી ગેહા, કુલવંતી ભરતાર.

૩

મધુકર માલતી પંકજ, ગજ રેવા જિમ પ્રીતિ ;
ગૌરી ગિરીશ હરિ કમળા, કમળા સુત રતિ પ્રીતિ.

૪

ચાતક મેહા નેહી, એ સઘળા ઉપચાર ;
પ્રેમ તણા એ ઉપમ નહીં, તિમ અંતર ચાર.

૫

પણ પ્રભુશું એક તાન જે, જ્ઞાની લહે નિરધાર ;
એક સરૂપે ધ્યાઈયેં, પાઈયેં તો નિરધાર.

૬

પદ્માનંદન વંદન, કીજે થઈ સાવધાન ;
સુમિત્ર નરેસર વંશે, મુક્તાક્ષણ ઉપમાન.

૭

તુ મુજ શંકર કિંકર, હું તુમચો નિશદીશ ;
'ન્યાયસાગર' પ્રભુ ધ્યાને, પામે અધિક જગીશ.

૮

માનવિજયજી કૃત સ્તવન (ઈડર આંખા આંખલી રે - એદેશી)

મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે, મનમાંહિ ધરી મહિર;
મહિર વિહુણા માનવી રે, કઠીન જણાયે કહિર.

જિણેસર તું જગનાયક દેવ, તુજ જગહિત કરવા ટેવ;
ખીજ જીએ કરતા સેવ.

જિણેસર૦ ૧

અરહટ ક્ષેત્રની ભૂમિકા રે, સીચે કૃતારથ હોય;
ધારાધર સઘળી ધરા રે, ઉધરવા સજજ જોય.

જિણેસર૦ ૨

તે માટે અશ્વ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર ;

આપે આયા આફણી રે, ખોધવા ભરૂચય શહેર.

જિણેસર૦ ૩

આણ પ્રારથતા ઉધર્યાં રે, આપે કરીય ઉપાય;
 પ્રારથતા રહે વિનવતા રે, એ કુણ કહીયે ન્યાય. જિણેસર ૪
 સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે, સ્વામી સેવક ભાવ;
 'માન' કહે હવે મહિરનો રે, ન રહ્યો અજર પ્રસ્તાવ. જિણેસર ૫

જિનવિજયજી કૃત સ્તવન (ઝેરાવર હાડા - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિન દેવ રે, જગજીવન સ્વામી ;
 ત્રિભુવન અભિરામ, પ્રણમું શિરનામી,
 મેં પુણ્યે પામી, મીઠડી લાગે રે, સેવા તાહરી રે. ૧

સહસ્ર અધિક વલી આઠ રે, લક્ષણ અવિરોહે, કરપદ માંહે સોહે ;
 ભવિયણ મન મોહે, ગુણસંતતિ રોહે, મીઠડી મૂરતિ તાહરી રે. ૨

ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ મેરૂ રે, ગુણ લેઈ ઘડીઓ, અવગુણ નવિ અડીઓ ;
 ગુણઠાણે ચડીઓ, સ્ત્રી પાશ ન પડીઓ, નિરૂપમ અંગ અનંગ હરાવતા રે. ૩

ભૂમિકા કાગઢ ઠામ રે, લેખણ વનરાઈ, જલનિધિ જલ શાહી ;
 સુરગુરૂ ચિત્ત લાઈ, તુમ ગુણ ન લિખાઈ, અલખ નિરંજન પ્રભુજી તું જ્યો રે. ૪

જાણે કેવળી સંત રે, ગુણ ગણી ન શકાયે, યોગીશર ધ્યાયેં ;
 તન મન લય લાયે, પરમાનંદ પદ પાયેં, અગમ અરૂપ અનંત ગુણે ભર્યો રે. ૫

જગપાવન તુમ નામ રે, મુજ મનમાં આવો, એકાંગી ઠાવો ;
 શુભ ધ્યાન બનાવો, સમક્ષિ દીપાવો, મુગતિનું મોટું કારણ એ સહી રે. ૬

ક્ષમાવિજય ગુરૂ શિષ્ય રે, સેવક 'જિન' આગે, કરજોડી માંગે ;
લળીલળી પાયેલાગે, અનુભવ રસ જાગે, ભવ ભવ ચરણ શરણ મુજને હજ્યોરે.

૭

જિનવિજયજી કૃત સ્તવન

જય જય મુનિસુવ્રત જગદીશ, વરસે વાણી ગુણ પાંત્રીશ;
વારે ઘાતી સુડતાલીશ, જેહથી પ્રગટે રે ગુણ એકત્રીશ રે. મુણિંદા
તુજ દેશના સુખ ખાણી, સુખ ખાણી રે મેં જાણી રે. મુણિંદા
જેહથી લાજે સાકર પાણી રે, મુણિંદા એ તો ધર્મરાય પટરાણી રે.
મુણિંદા ૧

એહનાં અંગ ઉપાંગ અનૂપ, એહનું મુખડું મંગળરૂપ;
એ તો નવરસ રંગ સરૂપ, એહનાં પગલાં રે, એહનાં પગલાં પ્રણમે ભૂપ રે.
મુણિંદા ૨

એ તો એક અનેક સ્વભાવ, એ તો ભાસે ભાવ વિભાવ;
એ તો બોલે બહુ પ્રસ્તાવ, એ તો ભંગી રે, એ તો ભંગી સપ્ત બનાય રે.
મુણિંદા ૩

એ તો નયગર્ભિત અવદાત, એહનો તીર્થંકર પદ તાત;
એ ચઉ પુરુષારથની માત, એહનાં સઘલાં રે, એહનાં સઘલાં અર્થ છે જાત રે.
મુણિંદા ૪

એહનો ત્રિહું જગમાં ઉઘોત, જીપે રવિ શશિ દીપક જ્યોત;
બીજા વાદી શ્રુત ખઘોત, એ તો તારે રે, એ તો તારે જિમ જલ પોત રે.
મુણિંદા ૫

એહને ગણધર કરે શિણગાર, એહને સેવે સહુ આણગાર;
એહ તો ધુરથી સદા બ્રહ્મચાર, એ તો ત્રિપદી રે, એ તો ત્રિપદીનો વિસ્તાર રે.
મુણિંદા ૬

એહથી જાતિનાં વૈર સમાય, બેસે વાઘણ ભેળી ગાય;
આવે સુરદેવી સમુદાય, એહને ગાવે રે, એહને ગાવે પાપ પલાય રે.

મુણિંદા ૭

એહને વાંછે નર ને નાર, એહથી નાસે કામવિકાર;
એહથી ઘર ઘર મંગળ ચાર, એતો મુનિ જિનરે, મુનિ 'જિન' પ્રાણ આધારરે.

મુણિંદા ૮

દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન

(ઓલગડી ઓલગડી સુહેલી હો શ્રી શ્રેયાંસનીરે - એદેશી)

ઓલગડી ઓલગડી તો કીજે શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનીરે, જેહથી નિજ પદસિદ્ધિ;
કેવલ કેવલજ્ઞાનાદિક ગુણ ઉલ્લસે રે, લહીએ સહજ સમૃદ્ધિ.

ઓલગડી. ૧

ઉપાદાન ઉપાદાન નિજ પરિણતિ વસ્તુનીરે, પણ કારણ નિમિત્ત આધીન;
પુષ્ટ અપુષ્ટ દુવિધ તે ઉપદિશ્યો રે, ગ્રાહક વિધિ આધીન.

ઓલગડી. ૨

સાધ્ય સાધ્ય ધર્મ જેમાંહી હુવે રે, તે નિમિત્ત અતિ પુષ્ટ;
પુષ્પ પુષ્પ માંહી તિલવાસક વાસના રે, નવિ પ્રધ્વંસક દુષ્ટ.

ઓલગડી. ૫

દંડ દંડ નિમિત્ત અપુષ્ટ ઘડા તણો રે, નવિ ઘટતા તસુ માંહિ;
સાધક સાધક પ્રધ્વંસકતા અછે રે, તિણે નહિ નિયત પ્રવાહ.

ઓલગડી. ૪

ષટ્કારક ષટ્કારક તે કારણ કાર્યના રે, જે કારણ સ્વાધીન;
તે કર્તા તે કર્તા સહુ કારક તે વસુ રે, કર્મ તે કારણ પીન.

ઓલગડી. ૫

કારણ કારણ સંકલ્પે કારક દશા રે, છતિ સત્તા સદ્ભાવ;
અથવા અથવા તુલ્ય ધર્મને જોયવે રે, સાધ્યારોપણ દાવ.

ઓલગડી ૦ ૬

અતિશય અતિશય કારણ કારક કરણતા રે, નિમિત્ત અને ઉપાદાન;
સંપ્રદાન સંપ્રદાન કારણ પદ ભવનથી રે, કારણ વ્યય અપાદાન.

ઓલગડી ૦ ૭

ભવન ભવન વ્યય વિણુ કારજ નવિ હુવે રે, જિમ દષ્ટે ન ઘટત્વ;
શુદ્ધાધાર શુદ્ધાધાર સ્વગુણનું દ્રવ્ય છે રે, સત્તાધાર સુતત્વ.

ઓલગડી ૦ ૮

આતમ આતમ કર્તા કારજ સિદ્ધતા રે, તસુ સાધન જિનરાજ;
પ્રભુ દીઠિ પ્રભુ દીઠિ કારજ રૂચિ ઉપજે રે, પ્રગટે આતમ સમાજ

ઓલગડી ૦ ૯

વંદન વંદન સેવન નમન વળી પૂજના રે, સ્મરણ સ્તવન વળી ધ્યાન;
'દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર' કીજે જિનરાજની રે, પ્રગટે પૂર્ણ નિધાન.

ઓલગડી ૦ ૧૦

આનંદધનજી કૃત સ્તવન
(રાગ કાફી, આઘા આમ પધારો પૂજ્ય - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિનરાય એક મુજ વિનતિ નિસુણો.

આતમતત્ત્વ કયું જાણ્યું જગતગુરૂ, એહ વિચાર મુજ કહિયો;

આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિર્મલ, ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો.

મુનિસુવ્રત ૦ ૧

કોઈ અખંધ આતમ તત્ત માને, કિરિયા કરતો દીસે;

કિયા તાણું ફલ કહો કુણ ભોગવે, ઈમ પૂછ્યું ચિત્ત રીસે. મુનિસુવ્રત ૦ ૨

જડ ચેતન એ આતમ એક જ, સ્થાવર જંગમ સરિખો;
 દુઃખ સુખ સંકર દૂષણ આવે, ચિત્ત વિચારી જો પરિખો. મુનિસુવ્રત૦ ૩

એક કહે નિત્ય જ આતમતત્ત, આતમ દરિસણ લીનો;
 કૃત વિનાશ અકૃતાગમ દૂષણ, નવિ દેખે મતિ હીનો. મુનિસુવ્રત૦ ૪

સૌગત મત રાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો;
 બંધ મોક્ષ સુખ દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો. મુનિસુવ્રત૦ ૫

ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમતત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે;
 અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે શકટે. મુનિસુવ્રત૦ ૬

એમ અનેક વાદી મત વિભ્રમ, સંકટ પડિયો ન લહે;
 ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત કોઈ ન કહે. મુનિસુવ્રત૦ ૭

વલતું જગગુરૂ ઈણિ પરે ભાખે, પક્ષપાત સખ છંડી;
 રાગ દ્વેષ મોહ પખ વર્જિત, આતમશું રઢ મંડી. મુનિસુવ્રત૦ ૮

આતમ ધ્યાન કરે જો કોઉ, સો ફિર ઈણમેં નાવેં;
 વાગૂજાલ ખીજા સહું જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત યાવે. મુનિસુવ્રત૦ ૯

જિણે વિવેક ધરિ એ પખ ગ્રહિયે, તે તત્ત્વજ્ઞાની કહિયે;
 શ્રીમુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, 'આનંદઘન' પદ લહિયે. મુનિસુવ્રત૦ ૧૦

પદ્મવિજયજી કૃત સ્તવન
(આઘા આમ પધારો પૂજ્યા! અમ ઘર વહોરણ વેહલા -એદશી)

મુનિસુવ્રત જિન મહેર કરીને, સેવક સન્મુખ દેખો;
 ચોપન લાખ વરસનું અંતર, મલ્લિ જિણંદથી પરખો.
 ભવિજન ભાવ ધરીને એહ, અતિ આદર કરી પૂજો. ભવિજન૦ ૧

શ્રાવણ સુદિ પૂનમ પ્રભુ ચવિયા, જનમ આઠમ જેઠ વદિ;
વીશ ધનુષની દેહ વિરાજે, રૂપ તણી હુયે હદિ. ભવિજન૦ ૨

ફાગુણ સુદિ ખારસ દિન દીક્ષા, શામળ વરણો સોહે;
ફાગુણ વદિ ખારસ દિન પ્રભુજી, ક્ષપકશ્રેણિ આરોહે. ભવિજન૦ ૩

લહી જ્ઞાન ને દીધી દેશના, ભવિજનને ઉપગારે;
ત્રીશ હજાર વરસ ભોગવીઉં, આયુ શુદ્ધ પ્રકારે. ભવિજન૦ ૪

જેઠ વદિ નવમીયે વરીયા, જિન ઉત્તમ વર સિદ્ધિ;
'પદ્મવિજય' કહે પરગટ કીધી, આપ અનંતી રિદ્ધિ. ભવિજન૦ ૫

પદ્મવિજયજી કૃત સ્તવન

(સાબરમતીએ આવેલી ભરપૂર જો,
ચારે ને કાંઠે રે માતા રમી વળ્યાં રે - એ દેશી)

પદ્માનંદન વંદન કરીએ નિત્ય જો,
સ્વાધ્યાય શૈલી જસ અભિધા સૂચવે રે;
લોકાલોકને જાણે તિણે મુનિ હોય જો,
એ ગુણથી મુજ મનમાં હઠથી રચવે રે. ૧

મત્યાદિક ચઉ નાણ અભાવથી જાસ જો,
કેવલજ્ઞાન તે સૂર્ય ઉગ્યો જેહને રે;
કટ વિવરે કરી સૂરજ કિરણો પ્રકાશ જો,
મેઘાંતરથી આવ્યો જન કહે તેહને રે. ૨

વાતાયન પરમુખનો કહે ઈણિ પરકાશ જો,
પણ સૂરજનો નવિ કહે ઈણિ પરે જાણીયે રે;
કેવલજ્ઞાન પ્રકાશે કયોપશમ નામ જો,
મત્યાદિકથી ભવિજન મનમાં આણીયે રે. ૩

વાતાયન પરમુખ કીધા સવિ દૂર જો,
 તવ કહેવાય સૂરજનો પરકાશ છે રે;
 તિમ આવરણ ગયાથી ઈમ કહેવાય જો,
 કેવલજ્ઞાને ત્રણ ભુવન આભાસ છે રે. ૪

અથવા સૂરજ ઊગે પણ નવિ જાય જો,
 ગ્રહણ તારા પણ પરવર્તન તસ નથી રે;
 તિણી પરે સત્તા મત્યાદિકની જાણ જો,
 પણ પરવર્તન નહિ તસ કેવલજ્ઞાનથી રે. ૫

ઉત્તમ વ્રત પાળ્યાથી સુવ્રત નામ જો,
 જ્ઞાનક્રિયાથી ઈમ નામે જેહને પામીયે રે;
 જ્ઞાનક્રિયાથી મોક્ષ હોય નિરધાર જો,
 તે સાધી શિવ પામ્યા તુમ્હ શિરનામીયે રે. ૬

જ્ઞાનમાંહિ દર્શન તે અંતરભૂત જો,
 સાધનરૂપ ટળીને સાધ્યપણે થઈ રે;
 રત્નત્રયી જિનવર ઉત્તમ ને નિત્ય જો,
 'પદ્મવિજય' કહે ભજતાં આપદ સવિ ગઈ રે. ૭

વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કૃત સ્તવન (અજિત જિણંદશું પ્રીતડી - એ દેશી)

શ્રીમુનિસુવ્રત જિન ગુણનીલો, ચરણાદિક હો અનંત ગુણકંદ કે;
 કેવળી પણ એક સમયના, ગુણ જાણે હો નહિ કહેવા અમંદ કે.
 શ્રી૦ ૧

વચન અગોચર ગુણ થકી, ભાંગે અનંત હો હોવે ખલુ વાચ્ય કે;
 શ્રુતધર કેવળી સારિખા, તેહમાં પણ હો કાંઈક કહેવાય કે.
 શ્રી૦ ૨

ત્રિભુવન જીવ ગણવા વિષે, સપ્રયાસી હો વર્તે સમકાળ કે;
અનંતભાવે પણ ક્ષણિકના, કહેવા અસમર્થ હો ગુણ દીનદયાલ કે

શ્રી ૦ ૩

અસંખ્ય પ્રદેશ આતમ તણા, તેહમાં પણ હો કોઈક પ્રદેશ કે;
અસ્તિ નાસ્તિ નિત્યાદિકે, ધર્મ પર્યવ હો ગુણ અનંત આવેશ કે.

શ્રી ૮ ૪

સંખ્યાતીત નિજ દેશમાં, ગુણ અનંતતા હો સમાણિ કેમ કે;
લોક પ્રદેશ અસંખ્ય વિષે, દ્રવ્ય પર્યવ હો સમાયે જેમ કે.

શ્રી. પ.

જિમ વ્યક્તિપણે ગુણ તાહરે, તિમ શક્તિથી હો મહારે છે નાથ કે;
ઉપાદાન સમરે સહી, શુભ હેતુથી હો પ્રગટે નિજ આથ કે.

શ્રી ૦ ૬

લોહ મટિ પારસ ફરસથી, અખોધતા હો તિમ મનની જાય કે;
'સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિ' ગુણાનિધિ, અવલંબતા હો તન્મય પદ થાય કે.

શ્રી ૭

ભાણવિજયજી કૃત સ્તવન.

(હાં રે મારા ધર્મ જિણંદસ્યું લાગી પૂરણ પ્રીત જો - એ દેશી)

હાં રે મુજ પ્રાણાધાર તું મુનિસુવત જિનરાય જો,
મળીઓ હેજે હળીઓ પ્રીત પ્રસંગથી રે લો;
હાં રે મુજ સુંદર લાગી માયા તાહરી જોર જો,
અલગો રે ન રહું હું પ્રભુ તજ સંગથી રે લો.

હાં રે માનુ અમીય કયોલાં હેજાળાં તુમ નેન જો,
મનોહર રે હસિત વદન પ્રભુ તાહડું રે લો,

હાં રે કોઈની નહિ તીન ભુવનમાં તુમ સમ મૂરતિ જો,
એહવી સુરતી દેખી ઉલસ્યું મન માહરું રે લો. ૨

હાં રે પ્રભુ અંતર પડદો ખોલી કીજે વાત જો,
હેજ હીઆથી આણી મુજને ખોલાવીએ રે લો;
હાં રે પ્રભુ નયાણ સલુણે સન્મુખ જોઈ એકવાર જો,
સેવકના ચિત્તમાંહિ આણંદ ઉપજાવીએ રે લો. ૩

હાં રે પ્રભુ કરૂણાસાગર દીનદયાળ કૃપાળ જો,
મહેર ધરી મુજ ઉપર પ્રીત ધરી હીયે રે લો;
હાં રે પ્રભુ નિજ બાલક પરે મુજ લેખવજો જિણંદ જો,
પ્રીત સુરંગી અવિહડ મુજ શું નિવાહીએ રે લો. ૪

હાં રે પ્રભુ બાંહ ગ્રહ્યાની લાજ છે તુજને સ્વામી જો,
ચરણ સેવા મુજને દેજો હેતે હસી રે લો;
હાં રે પ્રભુ પંડિત પ્રેમવિજયનો કવિ એમ 'ભાણ' જો,
પભણે રે જિન મૂરતિ મુજ દિલમાં વસી રે લો. ૫

નયવિજયજી કૃત સ્તવન (દેશી-મોતીડાની)

સાહિબ શ્રીમુનિસુવ્રત સ્વામી, કંઈ વિનતિ ચરણે શિરનામી;
સાહિબ વિનતિ અવધારો, જીવન તુજ દરિશણ ખ્યારો.
મોહના મનમોહનગારો. સાં ૧

કરૂણાનિધિ કરૂણા અવધારો, દુસ્તર એ ભવસાયર તારો. સાં ૨

સેવક કોડિ ગમે તુજ જોઈ, કિંકર હું પણ ગણવો તોઈ. સાં ૩

ભક્ત વત્સલ જો બિરૂદ ધરીજે, તો મુજ મનવંછિત સુખ દીજે. સાં ૪

જો પણ હું ન વિશુદ્ધાયરણે, તો પણ હું આવ્યો તુમ શરણે. સાં ૫
 ગુણ અવગુણ મુજ કેમ વિચારો, પતિત પાવન બિરુદ સંભાળો. સાં ૬
 જો પણ હું બહુ અવગુણ ભરિઓ, તો પણ મેં પ્રભુજી અનુસરિઓ. સાં ૭
 અવગુણ પણ ગુણ કરીને લીજે, અંગીકૃત નિરવાહ કરીજે. સાં ૮
 ઘણી શી વિનતિ સ્વામી કીજે, 'નયવિજય' કહે બોધિબીજ દીજે. સાં ૯

લક્ષ્મીવિમલજી કૃત સ્તવન (કાસંભીની - દેશી)

જીવનો જીવન માહરો, મનનો મોહન મારો ;
 ભવનો રોધન માહરો સાહિબો, પ્રભુ ! માહરા ત્રીન ભુવન શણગાર હો.
 તુમ દરસણ લહ્યા વિના, પ્રભુ ! માહરા ભમીયો બહુ સંસાર હો.
 જીવં મનં ભવં ૧

ચતુર્દશ રજજુ પૂરો કર્યો, પ્રભુ ! આતમ ફરસી જાણ હો ;
 આદિ નિગોદ માંહિ વસ્યો, પ્રભુ ! કાળ અનંત પ્રમાણ હો.
 જીવં મનં ભવં ૨

ગોળા અસંખ્યાતે ભર્યો, પ્રભુ ! પૂરણ લોકાકાશ હો ;
 ગોળા અસંખ્ય નિગોદથી, પ્રભુ ! તિહાં જીવ અનંતા વાસ હો.
 જીવં મનં ભવં ૩

સાસોસાસનું મૂકવું, પ્રભુ ! જનમ મરણ સમકાળ હો ;
 આપ સ્વરૂપ જાણ્યું નહિ, પ્રભુ ! અનુભવી જડતા જાળ હો.
 જીવં મનં ભવં ૪

બાહર નિગોદમાંહિ સહ્યો, પ્રભુ ! છેદન ભેદન તાપ હો ;
 પુઢવી આઉં તેઉમાં, પ્રભુ ! વાયુ વનસ્પતિ લાપ હો.
 જીવં મનં ભવં ૫

બિ-તિ ચઉરિંદિમા રહ્યો, પ્રભુ ! સંખ્યાતો મહાકાળ હો;
તિર્યચના ભવ મેં ક્રિયા, પ્રભુ ! દ્વીપ પંચાવન ચાળ હો.

જીવ૦ મન૦ ભવ૦ ૬

સાતે નરકે હું ભમ્યો, પ્રભુ ! દીર્ઘકાળ અચરાળ હો;
દુર્ભગદેવની જાતિમાં, પ્રભુ ! દુઃખ સહ્યાં વિશાળ હો,

જીવ૦ મન૦ ભવ૦ ૭

મુનિસુવ્રત કૃપા થકી, પ્રભુ ! ભાગ્યો સખ વિખવાદ હો;
'કીર્તિવિમલ' ગુરૂની ગ્રહી, પ્રભુ ! શિવલચ્છી કરું સાદ હો.

જીવ૦ મન૦ ભવ૦ ૮

પ્રમોદસાગરજી કૃત સ્તવન

વીશમો જિનવર સુકૃતકારી, મનમથ વૈરી માન નિવારી;
મોહના મુનિસુવ્રત સ્વામી, જીવના મુનિસુવ્રત સ્વામી. મોહના૦ ૧
કજ્જલ વાને દેહી દીપે, નિરૂપમ રૂપે ત્રિભુવન જીપે. મોહના૦ ૨
કચ્છપ લંછન પદકજ ભાસે, વીશ ધનુષ તનુ ધર્મ પ્રકાશે. મોહના૦ ૩
જીવિત વરસ ત્રીશ હજાર, ગણધર સોહે જાસ અઢાર. મોહના૦ ૪
વીશ સહસ મુનિવર પ્રભુ પાસ, સાહુણી કહી સહસ પચાસ. મોહના૦ ૫
રાજગૃહી નગરીનો રાજા, સુમિત્ર નરપતિ કુળ દિવાજા. મોહના૦ ૬
પદ્માવતી દેવી તનુ જાત, હરિવંશમાં જનમ વિખ્યાત. મોહના૦ ૭
વરૂણ સુર નરદત્તા દેવી, આણ અધિકે શાસન સેવી. મોહના૦ ૮
'પ્રમોદસાગર' પ્રભુ ચરણે લાગે, વીશ વસાનું સમક્તિ માગે. મોહના૦ ૯

વિનીતવિજયજી કૃત સ્તવન (કંત તમાકુ પરિહરો - એ દેશી)

- શ્રી મુનિસુવ્રત સાહિબો, સેવો દિલ એકંત; મોરા લાલ.
વીશમો જિન મન વીસમ્યો, એ સમ અવર ન સંત. મો.શ્રી. ૧
- પદ્માવતી ઉર ઉપન્યો, પુત્ર રચણ પરગટ્ટ; મોરા લાલ.
વિદ્યાધર સુરપતિ સવે, માને મહીપતિ ઘટ્ટ. મો.શ્રી. ૨
- રાય સુમિત્ર કુળ સાયરે, ઊગ્યો શારદ ચંદ; મોરા લાલ;
અતુલીબળ અવની જયો, મહિમા મેરૂ ગિરીંદ. મો.શ્રી. ૩
- મનમાન્યાશું ગોઠડી, જો કરીયે કિસ્તાર; મોરા લાલ;
પાણી દૂધ પટંતરો, તો લહીએ એક વાર. મો.શ્રી. ૪
- કચ્છપ લંછન જિનવડ, સામળીઓ સુકુમાળ; મોરા લાલ;
મેરૂવિજય ગુરૂ શિષ્યને, દીજે મંગળમાળ. મો.શ્રી. ૫

ચતુરવિજયજી કૃત સ્તવન (કોઈ લો પરવત ધૂંધલોરે - એ દેશી)

- ચઉમુખ દેતા દેશના રે લાલ, ભવિક કમળ ઉઘોત રે; જિણંદરાય.
ઝળહળતો જળ ઉગીયો રે લાલ, અર્કપ્રભા સમ કંત રે.
જિણંદરાય. ૧
- લક્ષણ અંગ વિરાજતા રે લાલ, અડહિય સહસ ઉદાર રે; જિણંદરાય.
અભ્યંતર ગુણ તાહરા રે લાલ, કેતા કહું અપાર રે.
જિણંદરાય. ૨
- ભગતી ભલી પરે ઉધર્યો રે લાલ, સાહેબ સરલ સ્વભાવ રે; જિણંદરાય.
વિમલ કમલ દળ લોચણો રે લાલ, અતિશયથી હાવભાવ રે.
જિણંદરાય. ૩

રાજગૃહી રળીયામણી રે લાલ, સુમિત્ર રાય કુલચંદ્ર રે; જિણંદરાય.
મુનિસુવ્રત જિન સાહેબા રે લાલ, કરચપ લંછન સુખકંદ રે.

જિણંદરાય. ૪

વિનય અધિક જગમાં વડો રે લાલ, તો તસ હોવે આધીન રે; જિણંદરાય.
ત્રિહું જગ જગમાં વિસ્તરે રે લાલ, જસ 'ચતુર' સમીચીન રે.

જિણંદરાય. ૫

રામવિજયજી કૃત સ્તવન (ઘોડી તો આઈ થાંરાદેશ મેં માઝજી - એ દેશી)

મુનિસુવ્રતશું મોહની સાહિબજી, લાગી મુજ મન જોર હો ;
શામલડી સૂરતી મનમોહિયો, સાહિબજી.

બહાલપણું પ્રભુધી સહિ, સાહિબજી. કલેજની કોર હો, શામલડી૦ ૧
અમને પૂરણ પારખું, સાહિબજી. એ પ્રભુ અંગીકાર હો ; શામલડી૦
દેખી દિલ બદલે નહિ, સાહિબજી. અમચા દોષ હજાર હો. શામલડી૦ ૨
નિરગુણ પણ બાંહિ ગ્રહ્યા, સાહિબજી. ગિર્યા છડે કેમ હો ; શામલડી૦
વિષધર કાળા કંઠમેં ; સાહિબજી. રાખે ઈશ્વર જેમ હો ; શામલડી૦ ૩
ગિર્યા સાથે ગોઠડી, સાહિબજી. જિમ તરવરનો ખેત હો. શામલડી૦
કરે ચંદન નિજ સરિખો, સાહિબજી. જિમ તરવરનો ખેત હો. શામલડી૦ ૪
જ્ઞાનદશા પરગટ થઈ, સાહિબજી. મુજ ઘટ મિલિયો ઈશ હો ; શામલડી૦
વિમલવિજય ઉવજઝાયનો, સાહિબજી. 'રામ' કહે શુભ શિષ્ય હો. શામલડી૦ ૫

ભૃગુ કચ્છ (ભરૂચ)

અમૃતવિજયજી કૃત સ્તવન (રાગ - પંજાબી)

જીઉનેકા ક્યા ખિસાસા. જીઉં

યા તન ધન જોખન થિર નાહી વો, ચલદ સકાસા પાન ખરાસા. જીઉં ૧

જ્યોં હોય સંધ્યા પંચ ખરનકી, જ્યોં ચપલાકા રહે ઉજાસા. જીઉં ૨

કાહેકું અખ લલચાહે પ્યારે વો, યા દુનિયાંકા દેખ તમાસા. જીઉં ૩

પરમાનંદન દિલકા રંજન વો, સુવ્રત કે સંગ કર વિલાસા. જીઉં ૪

કહે 'અમૃત' મેરે જીઉકે જીવન વો, નેક નજર કરો દિલાસા. જીઉં ૫

હરખચંદજી કૃત સ્તવન (રાગ - નાયકી)

સુંદર મુખકી શોભા, નિત દેખખો કીજે;

મુનિસુવ્રતજીકો દરસન દેખત, દુરિત દુઃખ છીજે.

નિતં ૧

પિતા સુમિત્ર નગરી રાજગૃહી, પદ્માવતીકી બલિ લીજે;

વીસ ધનુષ તનુ કૂર્મ લંછન, હરિવંશ કુલ અવતાર લહીજે.

નિતં ૨

તીસ સહસ્ર સંવત્સર આઉ, શ્યામ ખરન દેખતહી છીજે;

વારૂ કોટિ કામકી સુરત, ઔર કહાકી ઓપમ દીજે?

નિતં ૩

જખ દેખું તખ અતિ સુખ ઉપજે, ખિન દેખે મેરો મન ન પતીજે ;

'હરખચંદ' કે પ્રભુકી મૂરત, દેખત નેન અમૃતરસ પીજે.

નિતં ૪

ગુણવિલાસજી કૃત સ્તવન

સુન મોરે સ્વામી અંતરજામી, જનમ જનમ તુજ દાસ કહાઉં. સુન૦ ૧
અન્ય દેવકી શરન ન કરી હો, તુમ ચરનકી સેવા ચિત ધરી હો ;
શ્રી મુનિસુવ્રત તુમ ગુન ગાઉં. સુન૦ ૨
'ગુનવિલાસ' નિહયે કરી માનો, સાચો સેવક અપનો જાનો ;
જો કહું સો વંછિત ફલ પાઉં. સુન૦ ૩

ભાવવિજયજી કૃત સ્તવન

(રાગ - દેવગંધાર મેરે મન અઈસી આય બની - એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રતનાથ ગુણી,
શ્રી હરિવંશ મહેસર મસ્તક - મંડન રચણમણિ. શ્રી૦ ૧
ત્રિભુવન મિત્ર સુમિત્ર રાય સુત, કામિત દેવમણિ ;
પદ્મા રાણી પુત્ર તણા ગુણ, ગાવે સુર રમણી. શ્રી૦ ૨
વીસ ધનુષ માને જસ કાયા, નવ જલધર વરણી ;
કચ્છપ લંછન કચ્છપની પરે, ગોપિત કરણ ગુણી. શ્રી૦ ૩
રાજગૃહીનો રાજા રાજે, ગૌતમ ગોત્ર મણિ ;
ત્રીસ સહસ સંવત્સર જીવિત, ભવિક કમલ તરણી. શ્રી૦ ૪
વરૂણ યક્ષ નરદત્તા દેવી, સેવે ભગતી ભણી ;
'ભાવ' કહે વીસમો જિનેસર, આપે લચ્છી ઘણી. શ્રી૦ ૫

આણંદવર્ધનજી કૃત સ્તવન

(રાગ : જેત્તસિરી - એ દેશી - પારધીયાની)

સુણ પંજર કે પંખીયા રે, કરી મીઠિ પરિણામ રે ; પંખીયડા.
તું હેં તોરે રંગકારે, જપહું જિનેશ્વર નામ રે. પંખીયડા.

મેરે જીઉકા સૂડા, નીકે રંગકા રૂડા, એ તો બોલો રે બોલો ;
 પ્રભુકે પ્યારશું રે, ખેલો કરી એક તાર રે. પંખીયડા. ૧

ઉડત ફિરત અનાદિકા રે, ન મિટે ભૂખ ન પ્યાસ રે ;
 ચાર દિનકા ખેલના રે, ચા પંજરકે વાસ રે. પંખીયડા. ૨

ઈત ઉત ચંચ ન લાઈયેં રે, રહીયે સહજ સુભાય રે ;
 મુનિસુવ્રત પ્રભુ ધ્યાઈયેં રે, ‘આણંદ’ શું ચિત્ત લાય રે. પંખીયડા. ૩

ઉદયરત્નજી કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત મહારાજ માહરા, મનનો વાસી રે;
 આશા દાસી કરીને થયો, તું ઉદાસી રે. મુનિસુવ્રત૦ ૧

મુગતિ વિલાસી તું અવિનાશી, ભવની ફાંસી રે;
 ભજીને ભગવંત થયો તું, સહજ વિલાસી રે. મુનિસુવ્રત૦ ૨

ચૌદ રાજ પ્રમાણ લોકાલોક પ્રકાશી રે;
 ‘ઉદયરત્ન’ પ્રભુ અંતરજામી, જ્યોતિ વિકાસી રે. મુનિસુવ્રત૦ ૩

જિનરાજસૂરિજી કૃત સ્તવન

અધિકા તાહરા હુતા જે અપરાધી, તે પણ તેંહી જ તાર્યા;
 અમ સરીખા સેવક અલવેસર, બેગુનહે જ વીસાર્યા. ૧

આથ દીયેં બાયાં ભરી એકાં, અમરાપુર ઘે એકાં;
 મુજ વેખા મુહડો મચકોડી, ખેઠો તારક તે કાં. આથ૦ ૨

સહુકોને જો રાખે સરીખા, પડે ન કો પસતાવે;
 જગગુરૂહી જોવે બિહુ નજરે, તો બળીયો દુઃખ આવે. આથ૦ ૩

તાર્યા કેતા કેતા તું તારીશ, તારે છે પણ તુંહી;
 ઈણ વેળા જો તું અલસાણો, તો બેસી રહું તો હુંહી. આથ૦ ૪
 ભોળા ભગત દીયે ઓલંભા, સાહેબ સહિતા આયા;
 મુનિસુવ્રત 'જિનરાજ' મનાયાં, રાખી લીયે છત્ર છાયા. આથ૦ ૫

આત્મારામજી કૃત સ્તવન (પ્રેમલા પરણી - એદેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત હરિકુલ ચંદા, દુરનય પંથ નિસાયો;
 સ્યાદ્રાદ રસ ગર્ભિત બાની, તત્ત્વ સરૂપ જનાયો.
 સુણ જ્ઞાની જિન બાની, રસ પીજો અતિ સન્માની. ૧

બંધ મોક્ષ એકાંતે માની, મોક્ષ જગત ઉછેદે;
 ઉભય નયાત્મક ભેદ ગ્રહીને, તત્ત્વ પદારથ વેદે. સુણ૦ ૨

નિત્ય અનિત્ય એકાંત કહીને, અરથ ક્રિયા સખ નાસે;
 ઉભય સ્વરૂપે વસ્તુ બિરાજે, સ્યાદ્રાદ ઈમ ભાસે. સુણ૦ ૩

કરતા ભુગતા બાહિજ દષ્ટે, એકાંતે નહી થાવે;
 નિશ્ચય શુદ્ધ નયાત્મ રૂપે, કુંણ કરતા ભુગતાવે. સુણ૦ ૪

રૂપ વિના ભયો રૂપ સરૂપી, એક નયાત્મ સંગી;
 તન વ્યાપી વિભુ એક અનેકા, આનંદધન સુખ રંગી. સુણ૦ ૫

શુદ્ધ અશુદ્ધ નારા અવિનાશી, નિરંજન નિરાકારો;
 સ્યાદ્રાદ મત સગરો નીકો, દુરનય પંથ નિવારો. સુણ૦ ૬

સપ્તભંગી મત દાયક જિનજી, એક અનુગ્રહ કીજો;
 'આતમ' રૂપ જિહો તુમ લાધો, સો સેવકું દીજો. સુણ૦ ૭

ખુશાલમુનિ કૃત સ્તવન (આસુનું રૂંડું અજુઆલિયું રે - એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીજી રે, મહેર કરો મહારાજ કે;
હું સેવક છું તાહરો, અહિનિશ પ્રભુજીની ચાકરી રે,
કરવી એહ જ કાજ કે. હું૦ ૧

ફરલભ છે સંસારમાં રે, તુમ સરીખાનો સંગ કે; હું૦
વળી તિમ દરિસણ દેખવું રે, તે આળસુ આંગણે ગંગા કે. હું૦ ૨

સમય છતાં નહિ સેવશે રે, તે મૂરખ શિરદાર કે; હું૦
સહિ મનમેં પસતાયશે રે, સહશે દુઃખ અપાર કે. હું૦ ૩

સફલ થયો હવે માહરો રે, મનુષ્ય તણો અવતાર કે; હું૦
કલ્પતરુ સમ તાહરો રે, પામ્યો છું દીદાર કે. હું૦ ૪

કરમ ભરમ દૂરે ટળ્યો રે, જખ તું મિલિયો જિનરાજ કે; હું૦
અખયસૂરીશ કૃપા થકી રે, 'ખુશાલમુનિ' સુખ થાય કે. હું૦ ૫

ઉદયરત્નજી કૃત સ્તવન (રાગ - ભક્તિ હૃદયમાં ધારજો રે)

મુનિસુવ્રત મન મોહયું મારું, શરણ હવે છે તમારું;
પ્રાતઃ સમય હું જ્યારે જાગું, સ્મરણ કરું છું તુમારું હો જિનજી;
તુજ મૂરતિ મનહરણી, ભવસાયર જલતરણી હો જિનજી.
તુજ મૂરતિ૦ ૧

આપ ભરોશો આ જગમાં છે, તારો તો ઘણું સારું;
જન્મ જરા મરણો કરી થાક્યો, આશરો લીધો છે મેં તારો હો જિનજી.
તુજ મૂરતિ૦ ૨

ચું ચું ચું ચું ચિડીયાં બોલે, ભજન કરે છે તુમારું ;
મૂર્ખ મનુષ્ય પ્રમોદે પડ્યો રહે, નામ જપે નહિં તારું હો જિનજી.

તુજ મૂરતિં ૦ ૩

ભોર થતાં બહુ શોર સુણું હું, કોઈ હસે કોઈ રૂવે ન્યારું;
સુખીઓ સુવે દુઃખીઓ રૂવે, અકલ ગતિએ વિચારું હો જિનજી.

તુજ મૂરતિં ૦ ૪

ખેલ ખલકનો બધો નાટકનો, કુટુંબ કબિલો હું ધારું;
જ્યાં સુધી સ્વાર્થ ત્યાં સુધી સર્વે, અંત સમયે સહુ ન્યારું હો જિનજી.

તુજ મૂરતિં ૦ ૫

માયા જાળ તણી જોઈ જાણી, જગત લાગે છે ખારું ;
'ઉદયરત્ન' એમ જાણી પ્રભુ તારું, શરણ ગ્રહ્યું છે મેં સારું હો જિનજી.

તુજ મૂરતિં ૦ ૬

**માણિક્યસિંહસૂરિ કૃત સ્તવન
(મહેતાજી રે શું મહી મૂલ બતાવું - એ દેશી)**

મુનિસુવ્રતજી રે વિનતડી અવધારો, પ્રભુ મુજ પાપીને તારો;
સાહિબજી રે સેવક હું છું તાહરો, નહિ દેવ અવર નમનારો.
મુજ અવગુણને ન વિચારો રે, હું ઘોર કર્મ કરનારો રે;
ઘણાં જીવ તણો હણનારો રે, ગુણઘાતી રે જૂઠ વચન બોલનારો.

પ્રભુ ૦ ૧

જગત્રાતા રે ચોરીનો કરનારો, વલી શિયલનો ભંજનારો;
પરિગ્રહની રે મમતા ધરનારો, નિત રજનીએ જમનારો.
મદ મત્સરનો ભંડારો રે, ફૂડી સાખ તણો ભરનારો રે;
જૂઠા આળતણો દેનારો રે, જિનરાયા રે પણ છે તુમ આધારો.

પ્રભુ ૦ ૨

સુખદાતા રે તુમ સરિખો દાતારો, નહિ દીઠો જગ મોઝારો ;
 કરૂણાકર રે કરૂણા દિલમાં ધારો, હવે ભવજલ પાર ઉતારો.
 નથી તાર્યા વિના ધૂટકારો રે, ગમે તેમ કરીને ઉગારો રે;
 આપો જિન 'માણેક' સુખસારો રે, ઉપગારી રે ભૂલીશ નહિ ઉપગારો.
 પ્રભુ ૦ ૩

*

માણેકમુનિ કૃત સ્તવન
 (ઢાલ-ઢેરાણી જેઠાણી વાઢ વાઢી આપણ કુણજર વીશા
 વાજે રે કવણ જીરીયા - એઢેરી)

મુનિસુવ્રત જિન નામ જપતાં, જનમ તણા ફલ લીજે રે; પ્રાણીડા !
 પરઉપગારી પરહિતકારી રે, પરમ પુરુષ પ્રણમીજે રે.

પ્રાણીડા ૦ ૧

પરમ પવિત્ર સુચરિત્રઈ, જેહને ત્રિભુવન પાવન કીજે રે; પ્રાણીડા !
 રાય સુમિત્ર સુપુત્ર નમતાં, જગ જશ વાઢ લહીજઈ રે;

પ્રાણીડા ૦ ૨

કામિત પૂરણ કામગવી સમ, સુર સમુદાય સુણીજઈ રે; પ્રાણીડા !
 વીશ ધનુષ માનઈ તનુ વાનઈ, મરકત મણિ હારીજઈ રે.

પ્રાણીડા ૦ ૩

ત્રીશ સહસ સંવચ્છર સુંદર, જીવિત જાસ સુણીજઈ રે; પ્રાણીડા !
 કચ્છપ લંછન જેને જે નિર્લંછન, નિરમલ ધ્યાન ધરીજઈ રે.

પ્રાણીડા ૦ ૪

અજરામર અક્ષય અવિનાશી, અકલ સરૂપ લખીજઈ રે; પ્રાણીડા !
 'માણિક મુનિ' કહઈ પ્રભુ ગુણ માલા, હૃદય કમલ રાખીજઈ રે.

પ્રાણીડા ૦ ૫

ઉદયરતનજી કૃત સ્તવન
(દીકી હો પ્રભુ દીકી જગગુરુ તુજ - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત હો પ્રભુ મુનિસુવ્રત મહારાજ,
સુણજો હો પ્રભુ સુણજો સેવકની કથાજ;
ભવમાં હો પ્રભુ ભવમાં ભમીયો હું જેહ,
તુમને હો પ્રભુ તુમને તે કહું છું કથાજ. ૧.

નરકે હો પ્રભુ નરકે નોધારો દીન,
વસીયો હો પ્રભુ વસીયો તુમ આણા વિનાજ;
દીકાં હો પ્રભુ દીકાં દુઃખ અનંત,
વેકી હો પ્રભુ વેકી નાનાવિધ વેદનાજ. ૨

તિમ વલી હો પ્રભુ તિમ વલી તિર્યંચ માંહી,
જલીમ હો પ્રભુ જલીમ પીડા જે સહીજ ;
તુંહી જ હો પ્રભુ તુંહી જ જાણે તેહ,
કહેતાં હો પ્રભુ કહેતાં પાર પામું નહીજ. ૩

નરની હો પ્રભુ નરની જાતિમાં જેહ,
આપદા હો પ્રભુ આપદા કેમ જાયે કથીજ;
તુજ વિણ હો પ્રભુ તુજ વિણ જાણણહાર,
તેહનો હો પ્રભુ તેહનો ત્રિભુવન કો નથીજ. ૪

દેવની હો પ્રભુ દેવની ગતિ દુઃખ દીઠ,
તે પણ હો પ્રભુ તે પણ સમ્યક્ તું લહેજ ;
હોજો હો પ્રભુ હોજો તુમ શું નેહ,
ભવોભવ હો પ્રભુ ભવોભવ 'ઉદયરતન' કહેજ. ૫

યશોવિજયજી કૃત સ્તવન (પાંડવ પાંચે વંદતા - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉદ્ધસિત તન મન થાય રે ;
 વદન અનોપમ નિરખતાં, મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય રે.
 મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય, જગતગુરુ જગતો સુખકંદ રે,
 સુખકંદ અમંદ આણંદ, પરમગુરુ દીપતો સુખકંદ રે. જાં સું ૧

નિશદિન સૂતાં જાગતાં, હીયડાથી ન રહે દૂર રે ;
 જખ ઉપકાર સંભારીયે, તવ ઉપજે આનંદ પૂર રે. તં જાં સું ૨

પ્રભુ ઉપકાર ગુણો ભર્યાં, મન અવગુણ એક ન માય રે ;
 ગુણ ગણ અનુભંધી હુઆ, તે તો અક્ષય ભાવ કહાય રે. તેં જાં સું ૩

અક્ષય પદ દીયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ રૂપ રે ;
 અક્ષર સ્વર ગોચર નહીં, એ તો અક્લ અમાય અરૂપ રે. એં જાં સું ૪

અક્ષર થોડા ગુણ ઘણાં, સજ્જનના તે ન લિખાય રે ;
 'વાચક યશ' કહે પ્રેમથી, પણ મનમાંહે પરખાય રે. પં જાં સું ૫

*

યશોવિજયજી કૃત સ્તવન (વીરમાતા પ્રીતિકરણી - એ દેશી)

આજ સક્ષ્ણ દિન મુજ તણો, મુનિસુવ્રત દીઠા ;
 ભાંગી તે ભાવઠ ભવતણી, દિવસ દુરિતના નીઠા. આજાં ૧

આંગણો કલ્પવેલી ક્ષણી, ધન અમીયના વૂઠા ;
 આપ માંગ્યા તે પાસા ઢળ્યા, સુર સમકિતી તૂઠા. આજાં ૨

નિયતિ હિત દાન સનમુખ હુયે, સ્વ પુણ્યોદય સાથે ;
 'જશ' કહે સાહિબે મુગતિનું, કરિઉં તિલક નિજ હાથે. આજાં ૩

*

યશોવિજયજી કૃત સ્તવન
(ઢાલ રસિયાની - એ દેશી)

પદ્મઢાદેવી નંદન ગુણનીલો, રાય સુમિત્ર કુળચંદ કૃપાનિધિ ;
નયરી રાજગૃહી પ્રભુજી અવતર્યો, પ્રણમે સુર નર વૃંદ. કૃપાં
મુનિસુવ્રત જિન ભાવે વંદીયે.

૧.

કચ્છપ લંછન સાહિબ શામળો, વીશ ધનુષ તનુ માન ; કૃપાં
ત્રીશ સહસ સંવત્સર આઉખું, બહુ ગુણ રચણ નિધાન. કૃપાં
મુનિસુવ્રતં ૨

એક સહસશું પ્રભુજી વ્રત ગ્રહી, સમેતશિખર લહી સિદ્ધિ ; કૃપાં
સહસ પચાસ વિરાજે સાહુણી, ત્રીશ સહસ મુનિ પ્રસિદ્ધિ. કૃપાં
મુનિસુવ્રતં ૩

નરદત્તા પ્રભુ શાસન દેવતા, વરૂણ યક્ષ કરે સેવ ; કૃપાં
જે પ્રભુ ભગતિ રાતા તેહના, વિધન હરે નિતમેવ. કૃપાં
મુનિસુવ્રતં ૪

ભાવઢ ભંજન જન મન રંજનો, મૂરતિ મોહનગાર ; કૃપાં
કવિ 'જશવિજય' પયંપે ભવભવે, એ મુજ એક આધાર. કૃપાં
મુનિસુવ્રતં ૫

ભાણચંદ્રજી કૃત સ્તવન
(સાહિબા શામળીયા રે - એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન વીસમા રે, મહિમાનિધિ મહારાજ ;
પ્રગટયા પૂરવ ભવે કર્યા રે, પુણ્ય અમારાં આજ.
મોહન મનવસીયા રે.

૧.

તુજ સરીખો સાહિબ મળ્યો રે, હવે કોઈ ન આવે દાય ;
 માલતી મોહ્યા ભૂંગને રે, આક કુસુમ ન સુહાય. મોહન૦ ૨

રાજહંસ માનસ રમે રે, ન ગમે છીદ્ર નીર ;
 ગજ સર વિન કિમ રતિ લહે રે, જે રહે રેવા તીર. મોહન૦ ૩

દ્રાગ લહી અમૃત સમી રે, લીંબોળી કુણ ખાય ;
 તિમ પ્રભુ મળીયા અન્યની રે, વાંચછા કિમહિ ન થાય. મોહન૦ ૪

મેં તું સ્વામી સેવીયો રે, સેવક જન આધાર ;
 વાઘજી મુનિના 'ભાણે' રે, આપો શિવસુખ સાર. મોહન૦ ૫

કીર્તિવિમલજી કૃત સ્તવન (હો નણદલ - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિન વીસમા, એ તો વીસ વસા છે શુદ્ધ; જિનવર.
 એ પ્રભુને જે ચિત્ત ધરે, તે થાયે ત્રિભુવન ખુદ્ધ. જિનવર
 મુનિ૦ ૧

સુમિત્ર નૃપ કુલ શોભતા, પદ્મા રાણી ઉર હંસ; જિનવર.
 રાજગૃહી નગરીનો રાજાઓ, ગુણ ગાજીઓ ગુણ અવતંસ. જિનવર
 મુનિ૦ ૨

કૂર્મ લંછન પાયે ભલું, લક્ષણ શોભિત અંગ; જિનવર.
 ઉત્તમ સહસ રાજનસું, ચારિત્ર લે મન રંગ. જિનવર
 મુનિ૦ ૩

ત્રીશ સહસ સાધુ ભલા, મહાસતી સંખ્યા જાણ; જિનવર.
 પચાસ સહસ ગુણે ભરી, તસ ધ્યાન હૃદયમાં આણ. જિનવર
 મુનિ૦ ૪

શ્યામ વરણ ઉજળું કરે, જિહ્વાં રહે પ્રભુ ગુણ ખાણ ; જિનવર.
સમેતશિખર મુગતે ગયા 'ઋદ્ધિ કીર્તિ' અમૃત વાણ. જિનવર

મુનિ૦ ૫

દાનવિમલજી કૃત સ્તવન (આ ચિત્રશાલીયા સુખ સજ્યા રે - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિન પ્રભુજી જાણો રે,
સેવક વિનતિ મનમાં આણો રે;

આખે આણી પગે જગે રોપી રે,
તારી મીઠી વાણીની આણ ન લોપે રે.

મુનિસુવ્રત૦ ૧

સમરથ સાહિબ તું જગે પૂરો રે,
કિણહી વાતે નહિ અધુરો રે;

શે સેવક નવિ પૂરો આશા રે,
દીજે હવે મુહ માગ્યા પાસા રે.

મુનિસુવ્રત૦ ૨

રીઝવી રાખું દિલ કેરી ભ્રાંતિ રે,
કૂર કપૂર ન પૂજે વાતિ રે;

હાથ ધરીને જો હરખાવો રે,
તો નિરવઘ મારગ ઠામ દીખાવો રે.

મુનિસુવ્રત૦ ૩

કેવળનાણે કહેતા જાણી રે,
ન કર્યો પટંતર દૂધ ને પાણી રે;

વડિમ કરી આણખોલે રહેશો રે,
જિન સાખાશી તો કિમ લેશો રે.

મુનિસુવ્રત૦ ૪

સમરતી સુરતી કીધી થાંભી રે,
તેમ તુજ સ્મરણ મુજ મન લાભી રે;

વંછિત 'દાન' દયા કરી આપો રે,
તેમ વિમલ મને કરી સેવક સ્થાપો રે.

મુનિસુવ્રત૦ ૫

જ્ઞાનસારજી કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત જિનચંદૌ, પ્રહ સમ અરૂચિ નિકંદ આનંદૌ;
 જૈ સદબુદ્ધિ વંદન રૂચિતા, ઉદયેં અનુભૌ ચંદૌ. મુનિસુવ્રત૦ ૧
 વસ્તુગતૈં નિજ તત્ત્વ પ્રતીતૈં, મિથ્યામતિ અતિ મંદૌ;
 કુશલ વિલાસ આતમતા વૃત્તૈ, પરચૈ ધરમાણંદૌ. મુનિસુવ્રત૦ ૨
 કારણ જોગેં કારજ સિદ્ધી, જૈ જાણેં મતિમંદૌ ;
 'જ્ઞાનસાર' કી જ્ઞાનસારતા, સમ ભાસૈ જિણચંદૌ. મુનિસુવ્રત૦ ૩

જ્ઞાનસારજી કૃત સ્તવન

સાવણ સુદિ પૂનિમ મુનિસુવ્રત ચવણ વિમાંણ,
 અપરાજિત રાજગ્રહ નયરી જનમનૂં ઠાંણ ;
 જેઠ કિસન આઠમ તિથ જનમ પિતા સુહમિત્ર,
 માતા નામૈં પઉમા જનમૈં શ્રવણ નખિત્ર. ૧
 મેષ રાસ લંછન કૂરમ ધનુ વીસનું દેહ,
 વરસ સહિસ તીસ આઊ સાંમ વરણ તનુ જેહ ;
 રાજ અપરણ્યા એક સહિસ જસ વ્રત પરિવાર,
 વ્રત નગરી રાજગ્રહ વ્રત તપ છઠ ચૌવિહાર. ૨
 ફાગુણ સુદિ બારસ વ્રત પારણું દૂજૈ દિન,
 ખીર પારણૌ બ્રહ્મદત્ત ઘર પારણું કિન ;
 માસ એક છૌમત્થ રાજગૃહ કેવલનાણ,
 જ્ઞાન તપૈ છઠ ચંપકતર તલ નાણનૂં ઠાણ. ૩
 ફાગુણ વદિ બારસ ગણધર અઢાર,
 તીસ સહસ મુનિ અજજા વલિ પચાસ હજાર;
 વરણ જક્ષ જખણી નરદત્તા સેવે પાય,
 સિદ્ધ સમેતૈં સિદ્ધ ગમન મુનિ સહસ ગિણાય. ૪

જેઠ કિસન નવમી તિથ મોઢૈ ભવ નવ કીન,
 નીલ ગુફા વન તપ કર કીની કાયા છીન;
 ચવન વિમાનૈ તેતીસ સાયર પાલી આય,
 પિતા માત ગતિ માહિદે સુપ્રસિદ્ધ કહાય. ૫

હરિ વંસૈ અંતર ખડ લાખ વરસનું જાસ,
 એક સહસ્ર અડસય ઉપર કેવલીની રાસ;
 પનરૈસૈ મણપજજવ ઋજુમઈ વિઉલ પ્રકાસ,
 ઓહિનાણી મુનિ અઠારૈસૈ સંખ્યા ભાસ. ૬

પણ સય મુનિવર સંપદ ચવઠ પૂરવધાર,
 સાઢા સગ સય વચ્છર સંજમ નિરતિચાર;
 મુનિસુવ્રત જિન વીસમા હોજયૌ મંગલકાર,
 રત્નરાજ મુનિ સીસનૈ વંછિત સુખ દાતાર. ૭

જિનલાભસૂરિજી કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત જિનરાજજી, રાજ સમોવડી;
 મિલિયો કિણહી નિદાણેજી, આપ તડોખડી. ૧

મિલિયો કિણહી તો હૂં પ્રમાણુંજી, જાણ્યો હૂય તો જાણું;
 જાણ્યા વિણ કિમ માણુંજી, મિલવાનું ટાણું. ૨

દ્રવ્યે જે પ્રભુ મિલવુંજી, તે મિલવું નહિ;
 આતમભાવે મિલવુંજી, તે મિલવું સહિ. ૩

મિથ્યા વાસિત મુઝનેજી, રચું થાયે મિલ્યાં;
 તર કોટર યુત વન્હેજી કિણ દીઠાં ફલ્યાં. ૪

હિવ ભાવે પ્રભુ મિલિયેજી, હિલિયે હેજથી;
 આતમે આતમ લહીયેજી, આતમ સહિજથી. ૫

શુદ્ધાતમથી મિલવાજી, આતમ ઉદ્ધસૈ;
 શ્રી 'જિનલાભ' પ્રભુજીજી, મુઝ ધ્યાનૈ વસૈ. ૬

જિનલાલસૂરિજી કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત મેરો મન હયોં, મુનિસુવ્રત૦

આકું યામ ભ્રમત મધુકર જયું, ચરણ કમલ ચિત ચૂંપ ભયોં.

મુનિસુવ્રત૦ ૧

ઠરસન ચંદ ચકોર જયું ચાહે, ઓર વાત સારી વિસયોં;

મુનિસુવ્રત૦ ૨

ભવ ભવ તૂંડી જ દેવ દયાનિધિ, એ અખ મૈં ઈક તાર ધયોં.

મુનિસુવ્રત૦ ૩

કરણા કર કૂરમ પદ સેવિત, સાહિબ વીસમ મૈં સુમયોં;

મુનિસુવ્રત૦ ૪

શ્રી 'જિનલાલ' કહત જગદીશ્વર, દેખત સમકિત શુદ્ધ કર્યોં.

મુનિસુવ્રત૦ ૫

સમયસુંદરજી કૃત સ્તવન (રાગ - રામગિરિ)

સખી સુંદર રે, પૂજા સત્તર પ્રકાર;

મુનિસુવ્રત સ્વામીનો રે, રૂપ બણ્યો જગ સાર. સખી૦ ૧

મસ્તક મુગટ હીરા જડયા રે, ભાલ તિલક ઉદાર;

બાહે પહિર્યા બહેરખાં રે, ઉર મોતિનકો હાર. સખી૦ ૨

સામલ વર્ણ સુહાવણો રે, પદ્મા માત મલ્હાર;

'સમયસુંદર' કહે સેવતાં રે, સફલ માનવ અવતાર. સખી૦ ૩

ઋષભસાગરજી કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત મહારાજ હો, તું તો ગરીબનિવાજ હો,
આજન હો, આજન તો સો ઈણા યુગે, શ્યામ મૂરતિ સુખકાર હો;
દેખી જાયણ આયો દરબાર હો, વારજ હો, વાર કહું વાલો લગે. ૧

વિકસ્યો પદમ વન પુણ્ય હો, હું હુઓ ધન્ય કૃતપુણ્ય હો,
અન્ય જ હો, અન્ય ન માંનઈ મન વિષે, માહરે મનિ અભિલાષ હો;
ગિણતીમે લાખાં લાખ હો, સાખજ હો, સાખ પુરે કુણ તો પખે. ૨

જે જાયા જસની રાતિ હો, જસ લેવે કરે હર ભાંતિ હો,
ખાંતિ જ હો, ખાંતિ કરી નિત નિત પ્રતિ, માયા રસની સીર હો;
ખ્યાસ બુઝાવણ નીર હો, ધીરજ હો, ધીર અછે મનમે ઘણી. ૩

જનમ કૃતારથ કીધ હો, મુંહ માંગ્યો મુઝનૈ દીધ હો;
લીધ જ હો, લીધો લાહો નરભવ તણો, હુઓ ન હોસી કોય હો;
તું હોવે તેહવો હોય હો, જોયજ હો, જોયે હુવે આણંદ ઘણો. ૪

માહરો પ્રભુ સ્યું મોહ હો, તૈ મેટ્યો મુઝ અંદોહ હો;
છોહ જ હો, છોહ ધરી કરિ ચિત્તમે, ચિત્તમે તો હુવે ચેન હો;
આછી ભાંતિ ઐન હો, ઐન જ હો, નિરખી જૈ તો નિત્ય મૈ. ૫

તું સંસારમે સાર હો, માહરે પ્રાણ આધાર હો,
ખ્યાર જ હો, ખ્યાર મ દેજ્યો પર હથે, એહ અરજ છે અમ હો;
'ઋષભસાગર' કહે તુમ હો, સમ્મ જ હો, સમ્મ તુમમે સેવક કથે. ૬

नवरंगपुरा (अमदावाढ)

કાંતિવિજયજી કૃત સ્તવન
(મદનેશ્વર મુખ બોલ્યો ત્રટકી - એદેશી)

ગુણ બોલતાં જો નવિ ભીજે, તો ઓલંભડે મત ખીજે હે;
સસનેહી રે સુંદર.

મુનિસુવ્રત મુજ રાખી લે, બક્ષ્યો હોયેં કાંઈ આજ લગેજી;
તે સંભાળી લીજે હે, સસનેહી રે જિનવર, ગુણ કીધા તે ભાખીને.

મુનિસુવ્રત૦ ૧

પ્રભુતા ધારી પીડ ન જાણે, મુજ મહેનત મન ન આણે હે; સસનેહી૦
દાન તણો અવસર પામીને, દિનદિન આધા તાણે હે.

મુનિસુવ્રત૦ ૨

આરાધું અહનિશ એક ધ્યાને, ત્યાં તું નયણ ન જોડે હે; સસનેહી૦
જિમ અસવાર ન જાણે પંથે, યદ્યપિ તુરંગમ દોડે હે.

મુનિસુવ્રત૦ ૩

મોટા જનથી માંડી જોરો, કિમ લીજીએ તે તાણી હે; સસનેહી૦
કુંજર કાન ગ્રહો કિમ આવે, રહીયે ઈમ મન જાણી હે.

મુનિસુવ્રત૦ ૪

પ્રેમ પ્રતીત અછે જો સાચી, તો બાજી નહિ કાચી હે; સસનેહી૦
'કાંતિ' ચરિત મુજ જલધર સરીખા, કરત પલકમાં અજાયી હે.

મુનિસુવ્રત૦ ૫

હંસરત્નજી કૃત સ્તવન
(થુલીભદ્ર ચિર જસ કરમી જીવ - એદેશી)

ઐન અસાદો ઉમ્હયોજી, ત્રિભુવનને હિતકાર;
જિનવર ઉલટ્યો એ જલધાર.

વરસે વરસે વચન સુધાજલ જોર રે,
 નિરખી હરખે પરષદા જન મન મોર રે;
 અમર વિમાને છાયો ગગન ઘન ઘોર રે,
 જાણે કે ઉલટ્યો વાદળદળ ચિહ્ન ઓર રે. જિનવર૦ ૧

શ્યામ શરીરે ઓપે નખ ઉજાસ રે,
 જલઘટામાં જાણો વીજ પ્રકાશ રે;
 સુરદુંદુભિનો ઉઠ્યો શબ્દ અખંડ રે,
 ગર્જનવશું ગાજી રહ્યો બ્રહ્માંડ રે. જિનવર૦ ૨

ધર્મ ધજા જિહાં ઈંદ્ર ધનુષ અભિરામ રે,
 દિગ્ગજની પરે આવે ઈંદ્ર ઊદામ રે;
 પવન ફરકે કરૂણા લહેર સુરંભ રે,
 નાઠાં ફરે દુઃખ દુકાલને દંભ રે. જિનવર૦ ૩

ઝરમર ઝરમર ઝડીમડી વરસંત રે,
 ચાતકની પરે ચતુર પુરૂષ હરખંત રે;
 થઈ રોમાંચિત શીતળ સહુની દહ રે,
 મન મેદનીએ પસર્યો પૂરણ નેહ રે. જિનવર૦ ૪

આવે જિન વંદન ખેચરપતિ મન ખંત રે,
 ઉલટી જાણે ગગને બલાહક પંત રે;
 ભવ દાવાનલ દાહ શમ્યો વળી તામ રે,
 ઉલસ્યો વેગે ત્રિભુવન આરામ રે, જિનવર૦ ૫

પ્રમુદિત મુનિવર દાહુર ડહકે જયાંહી રે,
 જિનગુણ રાતા ભવિક મમોલા ત્યાંહી રે;
 આવ્યો વેગે દુરિત જવાસકો અંત રે,
 ગિરિવરની પરે હરીઆ થયા ગુણવંત રે. જિનવર૦ ૬

થઈ નવપદ્મવ સત શાખા સુખવેલ રે,
 ચિહ્ન દિશે પૂરે ચાલી સુકૃત રેલ રે;
 પ્રવચન રચના સરોવર લહરી તરંગ રે,
 સૂધા જિન સારસ ખેલે અધિક ઉમંગ રે. જિનવર૦ ૭

ચરણ યુગલ યૌં વિકસિત કુસુમ કદંબરે,
 અવિલંબ્યા તિહાં અમર ભમર અવિલંબરે;
 પસર્યા પોહોવે સમકિત બીજ અંકૂરે,
 જીવદયા જિહાં નીલાં હરીનું પૂરે. જિનવર૦ ૮

ઈણી પરે ગાયો ઉલટ આણી ઉર રે,
 શ્રી મુનિસુવ્રત વર્ષા ભાવે સનૂર રે;
 આજ સફળ દિન 'હંસ' કહે કરજોડ રે,
 તુજ ગુણથી રે સીંચ્યો સમક્તિ છોડ રે. જિનવર૦ ૯

જીવણવિજયજી કૃત સ્તવન (જિનજી ત્રેવીશમો જિન પાસ આશા મુજ પૂરવે રે લો)

જિનજી મુનિસુવ્રતશું માંડી, મેં તો પ્રીતડી રે લો;
 મારા સુગુણ સનેહી લો.

જિનજી તું સુરતરૂની છાંય, ન છાંડું હું ઘડી રે લો. મારા૦ ૧

જિનજી શ્રી પદ્મા સુત નંદન, શ્રી સુમિત્રનો રે લો; મારા૦

જિનજી દીપે વર તનુ રયામ, કલાશું વિચિત્રનો રે લો. મારા૦ ૨

જિનજી આરતડી મુજ અલગી, ગઈ તુજ નામથી રે લો; મારા૦

જિનજી વિનતડી સફળી કરી, લીજે મન ધામથી રે લો. મારા૦ ૩

જિનજી ક્ષણ ક્ષણમેં તુજ આશા, પાસ ન છોડશું રે લો. મારા૦

જિનજી વારુ પરિ પરિ વધતો નેહ, સુરંગો જોડશું રે લો. મારા૦ ૪

જિનજી વિસાર્યા કિમ બહાલા, તું મુજ વિસરે રે લો; મારા૦

જિનજી તાહરે સેવક કંઈ, પાણ મુજ તું શિરે રે લો. મારા૦ ૫

જિનજી સિદ્ધિ વધૂની ચાહ, કરી મેં તો પરે રે લો; મારા૦

જિનજી દીજે તેહી જ દેવ, કૃપા કરી મોં પરે રે લો. મારા૦ ૬

જિનજી તારે એ કિરતાર, પ્રભુને જે સ્તવે રે લો; મારા.
જિનજી જીવવિજય પય સેવક, 'જીવણ' વિનવે રે લો.

મારા. ૭

(૪૪૪)

મેઘવિજયજી કૃત સ્તવન (શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સાહિબા રે૦)

મુનિસુવ્રત જિન રાજીઓ રે, ગાજીયો મહિમા અગાધ; ભવિજન ભેટો.
સજલ જલદ પરે શામલો રે, જોગીસર શિરતાજ. ભવિ.
ભેટો ભેટો હો સુજાણ જન ભેટો, ભાવો ઉજજવલ ધરમનું ધ્યાન.

ભવિ. ૧

લાખ ચોરાશી યોનિમાં રે, ભમતાં વાર અનંત; ભવિ.
ચિંતામણિ સમ પામીયો રે, નામી સ્વામી સંત.

ભવિ. ૨

મોહતણાં બળ ચૂરવા રે, સખળો તું બળ શૂર; ભવિ.
ચતુરાઈ શું ચિત્ત વસ્યો રે, પલક ન કીજે દૂર.

ભવિ. ૩

આવ્યા જે તુજ આગળે રે, પાતકીયા પણ લોક; ભવિ.
તે પણ સહુ સુખીયા કર્યા રે, પાયા જ્ઞાન આલોક.

ભવિ. ૪

ભવ ભ્રમ ટાળો માહરો રે, આણી કડણા નેઠ; ભવિ.
તુજ મુજ 'મેઘ' મયૂરનો રે, સગપણ સમરથ સેઠ.

ભવિ. ૫

(૪૪૫)

કેશરવિજયજી કૃત સ્તવન (પંથીડા સંદેશો પૂજ્યજીને વિનવે રે - એ દેશી)

સાંભળ સુવ્રત સ્વામી શામળા રે, શ્રી હરિવંશ વિભૂષણ રચણ રે;
નયણાં હરખે તુજ મુખ દેખવા રે, તુજ ગુણ ગાવા ઉદ્ધસે વયણ રે.

સાંભળ. ૧

તુજ ગુણ નિરમલ ગંગ તરંગમેંરે, મોહ્યો મુજ મન બાલ મરાલ રે;
ત્રિભુવન મોહ્યો તુજ મહિમ કરી રે, સાચો મોહન તું હી મયાલ રે.

સાંભળ૦ ૨

મહેર કરી જે સ્વામી મો ભણી રે, દીજે સમકિત રચણ સુહેજ રે;
જો દીયે સાહિબ મુજ સુહેજથી રે, તો નિત્ય દીયે સેવક તેજ રે.

સાંભળ૦ ૩

ભક્ત વત્સલ જગબાંધવ તુંહી, તું જગજીવન તું ગુણગેહ રે;
જો હેત વહેશ્યો અમશું આપણો રે, તો નિરવહેશ્યો ધર્મ નેહ રે.

સાંભળ૦ ૪

શ્રી મુનિસુવ્રત જિનશું નેહલો રે, તે તો શશી જિમ સિંધુ ઉદ્ધાસ રે;
'કેશર' જંપે સ્વામી માહરા રે, દરશન દેઈ પૂરો આશ રે.

સાંભળ૦ ૫

કનકવિજયજી કૃત સ્તવન (આજ હજારી ઢોલો પાહુણો - એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિન ભેટતાં, ઉપજ્યો હરખ અપાર; સહિયર મોરી હે.
હેજઈ હિયડું ઉલસ્યું, મિલિઓ પ્રાણાધાર. સહિયર મોરી હે.

આજ અધિક આનંદ હુઓ. ૧

ઘર અંગણિ સુરતરૂ ફલ્યો, જનમ સફલ થયો આજ; સહિયર૦
મનહ મનોરથ સવિ ફલ્યા, પામ્યું ત્રિભુવન રાજ. સહિયર૦

આજ૦ ૨

રતન ચિંતામણિ કર ચઢ્યું, વૂઠો અમૃત મેહ; સહિયર૦
અષ્ટ સિદ્ધિ નવનિધિ સંપજી, જે નિરખ્યો ગુણનિધિ એહ. સહિયર૦

આજ૦ ૩

અંતરાય અલગ ટલ્યા, પ્રગટયો પુણ્ય અંકૂર; સહિયર૦
ભવ ભાવઠિ સવિ ઉપરામી, વાધ્યું અધિકું નૂર. સહિયર૦

આજ૦ ૪

એ સાહિબની સેવના, નવિ મુકું નિરધાર; સહિયર૦
જેહથી શિવસુખ પામીઈ, 'કનકવિજય' જયકાર. સહિયર૦

આજ૦ ૫

રૂચિરવિમલજી કૃત સ્તવન

મુનિસુવ્રત સુવ્રત જિમ મન વસ્યો, જિમ મોરાં મન મેહ સુહંકર;
સુગુણા સરસી સરસી પ્રીતડી, કિમ હી ન આપેરે છોહ સુહંકર.

મુનિસુવ્રત૦ ૧

જે સાચા વાચા નાતે સહી, સેવક માથેરે નેહ;
નિવાહૈ રંગ પતંગ સુરંગી રીતડી, તે સાહિબનેરે કહો ચાહૈ.

મુનિસુવ્રત૦ ૨

જે ચાહે ચરણારી ચાકરી, અંતર તેહ શુંરે કહો કિમ કીજીયે;
નયણ સલૂણે વયણ રસેં કરી, તેહ શું નિચ્ચલ રંગ રમીજૈ.

મુનિસુવ્રત૦ ૩

સુંદર સૂરતિ સહેજે સોહતી, મોહનગારીરે મુઝ મન માની;
ઓર ન જાયું કાચું મન કરી, નિરખ્યો નયણેં ઓર ન દાની.

મુનિસુવ્રત૦ ૪

ફાગુણ વદી ખારસ ઠિન કેવલી થઈ, પ્રતિબોધ્યાંરે સુર નરનારી;
'રૂચિર વિમલ' પ્રભુ સુરતરૂ સારિખો, પ્રભુજી પ્રણમ્યારે સંપત્તિ સારી.

મુનિસુવ્રત૦ ૫

ભાવપ્રભસૂરિ કૃત સ્તવન (એડીની ગેડી કરું - એદેશી)

મુનિસુવ્રત જિન શામલો, ચેતન સહજ વિલાસ; મોરા લાલ.
 ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યાઈ, અનુભવ રસમેં ઉદ્ધાસ. મોરાં મુનિસુવ્રતં ૧

પુદ્ગલથી ન્યારો રહ્યો, ખેલઈ આતમરામ; મોરા લાલ.
 નિરમલ ગુણ પરજાયની, જાગતી જ્યોતિ ઉદ્ધામ. મોરાં મુનિસુવ્રતં ૨

જ્ઞાન અનંતુ જેહનઈ, દરસણ દીપઈ અનંત; મોરા લાલ.
 સુખ અનંતુ કુણ મવઈ, અનંત વીરજ ઉદ્ધસંત. મોરાં મુનિસુવ્રતં ૩

ખૂઝાણા દીવા સમો, ગુણનો નાશ અરોષ; મોરા લાલ.
 મુગતિ લક્ષણ કહે મૂઢ એ, પામઈ જગમેં કલેશ. મોરાં મુનિસુવ્રતં ૪

છઈ અવિનાશી આતમા, સત્તા શુદ્ધ સ્વરૂપ; મોરા લાલ.
 શ્રી 'ભાવપ્રભ' તેહનઈ ભજો, જે ચિદાનંદ અનૂપ. મોરાં મુનિસુવ્રતં ૫

રતનવિજયજી કૃત સ્તવન (વીર જિણંદ જગત ઉપગારી - એદેશી)

મુનિસુવ્રત જિન અધિક દિવાજે, મહિમા મહિયલ છાજેજી;
 ત્રિજગ વંદિત ત્રિભુવન સ્વામી, ગિરઝો ગુણાનિધિ ગાજેજી.
 મુનિ. ૧

જન્મ વખત વર અતિશય ધારી, કલપાતીત આચારીજી;
 ચરણ કરણભૂત મહાવ્રત ધારી, તુમચી જાઉં બલિહારીજી.
 મુનિ. ૨

જગ જન રંજન ભવ દુઃખ ભંજન, નિરૂપાધિક ગુણભોગીજી;
 અલખ નિરંજન દેવ દયાળુ, આતમ અનુભવ જોગીજી.
 મુનિ. ૩

જ્ઞાનાવરણીય ક્ષયથી પ્રગટયું, અનુપમ કેવળ નાણજી;
લોકાલોક પ્રકાશક ભાસક, ઉદયો અભિનવ ભાણજી.

મુનિ. ૪

વરસી વસુધા પાવન કીધી, દેશના સુધારસ સારજી;
ભવિક કમલ પ્રતિબોધ કરીને, કીધા બહુ ઉપકારજી.

મુનિ. ૫

સંપૂરણ તેં સિદ્ધતા સાધી, વિરમી સકલ ઉપાધિજી;
નિરૂપાધિક નિજ ગુણને વરીયા, અક્ષય અવ્યાબાધજી.

મુનિ. ૬

હરિવંશે વિભૂષણ દીપે, રિષ્ટ રતન તનુ કાંતિજી;
સુખ સાગર પ્રભુ નિરમળ જ્યોતિ, જોતાં હોય ભવ શાંતિજી.

મુનિ. ૭

સમેતશિખર ગિરિ સિદ્ધિ વરીયા, સહસ પુરૂષને સાથજી;
જિન ઉત્તમ પદને અવલંબી, 'રતન' થાયે સનાથજી.

મુનિ. ૮

દીપવિજયજી કૃત સ્તવન (માથે મટુકીને મહીયની ગોરી તો - એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત જિનવર સોહતો, જ્ઞાન અનંત દિવાકરુ,
અંતરજામી ચતુર રે, લેહરી રે મોહના.

માયને સુવ્રત પાલવા થયો મન, નામ ઠવ્યું તિમ સુંદરું. અંતરજામી. ૧
સિંહગિરિ અપરાજિત વિમાનમાં, સુર પદવી તે ભોગવી; અંતરજામી. ૦
ચવી થયો રાજગૃહીનો નરેશર, સકલ ધરાને સોહવી. અંતરજામી. ૨
શ્રવણ નક્ષત્રે જનમીયા જિનજી, તિન લોક જયકારી રે; અંતરજામી. ૦

મકર રાશિ કપિ જોનિ વિરાજતા, સુંદર ગુણ ગણ ધારી રે. અંતરજામીં ૩
કર્મ નિજરવા ધર્યું ચિત્તશું, મૌન તે માસ ઈગ્યાર રે; અંતરજામીં
ચંપક હેઠલ કેવલ મહોચ્છવ, અમર કરે ધૌંકાર રે. અંતરજામીં ૪
ધ્રુવપદ એક હજારશ્યું વરીયા, તોડી અનાદિ જંજાલ રે; અંતરજામીં
સિદ્ધ મંડલમાંહિ અવિચલ ‘દીપે’, રંગ અભંગ રસાલ રે. અંતરજામીં ૫

ધર્મકીર્તિગણિ કૃત સ્તવન (ઢાલ - દેરાણી જેઠાણી વાદ વાદી આપણ કુણજર વીશા વાજે રે કવણ જીરીયા - એદેશી)

મુનિ સુવ્વય જિન વીસમઉ તઉ ભમાડલી, અપરાજિતથી ચવી;
રાજગૃહી સુમિત્ર ઘરિ તઉ ભમાડલી, પદ્મમાવતી કૂખી આવી. ૧
સવણ રિક્ખ અક્કાછવઉ તઉ ભમાડલી, મકર રાશિ ધાણુ વીસ;
સામ અંગ અઢારહ ગણહર તઉ ભમાડલી, વરડવ સહસ આઉ તીસ. ૨
મલ્લી સુવ્વય અંતરઉ તઉ ભમાડલી, ચઉપન વરસહ લખખ;
રાજગૃહી વય નાણ વલી તઉ ભમાડલી, છઠ તપિ ચંપગ રિક્ખ. ૩
ખંભદત્ત ઘરિ પારણઉ તઉ ભમાડલી, સાહુણી સહસ પચાસ;
તીસ સહસ વર સાધુજી તઉ ભમાડલી, જખખ વરણ નિત પાસ. ૪
તિગલાખ સહસ પચાસ સાવિઆ તઉ ભમાડલી, ખહતરિ સહસ ઈંગલાખ;
સાવય દેવી અચ્છુતા તઉ ભમાડલી, સંમેતઈ શિવ દાખ. ૫

જશવિજયજી કૃત સ્તવન (આતમ ભક્તિ મિલ્યા કેઈ દેવા - એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી હો જિનજી, સુણ સેવકની વિનતી,
આ ભવસાગરથી તાર હો જિનજી, કરું તુજને બહુ મીનતિ;
તુજ સમ અવર ન કોય હો જિનજી, જે આગળ જઈ જાયીએ,
જે નવિ પામ્યા પાર હો જિનજી, તે દીઠિ કિમ રાયીએ.

શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૧

જે હોવે ધનવંત હો જિનજી, તે અવરાને ઉધધરે,
આપ હોવે નિરધન હો જિનજી, કિમ બીજને સુખ કરે;
પામી સુરતરૂ સાર હો જિનજી, કુણ જઈ બાવલ બાથ ભરે,
રતન ચિંતામણિ છોડી હો જિનજી, કહો કુણ કાય કરે ધરે.

શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૨

શાલ દાલ લહી સાર હો જિનજી, કુકસ ભોજન કુણ જમે,
ગંગા જલ ઉવેખ હો જિનજી, છિલ્લર જલ કો કિમ ગમે;
પરિહરી પાધરો પંથ હો જિનજી, ઉવટ વાટે કુણ ભમે,
તિમ તુજ આદરી સેવ હો જિનજી, અવર દેવ જઈ કુણ નમે.

શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૩

હવે મુજ વાંછિત આપ હો જિનજી, આશા ધરી હું આવીયો,
તાહરે તો બહુ દાસ હો જિનજી, મુજ ચિત્ત તુંહી જ ભાવીયો;
આપશો આખર દેવ હો જિનજી, તો શી ઢીલ કરો તમે,
માગવા મોટી મોજ હો જિનજી, કિમ અવસર લહેશું અમે.

શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૪

માટે થઈ મહેરબાન હો જિનજી, વેગે મુઝને તારીયે,
કુમતિ પડી છે કેડ હો જિનજી, તેહને સાહિબ વારીયે;
વિષધર ચાર કષાય હો જિનજી, તેહનો ભય નિવારીયે,
શ્રી ખિમાવિજય પય સેવ હો જિનજી, લહી 'જશ' કહે કિમ હારીયે.

શ્રી મુનિસુવ્રત૦ ૫

જગજીવનજી કૃત સ્તવન (ઢાલ - રામચંદ્ર કે ખાગ)

- મુનિસુવ્રત જિનરાજશું, મુજ પ્રીતિ ભલેરી રે લો. મુજ૦
મધુકર ચાહે કેતકી, ચિત્તચંદ ચકોરી રે લો. ચિત્ત૦ ૧
- કમલ હસે રવિ પેખીનેં, મેઘ ચાહેં મયૂરી રે લો. મેઘ૦
વીંઝગ ચંહાં વલ્લહો, સુર ચાહે જ્યોરી રે લો. સુર૦ ૨
- સૌમ્ય સુરતિ જિન તાહરી, દેખી પ્રીતિ ઘનેરી રે લો. દેખી૦
શાંતિ સુધારસ સાધતી, નહી તુમિ અનેરી રે લો. નહી૦ ૩
- અન્વય પદની પૂરણી, સુખ સારણિ સહેજે રે લો. સુખ૦
ભગતિ તારક ભય ભંજણી, મોહ ગંજણી હેજે રે લો. મોહ૦ ૪
- એહવી ભગતિ હીયડેં વસી, જિનરાજ તિહારી રે લો. જિન૦
રત્નત્રયી ગુણ રાશિની, ફલી આશ અમારી રે લો. ફલી૦ ૫
- દીવખિંદર સંઘ શોભતો, ધરમી દઢ ભાવે રે લો. ધરમી૦
અઢાર ચોવીસેં માસ ચૈતરે, ગણી 'જગજીવન' ગાવે રે લો. ગણી૦ ૬

જિનહર્ષજી કૃત સ્તવન (રાગ - તોડી)

- આજ સફલ દિન ભયો સખીરી.
મુનિસુવ્રત જિનવરકી મૂરતિ, મોહનગારી જો નિરખીરી. આજ૦ ૧
- આજ મેરે ઘર સુરતરૂ ઉગ્યો, નિધિ પ્રકટ ભઈ આજ સખીરી;
આજ મનોરથ સકલ ફલે મેરે, પ્રભુ દેખત દિલ હરખીરી. આજ૦ ૨
- પાપ ગયે સખહી ભવ ભવ કે, દુરગતિ દુરમતિ દૂર નખીરી;
કહે 'જિનહર્ષ' મુગતિ કે દાતા, શિર પગરી તાકી આણ રખીરી. આજ૦ ૩

સમયસુંદર કૃત સ્તવન

- જંબુદીવ સોહામણું, ઠક્ષિણ ભરત ઉદાર;
રાજગૃહ નગરી ભલી, અલકાપુરિ અવતાર. ૧
- શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીજી, સમરતાં સુખ થાય;
મનવંછિત ફલ પામિયઈ, દોહગ દૂરિ પુલાય. શ્રી૦ ૨
- રાજ કરઈ તિહાં રાજિયઉ, સુમિત્ર નરેસર નામ;
પટરાણી પદમાવતી, શીલ ગુણો અભિરામ. શ્રી૦ ૩
- શ્રાવણ ઉજલ પૂનિમઈ, શ્રી જિનવર હરિવંશ;
માતા કુક્ષિ સરોવરઈ, અવતરિયઉ રાયહંસ. શ્રી૦ ૪
- જેઠ પદમ પાખિ અષ્ટમી, જાયઉ શ્રી જિનરાય;
જનમ મહોચ્છવ સુર કરઈ, ત્રિભુવન હરખ ન માય. શ્રી૦ ૫
- સામલ વરણ સોહામણઉ, નિરૂપમ રૂપ નિધાન;
જિનવર લાંછન કાછવઉ, વીસ ધનુષ તનુ માન. શ્રી૦ ૬
- પરણી નારિ પ્રભાવતી, ભોગ પુરંદર સામિ;
રાજલીલા સુખ ભોગવઈ, પૂરઈ વંછિત કામ. શ્રી૦ ૭
- નવ લોકાંતિક દેવતા, આવિ જંપઈ જયકાર;
પ્રભુ ફાગુણ સુદિ ખારસઈ, લીધઉ સંજમ ભાર. શ્રી૦ ૮
- ફાગુણ વદિ પ્રભુ ખારસઈ, મનિ ધરિ નિર્મલ ધ્યાન;
ચ્યાર કરમ પ્રભુ ચૂરિયાં, પામ્યઉ કેવલજ્ઞાન. શ્રી૦ ૯

॥ ઢાલ ॥

તતખિણ તિહાં મિલિયા ચલિયાસણ સુર કોડિ ।
 પ્રભુના પદ પંકજ પ્રણમઈ બેકર જોડિ ॥
 બેકર જોડી મછર છોડી સમવસરણ વિરચંતિ ।
 માણિક હેમ રૂપ મય ત્રિગઢ છત્ર ત્રય ઝલકંતિ ॥
 સિંહાસન બઈઠા તિહાં સામી ચઉવિહ ધરમ પ્રકાસઈ ।
 બાર પરષદા આગલિ બઈઠી નિસુણઈ મન ઉલાસઈ ॥ ૧૦

તપ નઈ અધિકારઈ પખવાસઉ તપ સાર ।
 પડિવાથી લીજઈ પનરહ તિથિ સુવિચાર ॥
 પનરહ તિથિ કીજઈ ગુરૂ મુખિ લીજઈ જિણ દિન હુઈ ઉપવાસ ।
 શ્રી મુનિસુવ્રત નામ જપીજઈ વાંદી દેવ ઉદ્ધાસ ॥
 તપ ઉજમણઈ રજત પાલાણઉ સોવન પૂતલિ ચંગ ।
 મોદક થાલ દેહરઈ ઢોઈ જિનવર સ્નાત્ર સુચંગ ॥ ૧૧

તપ કીજઈ રે નિરંતર અદ્ભુત દર્શની જેમ ।
 મન વંછિત સુખ સંપત્તિ પામીજઈ તેમ ॥
 સંપત્તિ પામીજઈ લીલ કરીજઈ રાજ રિદ્ધિ વિસ્તાર ।
 પુત્ર મિત્ર પરિવાર પરંપર અતિ વદ્ધભ ભરતાર ॥
 જસ કીરતિ સોભાગ વદઈ મહિયલ મહિમા જાણ ।
 પર ભવિ મુગતિ તણા ફલ લહિયઈ એ તપ તણઈ પ્રમાણ ॥ ૧૨

થિર થાપી રે ચતુર્વિધ સંઘ તણઉ અધિકારિ ।
 ભરૂચચિછ પ્રમુખ નગરાદિક કરિય વિહાર ॥
 વિહાર કરી પ્રતિબોધી ખંધગ પંચસયાં પરિવાર ।
 કાર્તિક સેઠ જિતશત્રુ તુરંગમ સુવ્રત નામ કુમાર ॥
 ત્રીસ સહસ વરસ આઉખું પાલી જગદાધાર ।
 શ્રી સમ્મેતશિખરિ પરમેસર પહુંતા મુગતિ મઝાર ॥ ૧૩

ઈમ પંચ કલ્યાણક યુણિયઉ ત્રિભુવન તાય ।
 મુનિસુવ્રત સામી વીસમઉ જિણવર રાય ॥
 વીસમઉ જિણવર રાય જગત્ર (ત) ગુરૂ ભય ભંજણ ભગવંત ।
 નિરાકાર નિરંજન નિરૂપમ અજરામર અરિહંત ॥
 શ્રી જિણચંદ વિનેય શિરોમણિ સકલચંદ ગણિ સીસ ।
 વાયક 'સમયસુંદર' ઈમ બોલઈ પૂરઉ મનહ જગીસ ॥

૧૪

મુક્તિવિમલજી કૃત સ્તવન
 (મનહું કિમહી ન બાજે હો કુંથુજિન મનહું કિમહી ન બાજે - એદેશી)

મુનિસુવ્રત જિન વંદો હો ભવિકા, મુનિસુવ્રત જિન વંદો;
 જિમ જિમ વંદો ભવિજન ભાવે, તિમ તિમ પાપ નિકંદો હો. ભવિકા મુનિ૦ ૧
 રાજગૃહી નયરી પતિ સોહે, સુમિત્ર નૃપ કુલ ચંદ;
 પદ્મભાવતી નંદન સુખકારી, કચ્છપ લાંછન અમંદ હો; ભવિકા મુનિ૦ ૨
 શ્યામ કાંતિ સુશરીર તે રાજે, જિમ સજલા ધનમાલા;
 વીસ ધનુષની દેહડી ઉંચી, શોભે અતિહિ રસાલા હો. ભવિકા મુનિ૦ ૩
 એક સહસસું દીક્ષા લીધી, ગણધર જસ છે અઢાર;
 ત્રીસ સહસ મુનિ પરિવારે, ભવિને કરે ભવપાર હો. ભવિકા મુનિ૦ ૪
 વરૂણ જક્ષ સુરી નરદત્તા, શાસન દેવતા જસ;
 ત્રીસ સહસ વરસાનું આયુ, પાલી લહ્યું શિવવાસ હો. ભવિકા મુનિ૦ ૫
 જ્ઞાન ઉદ્યોત પ્રભુ કેવલ ધારી, દાન દયા સુભંડાર;
 સૌભાગ્ય પદ આપે ભવિજનને, 'મુક્તિ વિમલ' પદ સાર હો ભવિકા મુનિ૦ ૬

દાનવિજયજી કૃત સ્તવન (કુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યા રે૦)

શ્રી મુનિસુવ્રત સાહિબા રે, તુજ વિણ અવર કો દેવ;
નજરે દીકા નવિ ગમે રે, કિમ કરીએ તસ સેવ.

જિનેશ્વર મુજને તુજ આધાર.

નામ તમારું સાંભળે રે, શ્વાસમાંહે સો વાર. જિનેશ્વર૦ ૧

નિરખ્યા સુર નજરે ઘણાં રે, તેહણું ન મિલે તાર;
તારો તાર મિલ્યા પખે રે, કહો કિમ વાધે પ્યાર. જિનેશ્વર૦ ૨

અંતર મન મિલિયા વિના રે, ન ચઢે પ્રેમ પ્રમાણ;
પાયા વિણ કિમ સ્થિર રહે રે, મોટા ઘર મંડાણ. જિનેશ્વર૦ ૩

જોતાં મૂરતિ જેહની રે, ઉદ્ધસે નજર ન આપ;
તેહવાણું જે પ્રીતડી રે, તે સામો સંતાપ. જિનેશ્વર૦ ૪

તિણે હરિહર સુર પરિહરી રે, મન વસી તાહરી સેવ;
'દાનવિજય' તુમ દરિશને રે, હરખ હોય નિત્યમેવ. જિનેશ્વર૦ ૫

માણિક્યસિંહસૂરિ કૃત સ્તવન (મહારા સ્વામી મહારાથી છોટા - એ ચાલ)

નમું મુનિસુવ્રત જિનરાયા, રાજા સુમિત્ર કુલે આયા. નમું૦

શ્યામ વરણ પ્રભુની કાયા, પદ્મમાવતી માતતણા જાયા. નમું૦ ૧

લાંછન કૂર્મતણું સોહે, દેખી ભવિજનનાં મન મોહે. નમું૦

રાજગૃહી નગરી સ્વામી, પુરંદર વંદે શિરનામી. નમું૦ ૨

આયુ ત્રિશ સહસ વરસ પાળી, વર્યા શિવરમણી રૂપાળી. નમું૦

જે પ્રભુ પદપંકજ પૂજે, તેના અષ્ટ કર્મ રિપુ ધૂજે. નમું૦ ૩

કિંકર હું છું પ્રભુ તારો, ભવાખ્ધિ થકી મુજને તારો. નમું૦

તુજ ગુણ જૈન સભા ગાવે, 'માણિક' અઘ સંચય જાવે. નમું૦ ૪

વીરવિજયજી કૃત સ્તવન (રાસ ધારી કી દેશી)

જિણંદજી એહ સંસારથી તાર,
મુનિસુવ્રત જિનરાજ આજ મોહે એહ સંસારથી તાર. ॥આંકણી॥

પદ્માવતી જિકો નંદન નિરખી, હરખિત તન મન થાય. જિં
કચ્છપ લંછન પ્રભુ પદ થારે, શામલ વરણ સોહાય. શાંમું ૧.

લોકાંતિક સુર અવસર દેખી, પ્રતિબોધનકું આય. જિં
રાજ કાજ સખ છોડ દઈ પ્રભુ, સંજમશું ચિત્ત લાય. સંમું ૨

તપ જપ સંજમ ધ્યાનાનલથી, કર્મ ઈધન જલ જાય. જિં
લોકાલોક પ્રકાશક અદ્ભુત, કેવલજ્ઞાન તું પાય. કેમું ૩

જ્ઞાનમેં ભાલી કડણા ધારી, જીવદયા ચિત્ત લાય. જિં
મિત્ર અશ્વ ઉપગાર કરણકું, ભરૂઅચ્છ નગરમેં આય. ભમું ૪

અશ્વ ઉગારી બહુ જન તારી, અજર અમર પદ પાય. જિં
'વીરવિજય' કહે મેહેર કરો તો, હમને તૈ સુખ થાય. હમું ૫.

તત્ત્વવિજયજી કૃત સ્તવન (મરકલડાની દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીજી સાહિબ સાંભળો મઈ તો પુણ્યઈ સેવા પામીજી. સાં
મુજ ભાગ્ય પ્રગટ હૂઈ આજજી સાં ભલઈ ભેદ્યા શ્રી જિનરાજજી સાં ૧.

ઘરિ આંગણિ સુરતરૂ ફલિઓજી સાં મન માન્યો સજજન મલિઓજી સાં
આજ ભાવકિ સવિ ભાગીજી સાં આજ શુભદશા મુજ જાગીજી સાં ૨

આજ અમિયઈ વૃદ્ધા મેહજી સાં મુજ નિર્મલ હૂઈ દેહજી સાં
આજ મનના મનોરથ ફલિઆજી સાં આજ અંતરાય સવિ ટલિયાજી સાં ૩

તુમ્હ ગુણસું લાગો વેધજી સાં તે તો કુણ જાણઈ તસ ભેદજી સાં
 નિશિદિન રહું પ્રભુશું લીનજી સાં જિમ જલમાં રહઈ મીનજી સાં ૪
 શ્રી નયવિજય વિપુધ રાજઈજી સાં વાયક શ્રી જસવિજય ગાજઈજી સાં
 સીસ 'તત્ત્વવિજય' કવિ ભાસઈજી સાં જિનના ગુણ ગાયા ઉદ્ધાસઈજી સાં ૫

પાર્શ્વચન્દ્રસૂરિ કૃત સ્તવન (ચઉપઈ)

ભવિયણ પ્રણમઉ જિણ વીસમઉ,
 તસુ ચરણે ખિણ ઈક વીસમઉ;
 મુનિ સુવ્રત પ્રભુ સેવા લહી,
 સાસય સુખ જિમ પામ્ય(મ?)ઉ સહી. ૧
 અલંકર્યઉ હોલિઈ જિણિ વંસ,
 પઉમારાણી ઉરસરિ હંસ;
 સુમિત્ર નામિ નરરાય મહહાર,
 મુનિસુવ્રત સ્વામી સુખકાર. ૨
 શ્રાવણ માસ તણી પૂનિમા,
 સકલ કલા પૂરઉ ચંદ્રમા;
 ચવણ દિવસ એ સ્વામી તણઉ,
 ત્રિભુવન માંહિ હરખ થ(ય)ઉ ઘણઉ. ૩
 જેઠ અંધારી આઠમિ જમ્મ,
 દિસિકુમરી કરઈ સુઈ કમ્મ;
 ગર્ભિ છતઈ જણણી વ્રત ધર્યા,
 તિણિ મુનિસુવ્રત નામિઈ કર્યા. ૪
 અનુકમિ યૌવન વય પામિયા,
 શત્રુ સર્વ હેલિઈ નામિયા;
 કોઈ કાલ વસી ગૃહવાસ,
 નાણ પ્રમાણિ ગિણિ તે પાસ. ૫

છંડી ઘરણી સયલ ધન ધાન,
સ્વામી લીધી દીખ પ્રધાન;
ફાગુણ સુદિ ખારસિ સુખ ઠાણ,
તતખિણ પામ્યઉ ચઉથઉં નાણ.

૬

સિદ્ધિ સૌધિ ચડિવા નીશ્રેણિ,
જિણવરિ મંડી ખિપક શ્રેણિ;
કર્મપ્રકૃતિ એકસઉ અઠતાલ,
સત્તા સત્તમિ સઉ પાણયાલ.

૭

અઠમ ગુણિ પહુતા જગદીસ,
પ્રકૃતિ તિહાં ઇકસઉ અઠતીસ;
નવમઈ પ્રથમ ભાગિ એતલી,
અઠમ ગુણ ઠાણઈ જેતલી.

૮

વીસ ખિ ઇક સઉ અઠ ખીજઈ ભાગિ,
ત્રીજઈ ઇક - સઉ ચઉદસ ભાગિ;
એવં નવમઈ ઇક સઉ તિન્નિ,
સહુ ગિણઉ સઉ ઊપરિ દુન્નિ.

૯

ખારમઈ દુચરમિ ઇક સઉ એક,
ચરમિ નવાણઉં તણઉ વિવેક;
પંચ અધિક અસ્સી જખ રહી,
પ્રભુ તવ આવ્યા તેરમઈ વહી.

૧૦

ફાગુણ વદિ ખારસિ કેવલી,
હઉઆ જમ મન પૂગી રલી;
સત્તા પ્રકૃતિ પંચનઈ અસી,
આઉ પ્રમાણ લગી તિહ વસી.

૧૧

ચઉદમ દુચરમિ આવ્યા સ્વામિ,
બહુત્તિરિ પ્રકૃતિ અપઈ તિણિ ઠામિ;
રહી તેર તે પછિમ સમઈ,
ખપી સિદ્ધિ પહુતા તિણિ સમઈ.

૧૨

જેઠ બહુલ નવમી જિનરાજ,
પામ્યઉ શિવનગરીનઉ રાજ;

નાણા દંસણા ક્ષાયક કેવલા,
તેહજ આતમ કેરી કલા. ૧૩

પ્રભુ! મુઝ વીનતડી અવધારિ,
ભમ્યઉ અનાદિ નિગોદ મઝારિ;

વહતઉ વહત પ્રવાહિઈ વહ્યઉ,
તિહ હઉં કાલ અનંતઉ રહ્યઉ. ૧૪

પૂર્યા ભવ ઈક સાસોસાસિ,
સાધિક સત્તર પડઈ રિપુ પાસિ;

કુખખ તણી વાત સી કહઉં ?,
કેવલ વિણુ હઉં પાર ન લહઉં. ૧૫

આવ્યઉ પછઈ રાસિ વિવહાર,
તિહ પુણ ભમ્યઉ અનંતીવાર;

ન્યાઈ અરહટ ઘટિકા તણાઈ,
પડતઈ ચડતઈ જોગિઈ ઘણાઈ. ૧૬

હિવ સરણ મુનિસુવ્રત સ્વામિ,
આવ્યઉ જાઉં નહી તિણિ ઠામિ;

વજ્ર તણાઉં પંજર એ લહ્યઉ,
કર્મ શત્રુનઉ ભય નિગ્રહ્યઉ. ૧૭

રાગ દોસ મદ મચ્છર મોહ,
લાગા પૂઠિઈ કરિ નિત દ્રોહ;

સ્વામી ! ટાલઉ તે તેહનઉ,
તારઈ સેવક જે જેહનઉ. ૧૮

ઘણાઉં કિસઉં પ્રભુ આગલિ કહઉં ?,
કરઉ તેમ જિમ શિવપુર લહઉં;

પ્રભુ સેવંતાં મંગલ કોડિ,
પ્રણામઈ 'પાસચંદ' કર જોડિ. ૧૯

પદ્મવિજયજી કૃત સ્તવન

(પીલૂ)

સુવ્રતસ્વામીના લાગુ ચરણે, પદ્મઘેવી સુત અંજનવરણો;
સુમિત્ર રાયના કુલે નગીનો, રાજ્ય તજી શુભ સંયમલીનો.
જ્ઞાનના ભીના ! અરજ સુણીજે, અરજ સુણી મુજ શિવસુખ દીજે. ૧

ચાર મહાવ્રત ચોફાં પાલે, ચારે ઘાતી કર્મને ટાળે;
પામી પંચમ જ્ઞાન નિહાળે, લોક અલોક સવિ અજુઆળે. જ્ઞાનના. ૨

પ્રતિ પ્રદેશમાં ગુણ અનંતા, ગુણપર્યાય ભાખ્યા અનંતા;
તેય પર્યાય સમ પર્યાયજ્ઞાન, તિણે અનંતુ કેવળજ્ઞાન. જ્ઞાનના. ૩

જ્ઞાનથી જાણે તેણે મુનિ હોય, શુભ વ્રત પાલને સુવ્રત જોય;
સ્યાદ્રાદ તારે નામે સમાણો, દાસને કીજે આપ સમાનો. જ્ઞાનના. ૪

ઈણિ પરે જિનવર ઉત્તમ કેરા, પાય 'પદ્મે' હોય ભ્રમર ભલેરા;
તે અનુભવ રસ સ્વાદ લહીને, નિજ તત્ત્વે હોય પુષ્ટ વહીને. જ્ઞાનના. ૫

દેવ ચંદ્રજી કૃત સ્તવન

(નમણી ખમણી નેમ ન ગમણી એ-દેશી)

દીઠો દરિશણ શ્રીપ્રભુજીનો, સાચે રાગે મનશું ભીનો;
જસુ રાગે નિરાગી થાયે, તેહની ભક્તિ કોને ન સુહાયે. ૧

પુદ્ગલ આશારાગી અનેરા, તસુ પાસે કુણ ખાયે ફેરા;
જસુ ભગતે નિરભયપદ લહિયે, તેહની સેવામાં થિર રહીએ. ૨

રાગી સેવકથી જે રાયે, બાહ્યભક્તિ દેખીને માયે;
જસુ ગુણ દાઝે તૃષ્ણા આંચે, તેહનો સુજસ ચતુર કિમ વાંચે. ૩

પૂરણ બ્રહ્મ ને પૂર્ણાનંદિ, દર્શન જ્ઞાન ચરણ રસ કંદિ;
સકલવિભાવ પ્રસંગ અકૂંદિ, તેહ દેવ સમરસ મકરંદિ. ૪

તેહની ભક્તિથી ભવભય ભાજે, નિગુણ પિણ ગુણ શક્તિ ગાજે;
દાસભાવ પ્રભુતાને આપે, અંતરંગ કલિમળ સવિ કાપે. ૫

અધ્યાતમ સુખકારણ પૂરો, સ્વસ્વભાવ અનુભૂતિ સનૂરો;
તસુ ગુણ વળગી ચેતના કીજે, પરમમહોય શુદ્ધ લહિજે. ૬

મુનિસુવ્રત પ્રભુ પ્રભુતા લીના, આતમ સંપત્તિ ભાસના પીના;
આણારંગે ચિત્ત ધરીજે, 'દેવચંદ્ર' પદ શીઘ્ર વરીજે. ૭

ભદ્રસેન સૂરિકૃત સ્તવન (મારું મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધા ચલે રે)

પ્રીત બંધાણી રે મુનિસુવ્રતજણિંદ શું, ચોલ મજીઠનો રંગ,
ભુચ નગરે સ્વામિ ભલે બિરાજે રે, ઘો દરિસણ મન ચંગ પ્રીત...૧

તુજ મુજ પ્રીતડી વ્રજ કડી થકી રે, બંધાણી જિનરાય,
અલખ અગોચર સ્વરૂપ તાહુરે, આગમ જ્ઞાને જણાય. પ્રીત...૨

શ્યામલ કાંતિ પ્રભુના દેહ તણી રે, કરે ઉજજવલ કાજ,
કર્મ શ્યામલતા હરી ભવ્યની રે, આપે મુક્તિનું રાજ પ્રીત...૩

લંછન કૂર્મ પ્રભુજીનું દીપતું રે, સૂચવે સહુ નરનાર,
ઈન્દ્રિય સંયમ રાખો ભવિજનોરે, જિન થાયે અઘહાર પ્રીત...૪

પૂરવ ભવ મિત્ર અશ્વને બૂગેવ્યોરે, દીન દયાળ જિનરાય,
તિમ તુમ સ્વામિ અમને તારજો રે, નાવ ન દરિયે ડૂબાય પ્રીત...૫

પ્રભુજીની વાણી સુણો ગુણભરી રે, ઉતારે મોહનુ ઝેર,
ભાવ વિશુદ્ધિ હોવે સુણી ઘણી રે, ઉપશમે જાતિના વેર પ્રીત...૬

પદ્માનંદન જગતનો સાહિબોરે, ધ્યાન ધરું નિશાદિશ,
ઝંઝૂલી શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિને નમઃ, જાપ જપું જગદીશ પ્રીત...૭

તાત સુમિત્ર નો પુત્ર મિત્ર સમો રે, કાપેદુઃખ જંજાલ,
નેમિ-સૂર્યોદય ભદ્ર પરિણામથી રે, સેવે જિનદયાલ પ્રીત...૮

ચૈત્યવંદન કરતી વખતે બોલવાની
મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનની થોથો

જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત થોય

મુનિસુવ્રત સ્વામી, હું નમું શીશા નામી,
મુજ અંતરયામી, કામદાતા અકામી;

દુઃખ દોહડા વામી, પુણ્યથી સેવ પામી,
શમ્યા સર્વદા રામી, રાજ્યતા પૂર્ણ પામી.

॥૧॥

પદ્મવિજયજી કૃત થોય
(રાગ - આદિ જિનવર રાયા)

મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે,
સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગના સુખ જામે;

દુર્ગતિદુઃખ વામે, નવિ પડે મોહ ભામે,
સવિ કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિ ધામે.

॥૧॥

નંદસૂરિ કૃત થોય

વગાતિ કલિ કુરંગા, પામિઆ પુન્ય તુંગા,

નવલ ગવિલ જંગા, દુઃખ દોષદુરંગા;

જખ હુઆ જિન સંગા, સુવ્રત સામિ ચંગા,

કરી તરલ તુરંગા, આલસુમાંહે ગંગા.

॥૧॥

મુનિસુવ્રત મહિમા, કહેતાં ન આવે પાર,

હરિવંશ વિભૂષણ, નિર્દૂષણ સુખકાર;

જગમાંહી જેહને, નહીં કો મિત્ર અમિત્ર,

જેહ મિત્ર ભુવનનો, જેહનો તાત સુમિત્ર.

॥૧॥

“મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનની થોયનો જોડો”

(રાગ - શાંતિજિન સમરીએ જેહની અચિરા માય)

મુનિસુવ્રતજિન માહરા, હરિવંશ અવતારી,
રાજગૃહી નગરી વસ્યા, સુમિત્ર નૃપ કુલધારી;
શ્રાવણ સુદ પુનિમ તિથે, પદ્માવતી ઉરે આયા,
સુપન ચઉદ સુહામણાં, જેઠ વદિ આઠમે જાયા. ૧

છપ્પનકુમરીએ છેલથી, લોડે કોડે લડાયા,
ચોસઠ ઈન્દ્રાસન ચલ્યા, મેરૂ મહોત્સવ મંડાયા;
તીર્થંકર ત્રિભુવન તિલો, સયંબુદ્ધ સ્વશિક્ષા,
ફાલ્ગુન સુદ દશમી દિને, ચઉજાને ગૃહી દીક્ષા, ૨

કેવલ ફાલ્ગુન વદ બારસે, રત્ન ત્રિગડો રૂપાલો,
દેવાદિક કુંકુભિ દીયે, સેવિત ઈન્દ્ર ભૂપાલો;
પરબદા બારે પૂરીને, વાણી પાંત્રીશ વરખે,
બોધ દીક્ષા વ્રત અંત જે, શિવરમણી સુખ હરખે. ૩

આયુ સહસ વર્ષ ત્રીશનો, શ્યામવરણ સોહાયા;
જેઠ અંધારી નવમીયે, સિદ્ધ સમેતગિરિ પાયા,
વરૂણ યક્ષ દેવી દત્ત દીયે, શાસન સુપસાયા,
પંડિત રત્ન કવિરાયનો, વનીતે વીરામા જિન ગાયા. ૪

મેઘવિજયજી રચિત
શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી ભગવાનની થોયનો જોડો
(રાગ- શ્રી શત્રુંજયમંડન ઋષભજિણુંદ દયાલ)

શ્રીજિનમુનિસુવ્રત તીવ્ર કિરણ જવલંત,
જસ દરશન દેખી ભવિક્કમલ વિકસંત;

સુવ્રત મુનિચક્રવા ચિત્ત આણઈ આણુંદ,
સમકિત દિન પ્રગટઈ ઘટઈ કુમતતમવુંદ.

૧

અવતરણ જમ્મણ દિક્ખા નાણ નિવ્વાણ,
કલ્યાણક પાંચે જસ જસ કારણ જાણ;

હુઆ વલી હોસ્યઈ વર્તમાન જિન જેહ,
વાંકિજઈ દિન દિન દોલતિદાયક તેહ.

૨

જિનવર જે ભાખીઈ અર્થ વિચાર અનંત,
અંગાદિક ગૂંથઈ ગણધર સૂત્ર મહંત;

દિનકર પરિ દીપઈ છીપઈ કુમત અંધાર,
ભગતઈ કરી ભણીઈ શિવપુર દાર ઉદાર.

૩

ચક્કેસરી પમુહા જે જિનશાસન દેવી,
મહારિદ્ધિ મહાસુખ સુર પરિવારઈ સેવી;

સંઘ વિઘન નિવારઈ મહીયલ મંગલકાર,
કવિ 'મેઘવિજય' કહઈ સમરો વારંવાર.

૪

કારેલીબાગ (વડોદરા)

For Private & Personal Use Only

ક્ષેમકુશલમુનિ રચિત
શ્રીમુનિસુવ્રત સ્વામી ભગવાનની થોયનો જોડો
(રાગ-મનોહર મૂરતિ મહાવીરતાણી)

રાજગૃહિનયરી સુમિત્રરાય, પદ્મોદ્ધેવીકૃષ્ણિ અતિ સોહાય;
 મુનિસુવ્રત કૂર્મલંછન ધરૂ, કહઈ વિજયસેનસૂરિગુરૂ. ૧

દો ધવલા દોઅ રત્તડા, દોઈ મેઘ સમા દોઈ નીલડા;
 જિન સોલઈ સોવનગિરિ સમાન, કહઈ હીરવિજયસૂરિ યુગપ્રધાન. ૨

સત્તરિ સઉ જિનવર જાણીઈ, ઉત્કૃષ્ટઈ કાલિ વખાણીઈ;
 જિનવચનિ વીસઈ વિહરમાન, કહઈ વિજયસેનસૂરિ પ્રધાન. ૩

જક્ખ જક્ખણી શાસનશ્રુતધરા, જય ચઉવિહસંઘ સાંનિધિકરા;
 ભણઈ હીરવિજયસૂરિ ગણધરા, જય 'ક્ષેમકુશલ' મુનિ સુખકરા. ૪

કીર્તિવિમલવિજયજી રચિત
મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનની થોયનો જોડો
(રાગ- શ્રીશત્રુંજયમંડન ઋષભજિણંદ દયાલ)

બહુ ભગતિ પ્રણમું મુનિસુવ્રતના પાય,
 અષ્ટાદશ ગણધર ત્રીશસહસ મુનિરાય;
 સુખ સંપદકારી પદ્મમામાત મહાર,
 ગુણસાગર સામી આપઈ શિવસુખસાર. ૧

વિદ્રુમ કુંદ સરીખા દો દો જિન અભિરામ,
 મરકત ઘન સરીખા દો દો જિન ગુણધામ;
 તિમ સોલસ સોહઈ કંચન સમ જગદીશ,
 એ શાસનનાયક વંદિઉ જિન ચઉવીશ. ૨

નરવર વિદ્યાધર કિન્નર દેવ વખાણી,
નિરમલ ઉપશમરસ ગુણરયાણી ખાણી;

નાનાવિધેશના ઉપના ભવિયણપ્રાણી,
સમજઈ ચિતિ આણી આજ્ઞામૂલ જિનવાણી. ૩

જિનશાસનમાંલિ સઘલઈ જે વિખ્યાત,
મનવંછિત પૂરઈ સંઘતણા દિનરાત;

તિમ સેવકજનની પૂરઈ સકલ જગીશ,
જિનશાસનદેવી વિઘન હરો નિશાદિશ. ૪

વિજયદાનસૂરિ રચિત શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનની થોયનો જોડો

અહો અહો ગોયમ સમ અવતર્યઉ, હીરવિજયસૂરિ સમતારસ ભર્યઉ;
મુનિસુવ્રત આરાધન વિધ કહઈ, ભવિકજન સદહી સુખ ખહુ લહઈ. ૧

ભરતાદિક દશ ખેત્રે ત્રિકાલના, સગ સઈવીશ સદા પ્રણમું જિના;
વિજયદાનસૂરીદિ વખાણીયા, તેહતણા ગુણમઈ મનિ આણીયા. ૨

વિજયદાનસૂરિ આગમ કહઈ, હીરવિજય પ્રમુખ સહુ સદહઈ;
જિનતણા અવદાત જહાં પામીઈ, ઈસા શ્રુતનઈ નિતુ શિરનામીઈ. ૩

‘વિજયદાનસૂરીશ્વર’ સુંદર, હીરવિજયસૂરિ પાટી પટોધર;
એહનઉ ચઉવિહ સંઘ જે જિન તવઈ, શ્રુતદેવી તસ વાંછિત પૂરવઈ. ૪

કલ્યાણસાગરસૂરિ રચિત શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનની થોયનો જોડો

સુવ્રત શ્રીમુનિસુવ્રત ધારકં, પ્રણમું પ્રેમે ભવિજન તારકં;
અકલકલા દીસે પ્રભુ તાહરી, રાગરહિત શિવનારી તેં વરી ? . ૧

શ્રીઋષભાદિક જિનવર જે થયા, પાતિકપંક ધોઈ નિરમલ ભયા;
ચઉદરાજ અલગા જઈને વસ્યા, ધ્યાનગુણે મનમંદિર ઉદ્ધસ્યા ? . ૨

અરથયકી અરિહંતે ભાખીયા, સૂત્રયકી ગણધરમુનિ દાખીયા;
આગમ પિસ્તાલીશ સોહામણાં, સાંભલતાં લીજે તસ ભામણાં ? . ૩

કટિ તટિ મેખલ ખસકે ધૂધરી, રમઝમ કરતી ચરણે નુપૂરી;
રૂપે સુંદર શાસનની સુરી, 'શ્રીકલ્યાણસાગરસૂરિ' જય કરી ? . ૪

વીરવિજયજી કૃત થોય (રાગ - પાસ જિણંદા વામાનંદા૦)

સુવ્રત સ્વામી આતમરામી, પૂજો ભવિ મન રૂળી,
જિનગુણ ધુણીએ પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકળી;
વચને રહીએ જૂઠ ન કહીએ, ટળે ફળ વંચકો,
'વીર' જિણુપાસી સુરી નરદત્તા, વરૂણ જિનાર્યકો.
(આ સ્તુતિ ચાર વખત બોલી શકાય.)

मुनिसुव्रतजिनस्तुतयः

- अश्वावबोधप्रभवं शकुन्ति - विहारसारं जयति प्रतीतम् ।
तीर्थं जिनं यन्मुनिसुव्रतस्य विहारसा रञ्जयति प्रतीतम् ॥१॥
- उत्सृज्य राज्यं श्रितसंयमाय, निरन्तरायाऽसमरागमाय ॥
नमोस्तु ते सुव्रत ! सत्तमाय, निरन्तरायाऽसमराऽऽगमाय ॥१॥
- श्रये त्वां शरणं दोषाऽ-जित ! पद्मातनूद्भव ! ।
श्रीसुव्रत ! जगज्जैत्र - जितपद्मातनूद्भव ! ॥१॥
- भगवता भवभीमतरङ्गिणी - प्रणयिनस्तटमप्यतिदुस्तरम् ।
स मुनिसुव्रत ! सद्ब्रतमज्जिनां वितर सातरसारुहवारिद ! ॥१॥
- स कलहंस इवामलपक्षभाक्, श्रयतु हृत्कमलं मम सुव्रतः ।
मतिरमोहि न यस्य दमाऽऽदरो - त्सवलयाऽवलया वलयाऽऽद्वयया ॥१॥
- अभिनवोऽभिनवो मुनितीर्थकृत् - हिमकरोऽमकरोदयनिर्गतः ।
समुदितो मुदितोदितमज्जिनं, प्रकुरुतां कुरुताऽम्बुहृदन्वहम् ॥१॥
- घनरसोघघनाघतभूधनां, ककमठाकमठाकमठाकृति ।
त्वदुपचारपरा नरपुङ्गवाः, सुविलसन्ति सुराक्षरसम्पदा ॥१॥
- नभश्यामः श्यामच्छविमविरतं सुव्रतविभुं
भवव्याधिग्रस्तं त्रिजगदगदंकारचरितम् ।
क्षमाधारी स्फारीकृतरतिरिव श्रायससुखे
सिषेवे यं कूर्माधिपतिरतिगुप्तेन्द्रियगणः ॥१॥
- विगणितभवकारं ध्वस्तमोहान्धकारं,
कविपिकसहकारं सर्वसम्पत्तिकारम् ।
कृतमदननिकारं सुव्रतं निर्विकारं,
हृदि धर भविकाऽरं कृत्तकर्मप्रकारम् ॥१॥

मध्याह्नाऽम्बररत्नबिम्बकलितं व्योमेव वक्षस्थलं,
 श्रीवत्साऽङ्कितमध्यभागसुभगं बभ्राज यस्य प्रभोः ।
 येनाऽश्वप्रतिबोधतः स्वकरुणाकीर्त्या मताऽलङ्कृता,
 देवेशः स ददातु मे जिनपतिः श्रीसुव्रतः सुव्रतम् ॥१॥
 जज्ञे भावितमानसा दृढरतिर्यत्राऽवतीर्णे यमः -
 श्रीमत्सुव्रतमालया परमया पद्मासवित्री शमे ।
 वृद्धिं तस्य मतं श्रितस्य भवतः कल्याणवल्ली समं,
 श्रीमत्सुव्रत ! माऽऽलयाऽऽप रमया पद्मासवित्रीश ! मे ॥१॥
 कूर्मोऽहं त्वमिव क्षमाभरधरो गुप्तेन्द्रियोऽप्यन्वह,
 तिर्यग्दुर्गतिदुःखदुर्गतहृदस्मीशेति शं मे चिनु ।
 देहि श्रेय इतीव सोऽङ्गनिभतो विज्ञप्तिकां यं मुदा,
 कुर्यान्मातरि सुव्रतत्वकृदिति स्वाख्यः श्रिये सुव्रतः ॥१॥

श्रीमुनिसुन्दरसूरिप्रणीता स्तुतिः (मालिनीवृत्तम्)

वशितवशिततिं यो वीरं हीरं विजिग्ये,
 विषमविषमबाणं शौरिशर्वादिवैत्रम् ।
 नयविनयविधिज्ञाः सुव्रते श्रीजिनेऽस्मिन्,
 भवत भवतमोऽर्के श्रेयसे भक्तिभाजः ॥

श्रीकमलविजयरचिता स्तुतिः

हरिकुलाम्बुधिपूर्णतमीमणिं, यमशठं कमठोऽकतया श्रितः ।
 तमभिनम्य करोम्यमुधाऽधुना, स्वजनुरंजनरंजनकृद्वचिम् ॥

महोपाध्यायश्रीहेमहंसगणिविरचिता स्तुतिः (वसंततिलकावृत्तम्)

विश्वार्चतामगमयः स्वयमंगजन्मी, भूयोज्वलद्युमणिमंडलभासिनाभिः ।
 श्रीसुव्रतस्य पितरौ महिताप्सरोभिर्भूयोज्वलद्युमणिमंडलभासिनाभिः ॥

पंडितश्रीजिनविजयविरचिता स्तुतिः
(द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

विशतु मे मनसि प्रभुसुव्रतः, कलिमलापगमाद् व्रतशोभिते ।
समितिगुप्तिजलोत्करसञ्चिते, विनयलब्धसदागमदीपके ॥

महोपाध्यायश्रीहेमहंसगणिविरचिता स्तुतिः

मतिरन्यमते यति शती, सकलं केवलतेजसा मम ।
प्रणुनूषति सुव्रतं परं, सकलं केवल ते जसा मम ॥

पुण्यरत्नसूरिविरचिता स्तुतिः

जैनेनोऽजनि नेनौजा, जननीजननाज्जिन ।
नांऽजनो न जनीनो, नोऽनिजाजीनजनाजिजित् ॥

श्रीधर्मघोषसूरिप्रणीता स्तुतिः

विधत्ते सर्वदा यस्ते, ससुव्रत ! समुन्नतिम् ।
समास्वादयति स्वामिन्, स सुव्रत ! समुन्नतिम् ॥

श्रीचारित्ररत्नगणिप्रणीता स्तुतिः

प्रणतस्त्वामहं देव ! सुमित्रभव ! भक्तितः ।
तन्मा मोचय विश्वैक - सुमित्र ! भवभक्तितः ॥

श्रीगुणसौभाग्यमुनीश्वरप्रणीता स्तुतिः

श्रीसुव्रतेशांजनकायकान्ते ! रत्नत्रयीभव्यततिर्यकान्ते ! ।
प्रपद्यते तां वृणुतेऽयकान्ते ! शत्वं च सद्वाञ्छितदायकाऽन्ते ॥

श्रीसोमप्रभेशसूरिकृता स्तुतिः

यस्ते वचः सुव्रत ! सम्प्रपेदे, महामुने ! शासितमोहराज ! ।
कर्माष्टकं विष्टपनिर्मितोद्यन्महाऽमुनेशा !ऽऽसि तमोहरा ! ऽज ! ॥

श्रीजयकेसरसूरिविरचितो देवदुन्दुभिर्वर्णनात्मकः
श्रीमुनिसुव्रतस्वामिस्तवः

॥ वसन्ततिलकावृत्तम् ॥

भक्तिप्रबोधितचमत्कृतजागरूक - हर्षाम्बुनिर्झरपरिप्लुतरोमकूपः ।
जिह्वां पुनामि मुनिसुव्रत ! तीर्थराज !, सद्भूतसुन्दरगुणस्तुतिकीर्तनेन

॥ १ ॥

औदीच्यमास्तसमुन्नतनीलकण्ठ-कण्ठानुकारि शुचि कालिकवारिवाहम् ।
तर्जन्ति एव गुरुगर्जमहोर्जितेन, स्वामिन्नभोऽसि तव दुन्दुभयो नदन्ति

॥ २ ॥

त्वदुन्दुभिध्वनितमाकलयन्निवोच्चै-लौकेन चामयगणः प्रसरीसरीति ।
गारुत्मतातिकनकद्युतिपक्षवाते - जाते न जानुभुजगा भुवि विस्फुरन्ति

॥ ३ ॥

गर्जन्ति देव ! तव दुन्दुभयोऽन्तरिक्षे, भूयोऽपि भूतिवलये विप्रदो गलन्ति ।
जातेऽथवा घनघनाघनदिव्यनादे, शुष्यन्ति किं न हरितास्तु यवासकौघाः

॥ ४ ॥

व्योमन्ययं गुरुगभीरनिनादशोभी, त्वदुन्दुभिध्वनति लोकमहोदयाय ।
आहुर्विदूरभुवि रत्ननवप्ररोह - सम्पत्तये ननु पयोधरधीरगर्जम्

॥ ५ ॥

दिव्यानुभावधृतनादमनाहता ये, गर्जन्ति देव ! दिवि दुन्दुभयस्त्वदीयाः ।
एते चिराय तृषितश्रवसां जनानां, पीयूषपारणसुखाय विभो ! भवन्ति

॥ ६ ॥

कुक्षिम्भरिर्भुवननाथ ! दिवस्पृथिव्योः, कं कं न तोषयति दुन्दुभिनाद एषः ।
योऽभिध्वनन् जनमनांसि तथाभिहन्ति, सद्यो विमोहगरलानि यथा गलन्ति

॥ ७ ॥

नादस्तवानुयम एष स दुन्दुभीनां, यो रोदसी समभिहन्ति समं समग्रे ।
तत्राद्भुतं किमथवा तव नाथ ! यत्र, साहायकं गहनयोगविन्दम्भितस्य

॥ ८ ॥

ज्ञानाद्वयं जगति रक्तपटा विवव्रुः, ब्रह्माद्वयं च मुनिजैमिनिरप्यगासीत् ।
नादाद्वयं च तव दुन्दुभयो वितेनुः, कुर्वन्ति किं विभुबलेन नवा महान्तः

॥ ९ ॥

मन्ये सुरासुरनरेश्वरखेचरेन्द्र - योगीश्वरानपि तव स्तवनप्रसक्तान् ।
दृष्ट्वेव दुन्दुभिगणा अपि संस्तुवन्ति, त्वां दूरदुर्गमगिरो निनदापदेशात्

॥ १० ॥

आहुश्चतुर्विधममी कतिचित्कवीन्द्राः, वाद्यं च पञ्चविधमप्यपरे वदन्ति ।
गर्जननारतमजस्रमनाहतोऽपि, त्वदुन्दुभिः कतमभेदगतो न जाने

॥ ११ ॥

देवाधिदेव ! तव दुन्दुभिनादमुह्यद् - देवाङ्गनानिवहविप्रजडः सुरेन्द्रः ।
पश्यन्निस्तत इमाः परितः सहस्र - मक्षणाभयं यदि निनाय तदोपयोगम्

॥ १२ ॥

निःस्वाननिस्वनममुं च निशामयन्तः, षड्वैरिवर्गसुभटाः प्रपलायमानाः ।
आशिश्रियुः किमु सुराचलशैलशृङ्ग - वासेन नन्दनवनं षट्पुच्छलेन

॥ १३ ॥

सर्वेऽप्यमी सुरवराः पशवश्च सेवां, कुर्वन्ति तात ! तव पादसमीपभाजः ।
दूरे वयं किमिति नादमिषेण तारं, विज्ञापयन्ति सुरदुन्दुभयो भवन्तम्

॥ १४ ॥

॥ मालिनीवृत्तम् ॥

इति यदुकुलरत्नं यत्नमाधाय बुद्धेः, स्तुतिविषयमवापि ख्यापितश्च प्रबोधः ।
मम च मनसि वासं सर्वकालं विधत्ता-मयमिह परमार्थप्रार्थना श्रेयसी मे

॥ १५ ॥

इति श्रीमुनिसुव्रतस्वामिनो देवदुन्दुभिवर्णनो विंशः स्तवः ।

श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तवनम्

सुव्रतः सुव्रतस्वामिन् ! परमाऽपरमानहत् ।	
कमलाः कमलास्य ! त्वं देहि नो देहिनो हितः	॥ १ ॥
सुमनाः सुमनास्त्वतोऽसमवासमवाप्नुयात् ।	
भासुरा भासुरार्च्याहिपद्मतोऽपद्मतोऽमृते	॥ २ ॥
सदयं सदयं न त्वा महतामहता रमा ।	
न मता नमता लेभे सकला सकला प्रभो !	॥ ३ ॥
तरणे ! तरणे ! भासा भवतो भवतोयधौ ।	
न यते ! नयतेऽर्चा कोऽमदनाऽमद ! ना पदौ	॥ ४ ॥
वसु धाव सुधाभूतसमताऽसमतासमम् ।	
रणवारणवागस्य सत्वरं सत्वरङ्ग मे	॥ ५ ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः

श्रीमुनिसुव्रतस्वामिजिनस्तवः

अद्याऽवसर्पिणीकाल - सरोवरसरोरुह ! ।	
दिष्ट्या प्राप्तोऽसि भगवन्नस्माभिर्भ्रमरैश्चिरात्	॥ १ ॥
अजायत तव स्तोत्रा-द्ध्यानात् पूजादिकादऽपि ।	
वाङ्मनोवपुषां श्रेयः, फलमद्यैव देव ! मे	॥ २ ॥
यथा यथा नाथ ! भक्ति-गुरुर्भवति मे त्वयि ।	
लघूभवन्ति कर्माणि, प्राक्तनानि तथा तथा	॥ ३ ॥
स्वामिन्नविरतानां नः, स्याज्जन्मैतन्निरर्थकम् ।	
यदि त्वद्दर्शनं न स्या-दिदं पुण्यनिबन्धनम्	॥ ४ ॥
तवाङ्गस्पर्शनस्तोत्र-निर्माल्याऽऽघ्राणदर्शनैः ।	
गुणगीताऽऽकर्णनैश्च, कृतार्थानीन्द्रियाणि नः	॥ ५ ॥
मेरुमौलिरयं भाति, नीलरत्नत्विषा त्वया ।	
प्रावृषेण्यांबुदेनेव, नयनाऽऽनन्ददायिना	॥ ६ ॥

स्थितो भरतवर्षेऽपि, सर्वगः प्रतिभासि नः ।

यत्र तत्र स्थितानां यद्-भवस्यतिच्छिदे स्मृतः ॥ ७ ॥

अस्तु च्यवनकालेऽपि, त्वत्पादस्मरणं मम ।

यथा प्राग्जन्मसंस्कारा-त्तदेव स्याद्भवान्तरे ॥ ८ ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः

श्रीमुनिसुव्रतस्वामिजिनस्तवः

त्वत्पाददर्शनस्यैव, प्रभावोऽयं जगत्पते ! ।

यत्त्वद्गुणान् वर्णयितुं, मादृशोऽपि प्रगल्भते ॥ १ ॥

देशनासमये पुण्यां, तव गां परमेश्वर ! ।

वंदामहे श्रुतस्कंध-वत्सप्रसविनीमिह ॥ २ ॥

त्वद्गुणग्रहणात् सद्यो, भवन्ति गुणिनो जनाः ।

स्निग्धद्रव्यस्य योगाद्धि, स्निग्धीभवति भाजनम् ॥ ३ ॥

ये हि त्यक्ताऽन्यकर्माणः, शृण्वन्ति तव देशनाम् ।

त्यक्तप्राक्तनकर्माण-स्ते भवन्ति क्षणादपि ॥ ४ ॥

त्वन्नामरक्षामन्त्रेण, संवर्मितमिदं जगत् ।

अंहःपिशाचैर्नैवाऽतः, परं देव ! ग्रसिष्यते ॥ ५ ॥

कस्याऽपि न भयं नाथ !, त्वयि विश्वाऽभयप्रदे ।

स्वस्थानयाचिनो मे तु, त्वद्वियोगभवं भयम् ॥ ६ ॥

अपि शाश्वतवैरान्धा, बहिरङ्गा न केवलम् ।

शाम्यन्ति तेऽन्तिके स्वामि - व्रन्तरङ्गा अपि द्विषः ॥ ७ ॥

ऐहिकाऽऽमुष्मिकाऽभीष्ट - दानकामगवी प्रभो ! ।

त्वन्नामस्मृतिरेवाऽस्तु, यत्र तत्र स्थितस्य मे ॥ ८ ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता स्तुतिः

जगन्महामोहनिद्रा-प्रत्यूषसमयोपमम् ।

मुनिसुव्रतनाथस्य देशनावचनं स्तुतम् ॥

अज्ञातकर्तृक स्तोत्रम्

तानवानत तानवानत - कर्मसम्बन्ध !
वरकेवलमहिमभररभसनृत्यदमरेन्द्रमणी - ।
रमणीयकहारगलदमलरत्नरोचिष्णुधरणी - ॥
धरणीधर ! गुरुगरिमवर ! सुव्रत ! भव्यानसम-
समवसृतिस्तव भगवता(तः) पायादपायादमम !

॥ शीलरत्नसूरिकृता स्तुतिः ॥

विदितावदातयदुवंशभूषणं, मुदितामनोहरमपास्तदूषणम् ।
मुनिसुव्रतं जिनपतिं नमाम्यहं, महनीयशासनमनीहमन्वहम् ॥ १ ॥
मिथिलापुरीपतिसुम(मि)त्रसंभवं, शुभवासरोदयसुमित्रवैभवम् ।
भुवनैकमित्रमनिमित्तवत्सलं, मुनिमानमामि जिनपं सदा फलम् ॥ २ ॥
भृगुकच्छनामनगरं तुरगप्रतिबोधहेतुमगमस्त्वमश्रमः ।
' निशयाप्यतीत्य किल षष्टियोजनीमिति तावकी तु करुणातिशायिनी ॥ ३ ॥
वरवृत्तपालिकलितं सुनिर्मलं निभृतंभृतं समरसेनकेवलम् ।
भगवन् ! भवन्तमुचितं महासरःसदृशं श्रयेत कमठः सदा स्थिरः ॥ ४ ॥
जलपूरपूर्णजलदोपमद्युते ! गुणवासविंशतिशरासनोव्रते ! ।
मुनिसुव्रतेश ! मम सत्यपेशलं, कुरु चित्तमार्तिहरबोधिनिश्चलम् ॥ ५ ॥

श्रीसोमविमलसूरिविरचिता स्तुतिः

तारकमलक्तकोष्ठं के ये साकारकमल धर्मद स्तौमि ।
लष्टं कमलोच्चपदं तथैव कमलांकसुव्रतजिनेन्द्रम् ॥

श्रीजिनप्रभसूरिकृता स्तुतिः

वृन्दारकप्रकरवन्दितपादपद्मं, पद्माङ्गजं विमलकेवलबोधपद्मम् ।
श्रीसुव्रतं व्रतततिव्रततीपयोदं, सिद्धिप्रसिद्धिवनितापतिमर्चयामि ॥

श्रीमुनिशेखरसूरिविरचिता स्तुतिः

वरसुमित्रकुलाम्बरभास्करं, भवमरुस्थलकल्पमहीरुहम् ।
जिनवरं कलकृष्णविभावरं, तमिह सुव्रततीर्थकरं स्तुवे ॥

श्रीचारित्ररत्नगणिकृता स्तुतिः

ये भाषितं श्रुतिषु ते परमाऽऽनयन्ति,
ते सुव्रतेश ! कुमतोपरमानऽयन्ति ।
ये त्वां त्रिलोकहिततत्पर ! मानयन्ति,
ते निर्वृत्तिं किमु गुणैः परमा न यन्ति ? ॥

सहस्रावधानिश्रीमुनिसुन्दरसूरिप्रणीता स्तुतिः

पूर्वं कूर्मपतिश्चकार चलनोपास्तिं क्षमाभृद्गुरो -
र्यस्योद्धर्तुमिमां क्षमामभिलषंस्तच्छक्तिपाठाय नु ।
दृष्टश्चैष तथाकृतिष्वपि जनैश्चक्रोऽधुनाऽपीक्ष्यते,
श्रेयः श्रीमुनिसुव्रतः स तनुताद्वः कूर्मलक्ष्मा प्रभुः ॥

श्रीजिनमण्डनगणिकृता स्तुतिः

कर्मैधांसि निदन्दहीति जिन ! ते जापाग्निना दाववत्,
सेन्द्रादीनपि जाहसीति विभवैर्वर्धिष्णुभी रामवत् ।
यस्यांहिद्वितयी मुदं सुमनसां लालेति सीतेन्द्रवत्,
स श्रीमान्मुनिसुव्रतो जनिततेर्नो जोगुणीत्वार्तितः ॥

श्रीजिनप्रभसूरिप्रणीतः स्तवः (आर्या)

कृतभूतनयादेश उच्चैरक्षोभयावहः ।
सौमित्रिर्नन्दतात् पद्मानन्दनो मुनिसुव्रतः ॥

श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः स्तवः

त्वयि न सुव्रत कच्छपलाञ्छनोऽञ्जनरुचिर्हरिवंशविभूषणः ।
शिवसुखाय तपः परशुच्छिता शुभवतो भवतो भवतो धियाम् ॥

श्रीदेवरत्नसूरिकृतः स्तवः

श्रयति यो मुनिपं मुनिसुव्रतं मदनमानहरं धृतसुव्रतम् ।
स इह जन्मजरामरणाकरे जिनपते ! न पतेद्भवसागरे ॥

श्रीधर्मशेखरगणिकृतः स्तवः

श्रेयोऽनेनोऽभवाना रदरमघवतोऽनाशयामाऽसम ह्यः,
श्रेयोनेनो भवानाऽरदर मघवतो नाशयामास मह्यः ।
श्रीपद्माभूतापाऽयमरणं हततं सुव्रताऽकोपमान -
श्रीपद्माभू रतापायमरणहऽततं सुव्रताऽकोपमान ॥

श्रीगुणविजयगणिविरचितः स्तवः

भूपालः शिवकेतुकः सुरवरः कल्पेऽथ सौधर्मके,
च्युत्वाऽभूच्च कुबेरदत्त उदितस्तुर्ये सुपर्वाऽग्रणीः ।
पश्चाद्भूपतिवज्रकुण्डल इति श्रीब्रह्मकल्पे मरुद्,
वर्माह्वक्षितिपः सुधाऽशनवरः श्रीसुव्रतः पातु वः ॥

श्रीकुलप्रभकविविरचितः स्तवः

ये मातापितृपुत्रबन्धुदयिताद्यास्तत्त्वबुद्ध्या क्षणं,
दृष्टास्तानपि कृत्रिमानिव जवाद् दृष्ट्वा विनष्टानहम् ।
व्यामूढोऽस्मि भवेन्द्रजालपतितो जातो विलक्षः पुन-
स्तन्मे दूरमपास्य सुव्रतविभो ! तत्त्वप्रकाशं कुरु ॥

कविश्रीपालविरचितं स्तवनम्

श्रीसुव्रत! व्यधार्षीः स्म, महीनतरसं यमम् ।
अजैषीस्त्वं जनान्नु - महीनतरसंयमम् ॥

श्रीजिनपतिसूरिप्रणीतं स्तवनम्

श्रीसुव्रतजिनाधीशमक्षमालोपशोभितम् ।
विरञ्चिमिव सेवध्वमक्षमालोपशोभितम् ॥

श्रीजिनेश्वरसूरिप्रणीतं स्तवनम्

निबिडमञ्जनमञ्जनसप्रभ ! क्षपदमोक्षद ! मोक्षदयामृतैः ।
स मुनिसुव्रत ! सुव्रत ! सज्जनान्बुजसुमित्र ! सुमित्र ! सुमित्रभूः ॥

श्रीसोमसुन्दरसूरिकृतं मुनिसुव्रतजिनभवोत्कीर्तनस्तवनम्

पूर्वं त्वं शिवकेतुभूपतिरभूः (१) सौधर्मवृन्दारक (२)-
श्च्युत्वा नाम कुबेरदत्तनृपति (३) नर्कं तृतीये मरुत् (४) ।
तस्मात् त्वं भुवि वज्रकुण्डलनृपः (५) श्रीब्रह्मलोके द्युसत् (६),
श्रीश्रीवर्मनृपो (७) उपराजितसुरः (८) सोऽव्याः सतः सुव्रतः (९) ॥

श्रीजिनप्रभसूरिकृतं स्तोत्रम्

कमठलक्ष्मणि लक्ष्मिनिकेतने परहितव्रतशालिनि सुव्रते ।
अविरतं मम भक्तिरसः स्फुरत्वनवमे नवमेघतनुद्युतौ ॥

श्रीजिनसुन्दरसूरिकृतं स्तोत्रम्

त्वन्मतास्त्रमघविद्विषच्छिदे, तेजयन्ति मुनिसुव्रताऽऽह ! ये ।
नित्यसंश्रितभवन्मताः क्षितौ, ते जयन्ति मुनिसुव्रताप्तये ॥

श्रीरत्नशेखरसूरिविरचितं स्तोत्रम्

कुवलयवलयकायं कुन्दजिह्वन्तपाली -
च्छविभरपरिभोगं देवमल्लीपुरोगम् ।
तमरिहमिह सेवे वारिवाहं सवारिं,
किमसमबिसकण्ठीमण्डलीलीढकण्ठम् ॥

श्रीदेवनन्दिप्रणीतं स्तोत्रम्

संस्तूयसे शुभवता मुनिना यकेन,
नीतो जिनाशु भवता मुनिनायकेन ।
नाथेन नाथ मुनिसुव्रत मुक्तमानां,
मुक्तिं चरन्स मुनिसुव्रतमुक्तमानाम् ॥

मुनिसुव्रतजिनचैत्यवन्दनम् (अन्यगेयपद्धति रागः)

उत्तमचेतन ! धर्मसमृद्ध ! जगत्पते !, नित्याऽनित्यपदार्थनिचयविलसन्मते ! ।
निजविक्रमजितमोहमहोद्भटभूपते !, श्रीपद्मातनुजात ! सुजातहरिद्द्युते ! ॥१॥
श्रीमुनिसुव्रत ! सुव्रतदेशक ! सज्जनाः, कृतसद्गुरुशुभवाक्यसुधारसमज्जनाः ।
ये प्रणमन्ति भवन्तमनन्तसुखाश्रितं, केवलमुज्ज्वलभावमखण्डमनिन्दितम् ॥२॥
ते निःसंशयमेव जगत्त्रयवन्दिताः, सद्भावेन भवन्ति सुदृष्ट्याऽऽनन्दिताः ।
कृत्यं स्वोचितमेव यतः किल कारणं, जनयति नात्मविरुद्धमिहासाधारणम् ॥३॥
(त्रिभिर्विशेषकम्)

श्रीशोभनमुनिवर्यविरचिता मुनिसुव्रतजिनस्तुतयः (नर्कुटकम्)

जिनमुनिसुव्रतः समवताज्जनतावनतः
समुदितमानवा धनमलोभवतो भवतः ।
अवनिविकीर्णमादिषत यस्य निरस्तमनः-
समुदितमानवाधनमलो भवतो भवतः ॥१॥
प्रणमत तं जिनव्रजमपारविसारिरजो-
दलकमलानना महिमधाम भयासमरूक् ।
यमतितरां सुरेन्द्रवरयोषिदिलामिलनो-
दलकमला ननाम हिमधामभया समरूक् ॥२॥

त्वमवनताञ्जिनोत्तमकृतान्त ! भवाद् विदुषो-

ऽव सदनुमानसङ्गमन ! याततमोदयितः ।

शिवसुखसाधकं स्वभिदधत् सुधियां चरणं

वसदनुमानसं गमनयातत ! मोदयितः ! ॥३॥

अधिगतगोधिका कनकरुक् तव गौर्युचिता-

ङ्गमलकराजि तामरसभास्यतुलोपकृतम् ।

मृगमदपत्रभङ्गतिलकैर्वदनं दधती

कमलकरा जितामरसभाऽस्यतु लोपकृतम् ॥४॥

**श्रीमद्यशोविजयोपाध्यायविरचिता मुनिसुव्रतजिनस्तुतयः
(अवितथम्)**

तव मुनिसुव्रत ! क्रमयुगं ननु कः प्रतिभा-

वनघन ! रोहितं नमति मानितमोहरणम् ।

नतसुरमौलिरत्नविभया विनयेन विभ-

वनघ ! नरो हितं न मतिमानितमोहरणम् ॥१॥

अवति जगन्ति याऽऽशु भवती मयि पारगता-

वलि ! तरसेहितानि सुरवा रसभाजि तया ।

दिशतु गिरा निरस्तमदना रमणीहसिता-

वलितरसे ! हितानि सुरवारसभाजितया ॥२॥

यतिभिरधीतमार्हतमतं नयवज्रहता-

ऽघनगमऽभङ्गमानमरणैरनुयोगभृतम् ।

अतिहितहेतुतां दधदऽपास्तभवं रहितं,

घनगमभङ्गमाऽऽनम रणैरनु योगभृतम् ॥३॥

वितरतु वाञ्छितं कनकरुग् भुवि गौर्ययशो-

हदिततमा महाशुभविनोदिविमानवताम् ।

रिपुमदनाशिनी विलसितेन मुदं ददती,

हदि ततमाऽऽमहाऽऽशु भविनो दिवि मानवताम् ॥४॥

બોટાદ

**श्रीबप्पभट्टिसूरिवर्यविरचिता मुनिसुव्रतजिनस्तुतयः
(द्रुतविलम्बितम्)**

जयसि सुव्रत ! भव्यशिखण्डिना-मरहितापघनाञ्जननीलताम् ।
दधदलं फलयंश्च समं भुवा-ऽमरहितापघनां जननीलताम् ॥१॥

प्रतिजिनं क्रमवारिरुहाणि नः, सुखचितानि हितानि नवानि शम् ।
दधति रान्तु पदानि नखप्रभा-सुखचितानि हि तानि नवानिशम् ॥२॥

जयति तत् समुदायमयं दृशा-मतिकवी रमते परमे धने ।
महति यत्र विशालबलप्रभा-मतिकवीरमते परमेधने ॥३॥

श्रुतनिधीशिनि ! बुद्धिवनावली-दवमनुत्तमसारचिता पदम् ।
भवभियां मम देवि ! हरादरा - दवमनुत् तमसा रचितापदम् ॥४॥

**पण्डितवर्यश्रीमेरुविजयगणिगुम्फिता मुनिसुव्रतजिनस्तुतयः
(वसन्ततिलका)**

सीमन्तिनीमिव पतिः समगंस्त सिद्धिं,
निर्माय विस्मितमहामुनि सुव्रतत्वम् ।
सोऽयं मम प्रतनुतात् तनुतां भवस्य,
निर्माय ! विस्मितमहा मुनिसुव्रत ! त्वम् ॥१॥

दीक्षां जवेन जगृहुर्जिनपा विमुच्य,
कान्तारसं गतिपराजितराजहंसाः ।
ते मे सृजन्तु सुषमां यशसा सुकीर्ति-
कां तारसङ्गतिपरा जितराजहंसाः ॥२॥

दुर्दान्तवादिकुमतत्रिपुराभिघाते,
कामारिमानम मतं पृथु लक्षणेन ।
सर्वज्ञशीतरुचिना रचितं निरस्त-
कामारिमानममतं पृथुलक्षणेन ॥३॥

या दुर्धियामकृत दुष्कृतकर्ममुक्ता-

ऽनालीकभञ्जनपराऽस्तमरालवाला ।

गत्याऽऽस्यमस्यतु तमस्तव गौर्यवन्ती,

नालीकभं जन ! परास्तमरालबाला

॥४॥

**पण्डितश्रीहेमविजयगणिप्रणीता मुनिसुव्रतजिनस्तुतयः
(मालिनीवृत्तम्)**

जन ! मनसि वह त्वं सुव्रतं नुन्ननव्यां-

जनमहसमलोभं गोत्रधीरोर्जिताऽऽभम् ।

अभजदृषिसमाजो यं जिनं प्रीतधीमज्-

जनमहसमलोऽभङ्गोऽत्र धीरोऽर्जिताऽभम्

॥१॥

वसतु वशिंवरा सा राजिरिद्धा जिनानां,

मनसि शमवशानां बोऽधिकाऽऽमन्ददाना ।

समजनि शिवमार्गे या समूहे मुनीना-

मनसि शमवशानां बोधिकामं ददाना

॥२॥

रविमिव कुरु गुम्फं तं तमोऽघ्नं जिनोक्तेः,

श्रवसि महदया या मोदिताऽमर्त्यचक्रम् ।

यदधिगतिरनैषीदध्वनि प्रीतवृद्ध-

श्रवसि महदयायामोदिता मर्त्यचक्रम्

॥३॥

वितरतु नरदत्ता सा नवीना मुनीनां,

सदसि मम रमा न्या-यातताऽपाक्षमाऽऽला ।

व्यरुचदिह दधाना या धियं वैरिवल्ली-

सदसिममरमान्या याततापाऽक्षमाला

॥४॥

श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतयः

साधुसदानतपादरतोमः, साधुसदानतपादरतोमः ।

सुव्रतकान्तरतरक्षमताद, सुव्रतकान्तरतरक्षमताद

॥१॥

नाशितमाभवपारगतानां, नाशितमाभवपारगतानाम् ।

हृद्यगुणव्रतसद्महिमामे, हृद्यगुणव्रतसद्महिमामे ॥२॥

भङ्गसदागमराजिपदाले, भङ्गसदागमराजिपदाले ।

सज्जमानसतोयजयीन्द्रः, सज्जमानसतोयजयीन्द्रः ॥३॥

मानमहासुरवरा नरदत्ता, मानमहासुरवरा नरदत्ता ।

अस्तुतमाधवमित्रगुहा सा, अस्तुतमाधवमित्रगुहा सा ॥४॥

पण्डितविनयहंसगणिविरचितं श्रीमुनिसुव्रतदेवस्तोत्रम्

भुवनजन्तुसुमित्र सुमित्र सत्क्षितिपवंशविशेषविभूषणम् ।

बहुलकान्तिकलालय संवरं नमत भो भविका मुनिसुव्रतम् ॥१॥

गतरुषाऽपि हि कर्मचमूस्त्वया हतवती सहसैव सुदुःसहा ।

द्रुमचयः सकलेऽपि न दह्यते सहजशीतलशीलहिमेन किम् ॥२॥

क्वचन तुष्यसि नैव न रुष्यसि त्वमसि सौख्यपदप्रद ईश यत् ।

इह नुतोऽपि धृतो मनसीक्षितः सुविभुता तव कापि नदद्गता ॥३॥

त्वदुचितं तव पूजनतत्परस्त्वमिव भाति जगत्त्रयसेवनैः ।

त्वदुपरीश सुभक्तिसंजुषस्त्वमिह यत्समपूज्यपदप्रदः ॥४॥

द्रुतविलम्बितम् ॥

श्रीमुनिसुव्रतनाथो योगक्षेमाकरः करोतु वरम् ।

श्रुतहर्षविनयसूरिभिराशास्यो धर्महंस वसुम् ॥५॥

सहस्रावधानिश्रीमुनिसुन्दरसूरिविरचितं

श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तोत्ररत्नम्

श्रीसुमित्रनृपनन्दन ! नन्द, स्वर्द्धमाभ ! जगदीहितदाने ।

संस्तवेन मुनिसुव्रत ! तेऽहं, सर्ववैरिविजयश्रियमीहे ॥१॥

पद्मया सह तवेश ! जनन्या, नाममैत्र्यमधात् कमला यत् ।

तेन सैव भगवन् ! जगदर्चा-पात्रतामियमपि प्रतिपेदे ॥२॥

सर्वदैवतशिरोमणितां ते, यक्षराज ! वरुणाह्वय ! मन्ये ।

सुव्रतस्य पदपङ्कजसेवां, यः करोष्यविरतं शिवहेतुम् ॥३॥

नो शिवां नहि शचीं न च रम्भां, स्तौमि किन्तु भवतीं नरदत्ते ! ।
 या निहन्ति मुनिसुव्रतभक्त्या, सर्वतोऽपि मुनिसुव्रतविघ्नान् ॥४॥
 स्तोत्रमीश ! कमठोऽर्हति तिर्य-ङ्ङप्ययं भजति योऽङ्गमिषात्वाम् ।
 तैस्तु किं नरगणैरमरैर्वा, ये समत्सरधियस्तव दूरे ? ॥५॥
 को भवः ? किमथ विघ्नभयं स्यात् ?, किञ्च दुःखमरतिर्ननु का वा ? ।
 कश्च तस्य जगति प्रतिकूलः, सुव्रतेश ! हृदि तिष्ठसि यस्य ॥६॥
 सर्वकर्मविजयि स्तवनं ते, सर्वसौख्यविजयीश ! सुखं ते ।
 सर्वधर्मविजयी तव धर्मः, सर्वदेवविजयीत्यसि देवः ॥७॥
 प्रार्थये तदिति नाथ ! मनो मे, चापचञ्चलं न मुनिसुव्रत ! मुञ्चेत् ।
 निश्चला वसतु तत्र तु नित्यं, सर्ववाञ्छितकरी तव भक्तिः ॥८॥
 स्तुतिमिति तनुते जिनेन्द्र ! यस्ते, मघवमहामुनिसुन्दरस्तुतांहेः ।
 स भवति गुणसम्पदा समस्ते, फलमिति तद्वितराचिरान्ममापि ॥९॥

श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तवनम्

श्रीकैवल्योऽवगमविदिताऽशेषवस्तुस्वभावं
 भावद्वेषिप्रमथनपटुं दोषनिर्मुक्तवाचम् ।
 भक्तिप्रह्वं त्रिभुवननतं सुव्रतश्रीजिनाऽहं
 देव ! स्तोष्ये भृगुपुरमहीमौलिमौले ! भवन्तम् ॥१॥
 प्रज्ञोत्कर्षाऽधिगतसकलद्वादशाङ्गार्थसार्थे-
 रीशाञ्चक्रे न कविवृषभैर्यां स्तुतिं ते विधातुम् ।
 मादृक्षः किं निबिडजडिमा तद्विधौ स्यात्समर्थो
 बालः किं वा कलयति निजाऽशक्तिशक्त्योर्विभागम् ॥२॥
 आद्ये भवे त्वमभवः शिवकेतुभूमी-
 शः सुप्रतिष्ठनगरे सुमना द्वितीये ।
 सौधर्मगोपुरवरेऽथ कुबेरदत्तः
 तस्मात्तृतीयदिवि देवतपुङ्गवोऽभूः ॥३॥

श्रीवज्रकुण्डलनृपो नगरेऽजनिष्ठाः

पौराणनाम्यथ च पञ्चमकल्पवासी ।

श्रीवर्मभूपतिरुदग्रबलस्तु चम्पा -

स्वामी ततस्त्वमपरजितमाजगाम

॥४॥

च्युत्वा ततो हरिकुले विपुलेऽवतीर्णः

श्रीमत्सुमित्रनृपवंशविशेषकत्वम् ।

पद्माऽऽत्मजः प्रवरराजगृहे गरीयः

पुण्याऽऽस्पदं जनिमहं तव तेनुरिन्द्राः

॥५॥

आयुस्त्रिंशत् त्रिभुवनविभो ! वत्सराणां सहस्रा

देहोच्चत्वं तव जिनपते ! विंशतिः कार्मुकाणि ।

आद्यज्ञानत्रयपरिगतः श्यामवर्णाऽभिरामो

राजन्वन्तं मगधविषयं कूर्मलक्ष्मा व्यधास्त्वम् ।

॥६॥

उत्सृज्याऽन्तःपुरधनमहाराज्यराष्ट्रादिसर्वं

प्रव्रज्य श्रागधिगतमनःपर्यवज्ञानशाली ।

हत्वा मोहाद्यरिकुलबलं सारस्वादैस्तपोभि-

र्लोकालोककलनकुशलं केवलं लेभिषे त्वम्

॥७॥

देहः स्वेदाऽऽमलविकलोऽतुल्यरूपः सुगन्धः

श्वासः पङ्केरुहपरिमलः प्रोज्ज्वले मांसरक्ते ।

चर्माऽक्षाणामविषय इहाऽऽहारनीहारकृत्यं

चत्वारोऽमी लसदतिशया जन्मनस्ते सहोत्थाः

॥८॥

देवादीनां समवसरणे संस्थितिः कोटिकोटे-

वर्णीतिर्यग्रसुरसदो बोधिदानप्रवीणा ।

अर्क्कज्योतिर्विजयविमलं देव ! भामण्डलं ते

मौलेः पृष्ठे स्फुरति जगतो बाढमाश्चर्यकारि

॥९॥

एकैकस्यां दिशि शतमितक्रोशमध्ये जनानां

न स्युर्मारिभुवनभयदा स्वान्यचक्रोत्थभीतिः

दुर्बिर्भक्षोऽग्राऽऽमयभरमहावृष्ट्यवृष्टीति वैरं

स्वामिन्कर्मक्षयसमुदिता एवमेकादशैते

॥१०॥

आकाशे ते रुचिरचमरश्रेणयो धर्मचक्रं

भास्वत्सिंहासनमनुपमं पादपीठेन युक्तम् ।

प्रौढच्छत्रत्रयमुरुतरश्रीकण्ड्वर्जोऽहि-

न्यासे चामीकरनवपयोजानि दीप्रत्रिव्री ॥११॥

चातूरूप्यं तरुवरनतिर्न्यग्मुखा कण्टकाली

वृक्षोऽशोकः समवसृतिभूव्यापकस्तापहर्ता ।

उच्चैर्नादो ध्वनति गगने सर्वतो दुन्दुभीना-

मिश्रो वातः सकलशकुना दक्षिणावर्तचाराः ॥१२॥

वर्षं गन्धप्रवरपयसामिन्द्रियार्थत्वदौष्ट्यं

जानूत्सेधः कुसुमनिकरः केशरोमाद्यवृद्धिः ।

पार्श्वे सेवाऽवहितहृदया देवकोटिर्जघन्या-

देते विश्वेश्वर ! सुरकृता विंशतिह्येकहीनाः ॥१३॥

पञ्चत्रिंशद्वतरगुणा वाचि संस्कारवत्त्वौ-

दात्याद्यास्ते मनसि परमः कोऽप्युदासीनभावः ।

स्वामिन्नष्टोत्तरदशशती बाह्यसल्लक्षणानां

सत्त्वादीनां वपुषि तु तथाऽऽनन्त्यमाभ्यन्तराणाम् ॥१४॥

दीक्षाज्ञाने हयसितसितयोः पक्षयोः फाल्गुनस्य

द्वादश्योस्ते च्यवनमथ च श्रावणे पूर्णिमास्याम् ।

ज्येष्ठेऽष्टम्यां जनुरिन ! शितौ मुक्तिलाभौ नवम्या-

मासन्विश्वप्रमदविधयेऽमूनि कल्याणकानि ॥१५॥

आसर्वार्थाजिन ! तनुमतामत्र संस्थो व्यपास्यन्

सङ्ख्यातीतानपि च युगपत्संशयानेकवाचा ।

धर्मं स्मात्थ त्रिभुवनगुरो पर्षदां द्वादशाना-

मञ्जान्या द्विः प्रतिदिनमहो ! विष्टपानुग्रहस्ते ॥१६॥

मध्ये कोरण्टकवरवनं त्वं प्रतिष्ठानतोऽत्रा -

ऽऽगत्यैकस्यां सपदि रजनौ योजनानां तु षष्ठिम् ।

यागे जोहूषितहरिवरं बोधयित्वा स्वमित्रं

स्वामिन् ! धर्मेऽनशनविधिनाऽजीगमः स्वर्गलोकम् ॥१७॥

तद्गन्धर्वामरविरचिते श्रीमदश्वामिबोधे

तीर्थेऽस्मिंस्त्वच्चरणयुगलीपाविते साधुदत्तम् ।

शुश्रावैकावटशबलिका म्लेच्छबाणेन विद्धा

निःशेषांहोहरणनिपुणं श्रीनमस्कारमन्त्रम् ॥१८॥

मृत्वा साऽभूत्सुकृतवशतः सिंहलेशस्य पुत्री

बुद्धा भूयोऽपि च भृगुपुरेभ्योक्ततन्मन्त्रमाप्य ।

भीता दुःखात्कुगतिजनितात् सप्तशत्यातरण्डै-

रेत्योद्दध्नां जिनवरगृहमिह त्वत्पदद्वन्द्वपूतम् ॥१९॥

त्वत्पूजायां भृशमवहिता ब्रह्मचर्यादिपुण्या-

न्यातन्वाना त्रिदशरमणीशानकल्पे बभूव ।

सम्यग्भावातिशयविहिता पर्युपास्तिस्त्वदीया

किं किं दत्ते न सुखमतुलं कल्पवल्लीव पुंसाम् ॥२०॥

यद् बद्धयन्ते प्रवरवचनाऽऽकर्णनात् प्राणिवर्गा

आश्चर्यं तत्तव नहि जगद्बोधदायिन् जिनेन्द्र ! ।

भ्राम्यन्मीनश्चरमजलधौ कोऽपि कर्मानुभावान्

जैनाकारं झषमपि समालोक्य बुद्धस्तु चित्रम् ॥२१॥

यद्वत्पूर्णं पृथुतनुनदे सञ्चरन्निन्दुबिम्बं

कूर्मोऽपश्यत्पवनदलितोद्दामसेवालबन्धे ।

कर्मोत्कृष्टस्थिति विघटनेऽनन्तकालात्तथाऽहं

त्वामद्राक्षः जिन ! पुनरयं भाग्यलभ्यो हि योगः ॥२२॥

आज्ञायां ते विमुखमनसां भूरिकर्माऽऽवृतानां

भूयोऽपि त्वं भवसि भविनां नाथ! दृष्टोऽप्यदृष्टः ।

आयुर्वेदी व्यपनयति किं रोगमुग्रं जनानां

निर्बुद्धीनामवगणयता मुक्तभैषज्यजातम् ॥२३॥

दुःखानन्त्यं त्रिजगति मया योनिलक्षेषु सेहे

भ्रामं भ्रामं प्रतिपदमविश्रान्ति धर्मं विना ते ।

किं पाथेयं दृढतरमृते दीर्घमध्वानमाप्तः

स्यादध्वन्यः क्वचिदपि सुखी क्षुत्पिपासाऽभिभूत ? ॥२४॥

मिथ्यात्वाद्यैर्बहुभवभवाऽभ्यासपुष्टैः प्रमादैः

संसाराऽन्तर्न सुखकणिकाः काश्चनाऽऽपं कदापि ।

सञ्जायन्ते न खलु निहितैः कोद्रवैः क्षेत्रमध्ये

शालिस्तम्बा रुचिरकणिशश्रेणिसम्पत्तिमन्तः ॥२५॥

मोक्षोपायं भगवदुदितं भावतो ये प्रपन्नाः

प्रत्यासत्रीभवति भविनां निर्वृतिर्नाथ ! तेषाम् ।

पारे पाथोनिधिगुरुतराछिद्रबोधिस्थमध्या-

ऽऽसीनाः केचिज्जिगमिषुजनाः स्युर्न गन्तुं समर्थाः ॥२६॥

गाढं बद्धो जिन ! भवभृतां कर्मराशिस्त्वदुक्ता-

ऽनुष्ठानस्याऽभ्यसनविधिना द्राग् न दीध्वस्यतेयम् ।

स्वर्णान्नाना भवति हि न किं वह्नियोगेन सद्यो

लोलीभावस्थितिरपि मलो भूरिकालप्ररूढः ॥२७॥

लब्धे धर्मे तव शिवगतिं प्रापुरन्तर्मुहूर्तात्

क्लेशैर्मुक्ता भविकनिवहाः साम्यपीयूषतुष्टाः ।

गेहस्याऽन्तर्भवतितिमिराकीर्णवस्तूपलम्भः

किं नो पुंसां विलसति सुखात्सर्वतो दीप्रदीपे ॥२८॥

अन्ये यूथ्याः स्वमतिनिरता वर्षकोटीतपोभिः

कूलिशत्कायाः शिवपदमगुर्न त्वदाज्ञाविहीनाः ।

किं जात्यन्धा अभिमतपुरप्रापणेऽलं भवेयुः

भ्राम्यन्तोऽपि प्रसभमभितो देव ! जङ्घाबलेन ॥२९॥

संसृत्यन्तर्भ्रमिभवमहातापनिर्वापहेतोः

शिश्नायाऽसौ जनसमुदयः शासनं तावकीनम् ।

नो लीयन्ते किमु पथगतं शाङ्खलं पान्थसार्था

नैकेऽशोकाभिधवरतरुं ग्रीष्मभीष्माऽर्कतप्ताः ॥३०॥

त्वत्स्याद्वादेऽखिलनयमये विश्वलब्धप्रतिष्ठे

स्फूर्जत्युच्चैः परमतगणा भान्ति नो लेशतोऽपि ।

तेजःपुञ्जे प्रसरति दिवा भानवीयेऽथवा किं

द्योतन्तेऽन्तर्धरणिवलयं क्षुद्रखद्योतपोताः ॥३१॥

रागद्वेषौ रुजयत इतो हन्ति कामः प्रकामं
 मोहोऽत्यर्थं तुदति सततं चैकतः शत्रुवन्माम् ।
 त्रायस्वाऽतस्त्रिभुवनपते ! भीतभीतोऽहमद्य
 त्वत्पादाब्जं शरणमगमं संश्रितानां शरण्यम् ॥३२॥
 पारावारोत्तरणमनसो मानवा यानपात्रं
 मार्गभ्रष्टा अभिरुचितपूः प्रापकं सार्थवाहम् ।
 नानाव्याधिव्यथितवपुषः प्राप्य वैद्याधिराजं ।
 मोमुद्यन्ते जिनवर ! यथा पिप्रियेऽहं तथा त्वाम् ॥३३॥
 स्वामिन् ! दन्तावलघनंघटा उत्कटा वाजिघट्टाः
 स्थामप्रौढा विकटसुभटाः स्यन्दनाऽश्वाभिरामाः ।
 भव्यं द्रव्यं कनकरजतं भूरि माणिक्यमुक्ता-
 राशिर्न स्युस्तव मतमृते दुर्गतित्राणहेतोः ॥३४॥
 कामा ध्याता प्रवरमनसा विश्ववन्द्या न पादा-
 श्चक्रे वा.....

(इदं स्तवनं मुद्रितपुस्तके अपूर्णमस्ति)

श्रीरामचन्द्रसूरिकृतः श्रीमुनिसुव्रतदेवस्तवः

देवस्तनोतु हरितोत्पलकोशकान्तिः
 शान्तिं श्रियं च परमां मुनिसुव्रतो वः ।
 यस्य क्रमाम्बुरुहमुद्गतचक्रचाप-
 माश्रित्य कर्मजयिनः कति नाम नाऽऽसन् ? ॥१॥
 श्लाघ्यान्तरस्य विरहेण गिरां कवीन्द्राः
 स्तोत्राणि ते जिन ! गृणन्ति शिवावहानि ।
 यस्मात् तव स्तवनसम्भविना महिम्ना
 प्राप्तिः शिवस्य कृतिनां कियती फलाप्तिः ॥२॥
 तेषां गिरः खलु गिरः कविचक्रवाले
 ते नाम बिभ्रति यशःकुसुमावतंसम् ।
 येषां मुखाम्बुरुहमुञ्चति वास्तवाय
 वाग्देवता भगवती भवतः स्तवाय ॥३॥

ये त्वां स्तुवन्ति परदूषणघोषणाभि-
स्ते जाड्यकश्मलदृशः परमार्थवन्ध्याः ।

एषापि कापि विपणिर्ननु मूढतायाः
सत्तां यदन्यविषयां सहतेऽन्तरात्मा
तस्मै नमः सकलकालशिरोवतंस-
लक्ष्मीगृहाय समयाय महोदयाय ।

॥४॥

यत्र त्रिलोकविभवप्रभवैकमित्रे
चेतस्तवाङ्घ्रिकमलोत्सुकमाविरस्ति
श्रेयो निमित्तमपि ये गृहमेधिनोऽपि
धावन्ति वैभवभराय धनोद्भवाय ।

॥५॥

निःसङ्गतैकशरणानि पदं शरण्य !
स्वप्नेऽपि तेषु कृतवन्ति न ते वचांसि
अस्मासु दुःस्थितशिरोमणिषु प्ररूढ-
श्रद्धाकणेषु करुणा तव तत्र चित्रम् ।
श्रद्धानवन्ध्यमनसः पशवोऽपि येनाऽऽ-
कृष्टाः स्वयं भगवता भवसिन्धुमध्यात्
लक्ष्मीः प्रणश्यति चिरं सरुजो भवन्ति
नीचैरपि प्रसभमीश ! तिरस्क्रियन्ते ।

॥६॥

त्वद्वाक्यतत्त्वपरिबोधसुधापराञ्चः
कां कां न नाथ ! विपदं कलयन्ति लोकाः
किं तैः श्रुतं किमवधारितमार्यकार्य-
वन्ध्येषु किं परिणतं च महेश ! तेषु ।
वाचस्तवापि निशमय्य शमैकरूपा
लोकद्वयद्विषि विकर्मणि ये रमन्ते
कारुण्यमावह शरण्य ! कृपास्पदेषु
किं देवदेव ! तव दृष्टिरियं पराची ।
तैस्तैर्जगत्त्रयजयः क्षतपुण्यपापै-
स्ते सन्तु सङ्कटतमाः शिवभूमिभागाः

॥७॥

॥८॥

॥९॥

॥१०॥

भूमीभुजां त्रिदशभूमिभुजां च कुन्द-
कोशावदातमहसः ककुभां मुखेषु ।

खेलन्ति याः सपदि कीर्तिकुरङ्गनेत्रा-
स्तास्ते पदाम्बुरुहभक्तिवधूभुजिष्याः

॥११॥

किं कौतुकं नवमुधामधुरैर्यदीश !

सूक्तैस्तवापि परितप्यति कोऽपि पाप्मा ।

वाताधिकास्तनुभृतो हि घनागमेन

विश्वोपकारिपयसापि वहन्ति पीडाम्

॥१२॥

तान्यद्भुतान्यहरहः प्रविलोक्य पूर्वं

सद्दृष्टयो जिन ! भवन्तु न तत्र चित्रम् ।

अस्मादृशः खलु कुतूहलधाम योऽय-

मप्रेक्षिताद्भुतलवोऽपि यथार्थदृष्टिः

॥१३॥

प्राप्तः कथञ्चिदपि तावदयं तवाध्वा

श्रद्धालुतत्त्वमिदमस्ति मनोऽपि सम्यक् ।

तं किञ्चिदप्यथ पृथुं प्रथय प्रसादं

येन क्रियास्वपि भवत्यमलासु वृत्तिः

॥१४॥

कालाय विश्वमहिताय नमोऽस्तु तस्मै

तेभ्यस्त्रिधास्मि विनतः सततं जनेभ्यः ।

यामैश्वतुर्भिरुपदेशगिरोऽभिवर्षन्

यत्रासि यैर्जिन ! कृतो निजनेत्रपात्रम्

॥१५॥

मार्गान्तरप्रणयवासितचेतसोऽपि

स्वर्गौकसां चिरमुपासत एव लक्ष्मीम् ।

तत्किञ्चिदस्ति मितपुण्यमपास्तपापं

स्थानं तु नेतुमलभेष तवैव पन्थाः

॥१६॥

ताः सम्पदोऽपि विपदः खलु यास्त्वदुक्त -

सूक्ताञ्जनामृतदृशां सुखयन्ति चेतः ।

श्लेष्मज्वरार्तवपुषां शिशिराम्बुपान -

स्वास्थ्यस्य जीवितविहारपरो विपाकः

॥१७॥

तस्याग्रतो बहुतृणं त्रिदशेश्वरोऽपि
यद्वालयमेतदखिलं भुवनं लघीयः ।
अर्वाणमध्वनि नियोजयितुं यमेष
श्रीसुब्रतो जिनपतिः स्वयमाजगाम
कृत्येऽपि केषु निरताः खलचेतसोऽपि
शुद्धाशया अपि चरन्ति च केऽथ कृत्यम् ।

॥१८॥

तेषामगम्यपरलोकफलोदयानां
देवः परं फलयितुं चतुरो विपाकम्
क्लेशाविलेषु नरकैकनिबन्धनेषु
किं कुर्महे कलुषकर्मसु याति चेतः ।

॥१९॥

न त्वेव देव! परमं प्रशमाञ्चितासु
निर्वाणहेतुषु मनागपि सत्क्रियासु
कृत्येषु नन्दति विषीदति विक्रियासु
श्रद्धां दधाति विजहात्यपथं स एव ।

॥२०॥

श्रीदेवसुब्रत ! य एव विकाशिकुन्द -
कोशत्विषां तव दशां ललितैः पवित्रः

॥२१॥

आजन्मरोगिषु पराभवसारभाव-
पीडावृथाकृतसमस्तगुणोदयेषु
अस्मादृशेषु परदास्यनियन्त्रितेषु
काञ्चिद्दिशं विमृश सुब्रतदेवदेव !

॥२२॥

स्तुतयः शतशः पुरा कृताः
कविभिः सन्ति महद्भिरद्भुताः ।
तदिदं तु निजस्य जन्मनः

सुखबन्ध्यत्वनिवेदना परम्
नितरामतराम चन्द्रकीर्त्तं !

॥२३॥

भवजलधिं न विना तव प्रसादात् ।
प्रथय जिन ! ततस्तथा प्रसादं
सफलमनोरथवीथयो यथा स्मः

॥२४॥

श्रीहेमविजयमुनिविरचितं मुनिसुव्रतजिनस्तवनम्

श्रीसुव्रत ! भ्राजिगुणालिभाजमहं स्तुवे त्वां नतदेवराज ! ।
 दयानिधिं रक्षित देहभाजमनङ्गसारङ्गकुरङ्गराजम् ॥१॥
 रक्तो भवेद् यः सुरमर्त्यराजविद्याधरैर्वीक्ष्य मुखास्तराज ! ।
 जनः क्रमे ते प्रणमन्नराज ! यतीश ! नैवाऽत्र स किं रराज ? ॥२॥
 विधेहि सद्गुणस्त्ववबोधबीजबुद्धिं नताशेषमरुत्समाज ! ।
 धन्याङ्गनामुक्तमनोज्ञलाज परंपरः सुव्रत निर्मलाज ! ॥३॥
 दम्भाभिमानस्मरभीमुराज ! नवीनपाथोधरमन्द्रवाज ! ।
 मान्यं स्तुवे त्वां भवतापलाजमितामयं निर्जितधर्मराज ! ॥४॥
 इति मुदितमनस्को मूर्धगाचार्यनामा-
 ऽक्षरकमलनिबन्धैर्बन्धुरैः संस्तुतो यः ।
 कमलविजयसङ्गुखावद्विनेयाणुरेणौ
 स भवतु मयि देवो दत्तदृष्टिः सतुष्टिः ॥५॥

मुणिसुव्वयजिणथुई

धरणिभरधरणखिन्नो, जस्स समीवंमि वीससइ कुंमो ।
 लंछणछलेण देवं, तं मुणिसुव्वयमहं वंदे ॥१॥
 तुह देव सुमित्तु सुमित्तु पिया, जणणी पउमा पउमातुलया ।
 जगरक्खण लक्खण कुम्मवरो, भव सुव्वय सुव्वय सुद्धिकरो ॥१॥
 पुत्तम्मि सावण चुई जसु जिट्ठमासे,
 मासासु अट्ठमि नवमिसु जम्ममुत्ती ।
 सामंमि फग्गुण दुवालसि नाणु सुद्ध,
 बारस्सि दिक्ख पणमे मुणिसुव्वयं तं ॥१॥

श्रीधर्मनिधानकृता मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः

आसी सावणपुण्णिमाइ चवणो जिट्ठस्स किण्हड्ढमी
 जम्मे फग्गुणबारसी सिय वए नाणे य सा सामला ।

मुक्खे जस्स सुजिड्ढकिण्हनवमी जाया सया सुव्वयं
तं वंदामि सुमित्तरायपउमादेवीसुअं सुव्वयं ॥

**श्रीकुशलवर्द्धनप्रणीता स्तुतिः
(द्रुतविलम्बितम्)**

ससिरिसुव्वयनाहजिणाहिवो, जय सयावरमुक्खरमाधवो ।
विमलअड्ढमिचंदसुभालगो, विजयसेणगणाहिवतायगो ॥

**अज्ञातकर्तृक
(शार्दूलविक्रीडितम्)**

जो मोहंजणपुंजरेहिरतनूलावन्ननीलागरो,
कुम्मंको नवपंकओवममहासोहग्गसीमामही ।
अम्हाणं मुणिसुव्वओ थिरवओ निस्सीमहेमच्चओ,
सो सामी हरिवंसमत्थयमणी हुज्जा पसन्नो सया ॥१॥
पवयण-चालिअ धयवडाडोअ - समजुव्व-
णजिअ जणह अथिरसयल धणधन्न संचय,
संजोउकइ वयदिणह पुणवि होइ लोअह अणिव्वउ,
पिक्खवि चंचल मनुअ भव ना लसीउ घरवास,
मुणिसुव्वय सुविहाणं मह च्छिंदेह भवपास ॥१॥

धर्मघोषसूरिकृतं श्रीमुनिसुव्रत ९ भवस्तोत्रम्

घणवण्णं चिण्हड्डियकुम्मं पउमावईसुमित्तसुअं ।
वीसधणुं नवभवकित्तणेण मुणिसुव्वयं थुणिमो ॥१॥
पढमम्मि सुप्पइड्डं सिरिकेउनिवो अहेसि तुमं (१) ।
सोहम्मे बिई (२) तइए कुबेरदत्तो वरपुरम्मि (३) ॥२॥
चउत्थे सणकुमारे (४) पंचमए वज्जकुंडलनरिंदो ।
पोराणपुरवरम्मि (५) छठ्ठभवे बंभलोगम्मि (६) ॥३॥

सत्तमए चंपाए सिरिवम्मु (७) वराइअम्मि अट्टमए (८) ।

नवमे रायगिहपहू (९) सिरिमुणिसुव्वय जिणवरिंदो ॥४॥

फग्गुणवइबारसि नाणु जिट्ठ अट्टमिहि जम्मु नवंमि सिवं ।

फग्गुण सिअबारसि वउ सावण पुण्णिम सुवयं चवणं ॥५॥

इअ देविंदाइनओ सिरिमुणिसुव्वय जिणो ममाइ थुओ ।

सुअधम्मकित्तिआणं विज्जाणं दिसउ मह दाणं ॥६॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાનના ૧૨૩ બોલ

- (૧) પ્રથમ ભવ - 'શિવકેતુ નામે રાજા'
- (૨) બીજો ભવ - 'સૌધર્મ દેવલોકમાં દેવ'
- (૩) ત્રીજો ભવ - 'કુબેરદત્ત નામે રાજા'
- (૪) ચોથો ભવ - 'સનતકુમાર દેવલોકમાં દેવ'
- (૫) પાંચમો ભવ - 'વજ્રકુંડલ નામે રાજા'
- (૬) છઠો ભવ - 'બ્રહ્મદેવલોકમાં દેવ'
- (૭) સાતમો ભવ - 'શ્રીવર્મ નામે રાજા'
- (૮) આઠમો ભવ - 'અપરાજિત નામે અનુત્તરવિમાનમાં દેવ'
- (૯) નવમો ભવ - 'શ્રી મુનિસુવ્રત નામે તીર્થંકર'
- (૧૦) પૂર્વભવ સંબંધી દ્વીપ - 'જંબુદ્વીપ'
- (૧૧) પૂર્વભવ સંબંધી ક્ષેત્ર - 'ભરતક્ષેત્ર'
- (૧૨) પૂર્વભવ સંબંધી ક્ષેત્રની દિશા - 'મેઙ્ગિરિથી દક્ષિણ દિશા'
- (૧૩) પૂર્વભવ સંબંધી નગરી - 'ચંપાનગરી'
- (૧૪) પૂર્વભવ સંબંધી નામ - 'શ્રી વર્મ'
- (૧૫) પૂર્વભવ સંબંધી ગુરૂનું નામ - 'સુનંદ'
- (૧૬) પૂર્વભવ સંબંધી સ્વર્ગનું નામ - 'અપરાજિત વિમાન'
- (૧૭) પૂર્વભવ સંબંધી દેવપણાનું આયુષ્ય - 'તેત્રીશ સાગરોપમ'
- (૧૮) ચ્યવનકાલનો દિવસ - 'શ્રાવણ સુદી પૂનમ'
- (૧૯) ચ્યવનકાલ સમયે નક્ષત્ર - 'શ્રવણ નક્ષત્ર'
- (૨૦) ચ્યવનકાલસમયની રાશિ - 'મકર રાશિ'
- (૨૧) ચ્યવનકાલસમય - 'અર્ધરાત્રિ'

- (૨૨) માતાને આવેલા સ્વપ્નો - '૧૪'
- (૨૩) સ્વપ્નના વિચારક - 'ભગવાનના પિતા તથા સ્વપ્નશાસ્ત્રોના રહસ્યાર્થ જાણનારા કુશલ પંડિતો.'
- (૨૪) ગર્ભસ્થિતિ - 'નવ માસ અને આઠ દિવસ.'
- (૨૫) જન્મ સમયે માસ - 'જેઠ વદી આઠમ.'
- (૨૬) જન્મ સમયે આરો - 'ચોથા આરાનો અંત સમય'
- (૨૭) જન્મ સંબંધી દેશ - 'મગધ દેશ'
- (૨૮) જન્મ સંબંધી નગરીનું નામ - 'રાજગૃહી'
- (૨૯) માતાનું નામ - 'પદ્મભાવતી'
- (૩૦) પિતાનું નામ - 'સુમિત્ર રાજ'
- (૩૧) માતાની ગતિ - 'માહેન્દ્ર દેવલોક'
- (૩૨) પિતાની ગતિ - 'માહેન્દ્ર દેવલોક'
- (૩૩) તીર્થંકરનું ગોત્ર - 'ગૌતમ ગોત્ર'
- (૩૪) તીર્થંકરનો વંશ - 'હરિવંશ'
- (૩૫) લાંછન - 'કચ્છપ (કાચબો)'
- (૩૬) બાહ્ય લક્ષણ - 'શરીરમાં ૧૦૦૮ હોય છે.'
- (૩૭) અંતરંગ લક્ષણ - 'અનંતા હોય છે.'
- (૩૮) ગૃહસ્થાવાસમાં જ્ઞાન - 'મતિજ્ઞાન-શ્રુતજ્ઞાન-અવધિજ્ઞાન'
- (૩૯) શરીરનો વર્ણ - 'કૃષ્ણ વર્ણ'
- (૪૦) શરીરનું પ્રમાણ - 'ઉત્સેધાંગુલથી વીશ ધનુષ પ્રમાણ'
- 'આત્માંગુલથી ૧૨૦ અંગુલ'
- 'પ્રમાણાંગુલથી ચાર અંગુલ અને ચાલીશ અંશ પ્રમાણ'

- (૪૧) કુમાર અવસ્થામાં ગૃહવાસના કાલનું માન - '૭૫૦૦ વર્ષ'
- (૪૨) રાજ્યકાલનું માન - '૧૫ હજાર વર્ષ'
- (૪૩) સાંવત્સરિક દાનનું પ્રમાણ - 'એક દિવસમાં પ્રભાતના પ્રથમ પ્રહરમાં એક કરોડ આઠ લાખ સુવર્ણમુદ્રા.' 'એક વર્ષમાં ત્રણસો અઠ્યાશી કરોડ અઠ્યાશી લાખ સુવર્ણમુદ્રા'
- (૪૪) દીક્ષા કલ્યાણક માસ - 'શ્રાવણ માસ'
- (૪૫) દીક્ષા કલ્યાણક તિથિ - 'ફાગણ સુદી બારસ'
- (૪૬) દીક્ષા કલ્યાણક સમયે નક્ષત્ર - 'શ્રવણ નક્ષત્ર'
- (૪૭) દીક્ષા કલ્યાણક સમયે રાશિ - 'મકર રાશિ'
- (૪૮) દીક્ષા ગ્રહણ સમયનું તપ - 'છઠ્ઠ'
- (૪૯) દીક્ષા મહોત્સવકલ્યાણકની શિખિકાનું નામ - 'અપરાજિતા'
- (૫૦) જિનેશ્વરની સાથે દીક્ષા ગ્રહણ કરનારની સંખ્યા - '૧૦૦૦ પુરુષો'
- (૫૧) દીક્ષા મહોત્સવના નગરનું નામ - 'રાજગૃહ'
- (૫૨) દીક્ષા મહોત્સવના વનનું નામ - 'નીલગુહા'
- (૫૩) વૃક્ષનું નામ - 'અશોક વૃક્ષ નીચે દીક્ષા લીધી'
- (૫૪) દીક્ષા સમયે લોચ - 'પંચમુષ્ટિ'
- (૫૫) દીક્ષા સંબંધી વેલા - 'અપરાહણ કાલ'
- (૫૬) દીક્ષા સમયે પ્રગટ થએલુ જ્ઞાન - 'મનઃપર્યવજ્ઞાન'
- (૫૭) પારણા સમયે દ્રવ્ય - 'પરમાત્ત (ક્ષીર)'
- (૫૮) પારણાનો સમય - 'દીક્ષા ગ્રહણ કર્યા પછીનો બીજો દિવસ.'
- (૫૯) પારણા સમયની નગરીનું નામ - 'રાજગૃહી'
- (૬૦) પ્રથમ ભિક્ષા આપનારનું નામ - 'બ્રહ્મદત્ત'

(૬૧) ભિક્ષાદાન સમયે પ્રગટ થયેલાં પંચદીવ્યના નામ -

(૧) 'જલ અને પુષ્પોની વૃષ્ટિ'

(૨) 'સાડાબાર કરોડ સોનેયાની વૃષ્ટિ'

(૩) 'વસ્ત્રની વૃષ્ટિ'

(૪) 'દેવોએ કરેલા કુકુંભિનાદ'

(૫) 'અહો! સુદાન એ પ્રમાણે દેવો ત્રણવાર ઘોષણા કરે.'

(૬૨) વસુધારાનું પ્રમાણ - 'ઉત્કૃષ્ટથી સાડાબાર કરોડ સુવર્ણની વૃષ્ટિ.'
'જઘન્યથી સાડાબાર લાખ સુવર્ણની વૃષ્ટિ'

(૬૩) ઉત્કૃષ્ટ તપ - 'આઠ માસનું'

(૬૪) વિહારભૂમિ - 'છદ્મસ્થ અવસ્થામાં આર્યદેશ જ.'

(૬૫) છદ્મસ્થપણાના કાળનું માન - 'અગ્રીયાર માસ.'

(૬૬) કેવલજ્ઞાનનો દિવસ - 'ફાગણ વદી બારશ'

(૬૭) કેવલજ્ઞાન સમયે નક્ષત્ર - 'શ્રવણ નક્ષત્ર'

(૬૮) કેવલજ્ઞાન સમયની રાશિ - 'મકર રાશિ'

(૬૯) કેવલજ્ઞાન સમયની નગરીનું નામ - 'રાજગૃહી'

(૭૦) જે વૃક્ષનીયે કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ તે વૃક્ષનું નામ - 'ચંપકવૃક્ષ'

(૭૧) ચંપકવૃક્ષનું પ્રમાણ - 'પરમાત્માના શરીરના પ્રમાણ કરતાં બારગણું મોટું'

(૭૨) કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ સમયે કરેલુ તપ - 'છઠનું'

(૭૩) કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિનો સમય - 'દિવસના પૂર્વભાગનો પ્રથમ પ્રહર'

(૭૪) અતિશયની સંખ્યા - 'ચોત્રીશ'

(૭૫) તીર્થની સ્થાપના - 'પહેલી વખત રચાયેલ સમવસરણમાં દેશના આપતી વખતે

- (૭૬) પરમાત્માની વાણીના ગુણો - 'પાંત્રીશ'
- (૭૭) પ્રાતિહાર્યની સંખ્યા - 'આઠ'
- (૭૮) પ્રથમ ગણધરનું નામ - 'મહિ ગણી.'
- (૭૯) મુખ્ય સાધ્વીનું નામ - 'પુષ્પવતી'
- (૮૦) શાસનરક્ષક યક્ષનું નામ - 'વરુણ યક્ષ'
- (૮૧) શાસનરક્ષક દેવીનું નામ - નરદત્તા દેવી
- (૮૨) ગણની સંખ્યા - 'અઢાર'
- (૮૩) ગણધરની સંખ્યા - 'અઢાર'
- (૮૪) સાધુની સંખ્યા - 'ત્રીશ હજાર'
- (૮૫) સાધ્વીની સંખ્યા - 'પચાસ હજાર'
- (૮૬) શ્રાવકોની સંખ્યા - 'એક લાખ બોતેર હજાર'
- (૮૭) શ્રાવિકાની સંખ્યા - 'ત્રણ લાખ પચાસ હજાર'
- (૮૮) કેવલિની સંખ્યા - 'અઢારસો'
- (૮૯) મનઃપર્યવજ્ઞાનીની સંખ્યા - 'એક હજાર પાંચસો'
- (૯૦) અવધિજ્ઞાનીની સંખ્યા - 'એક હજાર આઠસો'
- (૯૧) ચૌદપૂર્વીઓની સંખ્યા - 'પાંચસો'
- (૯૨) વૈકિયલબ્ધિધરોની સંખ્યા - 'બે હજાર'
- (૯૩) વાદિ મુનિઓની સંખ્યા - 'એક હજાર બસો'
- (૯૪) પ્રત્યેકબુદ્ધની સંખ્યા - 'પરમાત્માના શિષ્ય જેટલી જાણવી.'
- (૯૫) સાધુઓના વ્રતની સંખ્યા - 'ચાર મહાવ્રત'
- (૯૬) શ્રાવકોના વ્રતની સંખ્યા - '૧૨ અણુવ્રત'

- (૯૭) જિનકલ્પી મુનિવરોના ઉપકરણની સંખ્યા - '૧૨'
- (૯૮) સ્થવિર કલ્પી મુનિવરોના ઉપકરણોની સંખ્યા - '૧૪'
- (૯૯) સાધ્વીઓના ઉપકરણની સંખ્યા - '૨૫'
- (૧૦૦) ચારિત્રની સંખ્યા - 'ત્રણ. સામાયિક ચારિત્ર - સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્ર - યથાખ્યાત ચારિત્ર.'
- (૧૦૧) સામાયિકની સંખ્યા - 'ચાર. સમ્યક્ત્વ સામાયિક - શ્રુતસામાયિક - દેશવિરતિ સામાયિક - સર્વવિરતિ સામાયિક'
- (૧૦૨) પ્રતિક્રમણની સંખ્યા - 'બે. દૈવસિક - રાત્રિક (પ્રાયશ્ચિત્ત પ્રમાદાદિ કારણો)'
- (૧૦૩) સ્થિતિકલ્પ - 'ચાર પ્રકારનો'
- (૧૦૪) પૂર્વોના વિચ્છેદનો કાળ - 'સંખ્યાતો કાળ'
- (૧૦૫) દીક્ષાપર્યાય - '૭૫૦૦ વર્ષ'
- (૧૦૬) આયુષ્ય - '૩૦૦૦૦ વર્ષ'
- (૧૦૭) નિર્વાણપદની પ્રાપ્તિનો દિવસ - 'જેઠ વઢી નવમી'
- (૧૦૮) નિર્વાણપદની પ્રાપ્તિ સમયે નક્ષત્ર - 'શ્રવણ નક્ષત્ર'
- (૧૦૯) નિર્વાણપદની પ્રાપ્તિ સમયે રાશિ - 'મકર રાશિ.'
- (૧૧૦) નિર્વાણપદની પ્રાપ્તિ સમયે આસન - 'કાયોત્સર્ગાસન'
- (૧૧૧) નિર્વાણભૂમિ - 'સમેતશિખર'
- (૧૧૨) મોક્ષપદ સંબંધી અવગાહના - 'શરીરના પ્રમાણથી ત્રીજા ભાગે ઓછી'
- (૧૧૩) મોક્ષપદ પામ્યા તે સમયનું તપ - 'માસક્ષમણ'
- (૧૧૪) પ્રભુની સાથે મોક્ષે જનારાની સંખ્યા - '૧૦૦૦ મુનિઓ'

(૧૧૫) મોક્ષગમન સમયે વેલા - 'રાત્રિનો પહેલો ભાગ'

(૧૧૬) મોક્ષગમન સમયે આરો - 'ચોથો આરો'

(૧૧૭) મોક્ષગમન સમયે બાકી રહેલો આરાનો કાલ - 'પ્રભુના નિર્વાણપછી અગીયાર લાખ ચોરાશી હજાર ત્રણ વર્ષ સાડા આઠ માસ ચોથો આરો બાકી.'

(૧૧૮) પૂર્વ પ્રવૃત્તિનો કાલ - 'સંખ્યાતાકાલ સુધી ચૌદપૂર્વની વાચના - પૃચ્છના અને અનુજ્ઞાની પ્રવૃત્તિ ચાલી.'

(૧૧૯) પ્રભુના નામનો સામાન્ય અર્થ - 'મુનિ સંબંધી ઉત્તમ પ્રકારના વ્રતો ધારણ કરવાથી શ્રી મુનિસુવ્રત નામ.'

(૧૨૦) પ્રભુના નામનો વિશેષ અર્થ - 'પ્રભુ જ્યારે ગર્ભમાં આવ્યાં ત્યારે તેમની માતા પણ તેવા પ્રકારના ઉત્તમ વ્રતો પ્રત્યે વિશેષ રૂચિવાળા થયા'

(૧૨૧) જન્મ સમય પછી બાકી રહેલા આરાનું માન - 'બાર લાખ અને ચૌદ હજાર વર્ષ પ્રમાણ શેષ.'

(૧૨૨) બાલ્યાવસ્થામાં પ્રભુનો આહાર - 'દેવેન્દ્રોએ પ્રભુના અંગુઠામાં સ્થાપન કરેલ અમૃત'

(૧૨૩) પ્રભુનાં શાસનમાં થયેલ ભાવી તીર્થકરના જીવોના નામ - 'રાવણ તથા નારદઋષિ'

પૂ.આ.શ્રી વિ.શીલચન્દ્ર સૂરિજી કૃત સ્તવન

(રાગ : જગજીવન જગ વાલહો...)

- નંદનવન-તીરથપતિ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામ લાલ રે,
તગડી-મંડન દીપતો સુંદર અતિ અભિરામ લાલ રે. ૧
- શ્યામવરણ જિન દેહડી ઉજ્જવલ યશનું ધામ લાલ રે,
બિંબ યશોજ્જવલ થાપિયું તેણે કારણ ઈણ ઠામ લાલ રે. ૨
- ભવ્ય-દિવ્ય તેજે મઢ્યું, ઉપશમરસ છલકંત લાલ રે,
વદનકમલ જિનરાજનું મરક-મરક મલકંત લાલ રે. ૩
- પ્રભુદર્શન જો આવડે, તો નહિ એ પાષાણ લાલ રે,
મૂર્તિમંત પરમાત્મા પ્રતિમા આ મહાપ્રાણ લાલ રે. ૪
- દર્શન ભદ્રક જીવને, પાપનિવારણહાર લાલ રે,
સમ્યગ્દર્શન જો હુવે, સ્વર્ગ દિયે સુખકાર લાલ રે. ૫
- દર્શન આત્મસ્વરૂપનું દર્શન કરતાં જેહ લાલ રે,
પામે શિવપ્રાસાદની શ્રેણિ ચઢશે તેહ લાલ રે. ૬
- શ્રી સુવ્રતજિનનાથનું પરિકર-મંડિત બિંબ લાલ રે,
નિરખત મનહું પૂછતું : આ શું ન મુજ પ્રતિબિંબ? લાલ રે. ૭
- ઉત્તર આ પૃથ્વ્યાતંણો, જબ લગ પામું ન નાથ ! લાલ રે,
ત્યાં લગ તવ પ્રતિમાતંણો, હોજો શીળો સાથ લાલ રે. ૮

